

Громадська думка про правотворення

/Інформаційно-аналітичний бюлетень на базі оперативних матеріалів/

№ 15 (97)
(вересень 2015 р.)
ЗМІСТ

АКТУАЛЬНА ПОДІЯ	2
ІНФОРМАЦІЙНІ АКЦЕНТИ	3
АНАЛІТИЧНИЙ РАКУРС	
І. Беззуб <i>Нова Воєнна доктрина України: керівництво до дії чи декларація?</i>	10
О. Бусол <i>Подвійне громадянство</i>	17
Л. Присяжна <i>Безпека дорожнього руху: чого чекати від новацій у регулюванні</i>	25
О. Кривецький <i>Підвищення соцстандартів у кризових умовах</i>	28
У ЦЕНТРИ СУСПІЛЬНОЇ УВАГИ	
Т. Бідюк <i>Проблеми освітньої галузі окупованих територій</i>	33
ЕКОНОМІЧНІ РИЗИКИ ТА ПРОГНОЗИ	37
<i>Огляд валютного ринку</i>	37
<i>Актуальний коментарий</i>	42
<i>Моніторинг законодавства</i>	45
ЩОДЕННИК БЛОГЕРА	56

АКТУАЛЬНА ПОДІЯ

Президент підписав закони щодо реструктуризації державного та гарантованого державою боргу

Президент підписав три закони, прийняті Верховною Радою 17 вересня, щодо реструктуризації державного та гарантованого державою боргу.

Так, підписано Закон № 700-VIII «Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо реструктуризації державного та гарантованого державою боргу та його часткового списання», Закон № 701-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» стосовно державних деривативів щодо реструктуризації державного та гарантованого державою боргу та його часткового списання», а також Закон № 702-VIII «Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування під час реструктуризації державного і гарантованого державою боргу та його часткового списання».

Ці закони ухвалено на виконання домовленості від 27 серпня щодо реструктуризації зовнішнього комерційного боргу з комітетом кредиторів, що представляє тримачів цих українських зобов'язань. Передбачається, що Україні буде негайно списано 20 % основного боргу, а терміни погашення решти суми буде відкладено на чотири роки – з 2015–2023 на 2019–2027 рр. *(Офіційне інтернет-представництво Президента України (http://www.president.gov.ua/news/prezident-pidpisav-zakoni-shodo-restrukturizaciyi-derzhavnog-35997). – 2015. – 18.09).*

Президент підписав Закон про зміни до бюджету, які забезпечують збільшення соціальних стандартів з 1 вересня

Президент України П. Порошенко підписав Закон «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік», які забезпечують підвищення пенсій, соціальних стандартів та заробітних плат працівникам бюджетної сфери.

«Наша команда зробила все можливе, щоб вже з 1 вересня було забезпечено це зростання, нехай і на скромну величину від 13 до 18 %», – сказав глава держави під час підписання Закону на засіданні Національної ради реформ.

Цей крок Президент назвав першим результатом реального впровадження реформ, для здійснення якого влада зробила все можливе. «Фактично в умовах війни нам вдалося уникнути дефолту, досягти макрофінансової стабільності, стабілізувати банківську систему. Ми змогли, у тому числі і завдяки злагожденій, ефективній роботі, знайти кошти для того, щоб підвищити заробітні платні не з 1 грудня, а з 1 вересня», – наголосив П. Порошенко, відзначивши окремо той факт, що вдалося не просто сконцентрувати кошти на казначейському рахунку, але й переконати зарубіжних партнерів із МВФ, Світового банку, партнерів, які допомагають на двосторонній основі, що це сталі доходи, які вже на надійній основі забезпечують доходну частину

Державного бюджету.

Президент позитивно оцінив злагожену роботу депутатського корпусу, який підтримав ухвалення цього Закону. «Я пишаюся Українським Парламентом, який знайшов в собі сили об'єднатися і продемонструвати не лише Українському народу, а всьому світу надзвичайно відповідальну поведінку в ці непрості часи», – сказав він.

Глава держави висловив упевненість у тому, що впровадження реформ сприятиме поліпшенню економічної ситуації. «Ми дійсно докладаємо максимум зусиль для того, щоб забезпечити і відновити економічне зростання. Я сподіваюся, що це відбудеться вже наступного року і забезпечить збільшення соціальних стандартів у ще ширших масштабах, ніж цей перший крок», – сказав П. Порошенко.

Закон № 704-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» Верховна Рада України прийняла 17 вересня 2015 р. (*Офіційне інтернет-представництво Президента України* (<http://www.president.gov.ua/news/prezident-pidpisav-zakon-pro-zmini-do-byudzhetu-yaki-zabezpe-35995>). – 2015. – 18.09).

ІНФОРМАЦІЙНІ АКЦЕНТИ

Підготовка і виконання проекту:

А. Березельський, мол. наук. співроб. НЮБ НБУВ

Аналіз особливостей висвітлення ЗМІ резонансних подій серпня виявив проілюстровану поданою нижче інфографікою специфіку основних повідомлень.

Процес законотворення

Обговорення актуальних законів (реформи, децентралізація влади).

Наслідки закону про люстрацію (Закон № 4359а «Про очищення влади»), обговорення антикорупційних законів, зокрема судової реформи та НАБ.

Прогнози щодо роботи Верховної Ради та уряду. Розбіжності в коаліції та ймовірності її розпаду. Нові кадрові призначення та скандальні звільнення.

Питання стабільності національної валюти, загроза дефолту. Кроки влади та НБУ щодо врегулювання становища (реформи, МВФ, реструктуризація боргів).

АТО і проблеми окупованих територій

Ініціативи Президента та уряду в пошуках шляхів урегулювання кризи на Донбасі, стратегії повернення втрачених територій, відбудови. Обговорення змін до Конституції щодо особливого статусу окупованих територій Донбасу. Особливості територіального устрою, розв'язання проблем з переселенцями та перетином лінії розмежування в зоні АТО.

Зміцнення позицій ЗСУ та інші заходи, спрямовані на протидію провокаціям й активним наступальним діям бойовиків.

Діяльність сепаратистів і їхніх лідерів на окупованих територіях, внутрішній устрій та збройні сутички між різними угрупованнями найманців і збройними силами РФ. Ситуація в окупованому Криму, порушення прав людини, зокрема кримських татар.

Загроза тероризму та інших спроб розхитати суспільство. Проблема контрабанди, у тому числі зброї на території України. Повідомлення про мінування, сепаратистські рухи. Заходи спецслужб (СБУ тощо), скеровані на протидію диверсій.

Українсько-російське протистояння (інформаційний аспект)

Інформаційна війна Кремля проти України (у тому числі на дипломатичному рівні), що відображається як у російських ЗМІ, так і в західних.

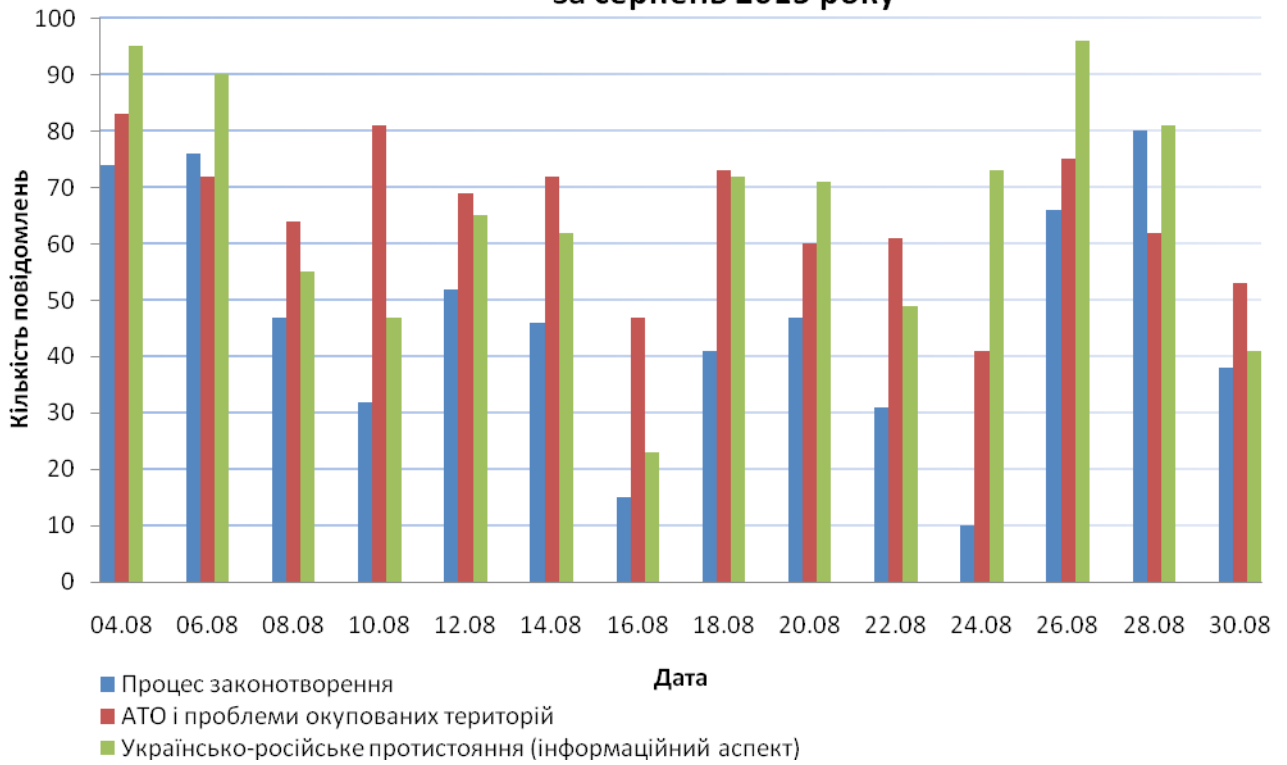
Безуспішні спроби РФ нав'язати країнам ЄС і США події в Україні у власному баченні, шантаж та інші дії Кремля в напрямі розколу та залякування ЄС (порушення повітряного й морського простору).

Відправка гуманітарних конвоїв із сумнівним вмістом та постійне заперечення фактів військової присутності РФ на території України. Прорахунки керівництва РФ, що коштували позиції в нафтогазовій сфері, погіршення відносин із членами Митного союзу. Штучні справи проти Н. Савченко, розслідування загибелі Б. Немцова.

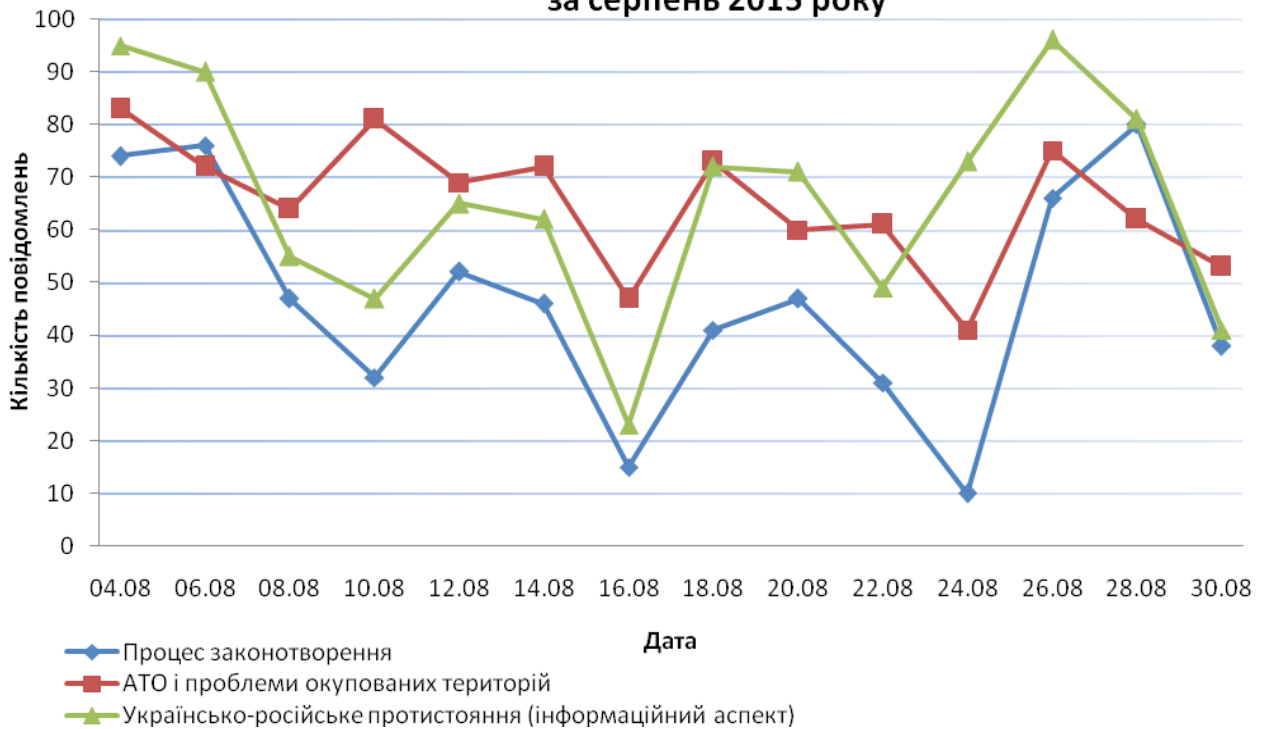
Реакція Заходу і всього цивілізованого світу щодо подій у післяреволюційній Україні. Засудження агресивної політики РФ щодо України (порушення міжнародного права, військова присутність), незаконного утримування Н. Савченко та інших політичних в'язнів. Застосування економічних санкцій і сприяння мирному вирішенню конфлікту.

Коментарі та дії української влади стосовно шляхів збереження цілісності держави та миру. Успіхи української дипломатії (позиція ПАРЄ, судові позови, штрафні санкції, проект резолюції ООН щодо трибуналу для розслідування катастрофи «Боїнга» МН17), робота з полоненими російськими диверсантами. Забезпечення енергетичної безпеки.

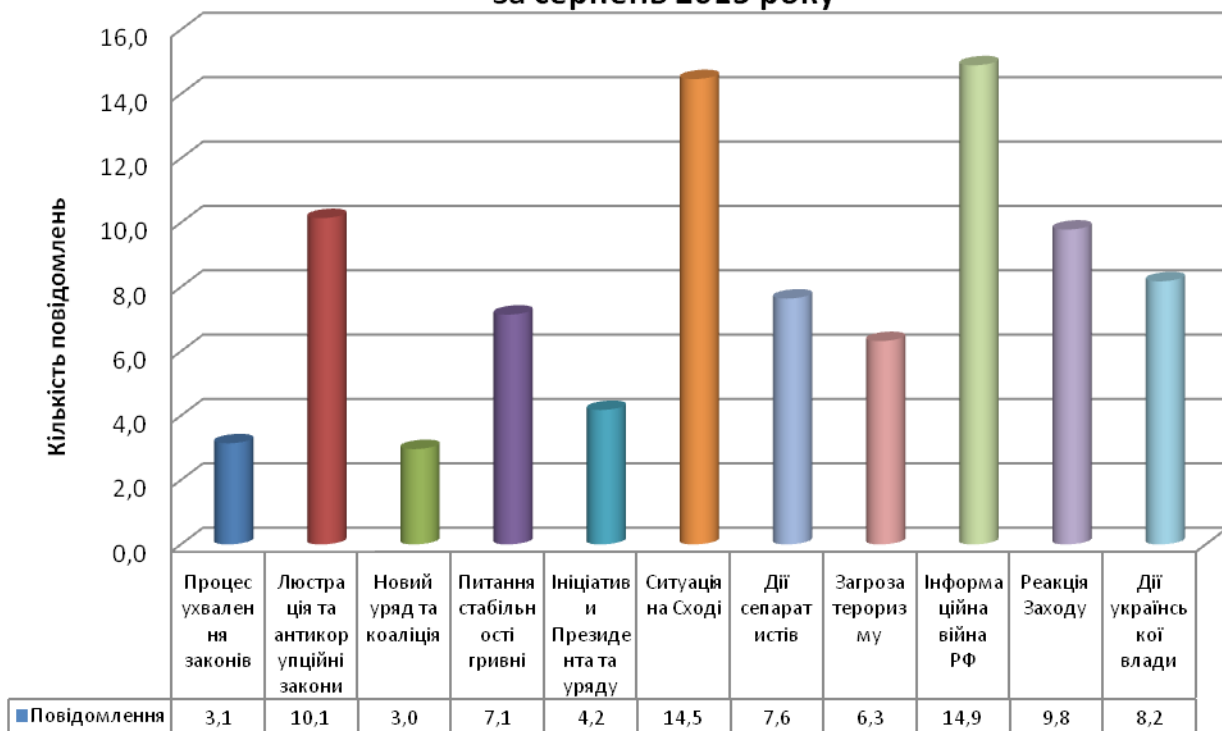
Загальна картина резонансних повідомлень за серпень 2015 року

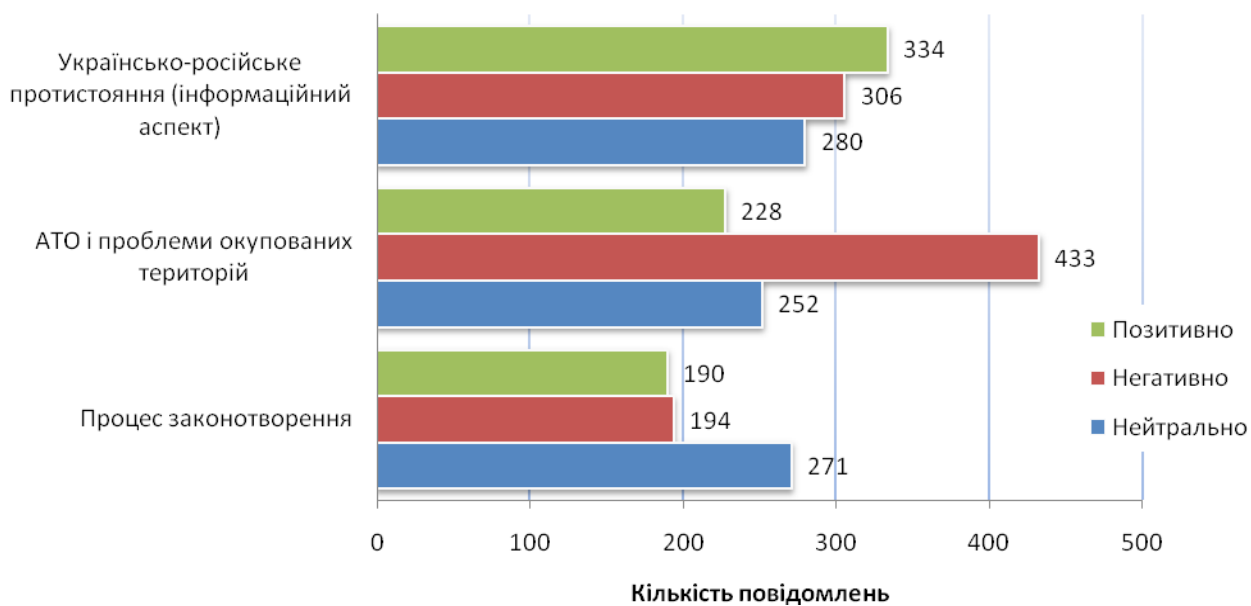
Загальна картина резонансних повідомлень за серпень 2015 року

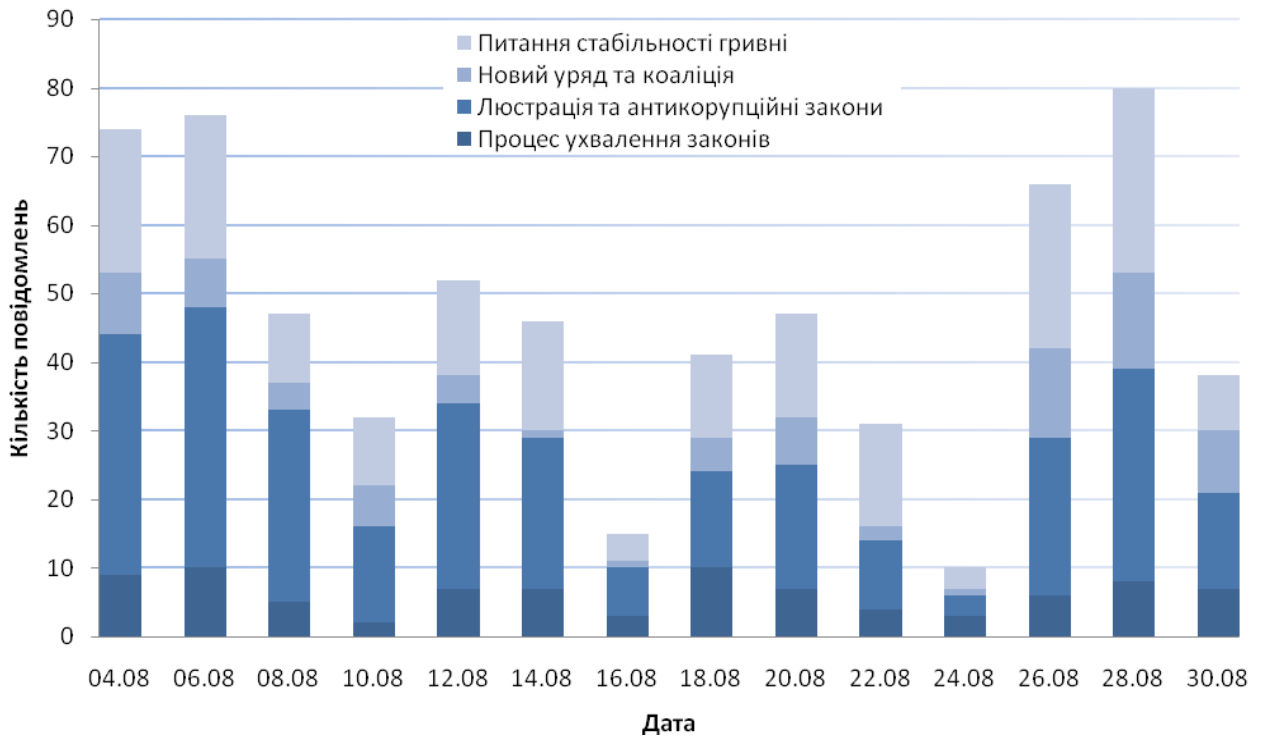
Середньодобовий показник резонансних повідомлень за серпень 2015 року

Оціночний розподіл основних суспільно-політичних та економічних проблем за серпень 2015 року

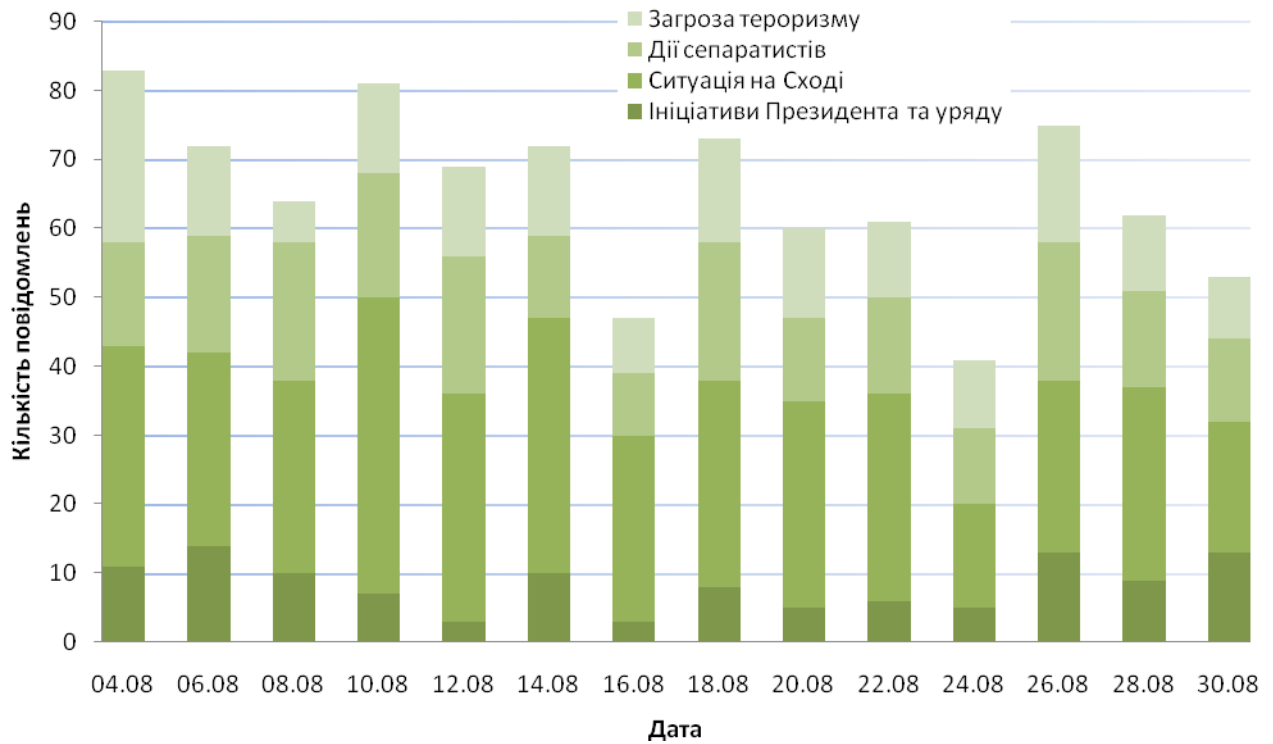
Процес законотворення

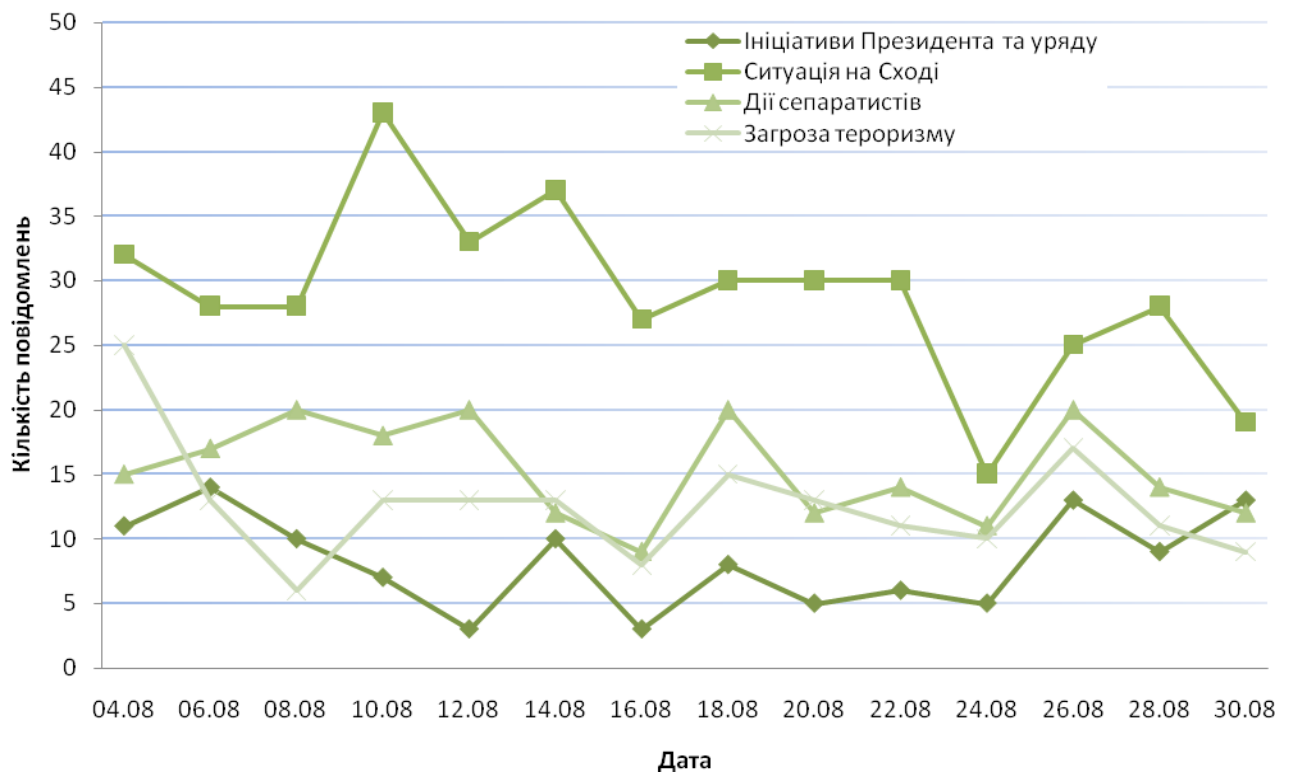
Процес законотворення

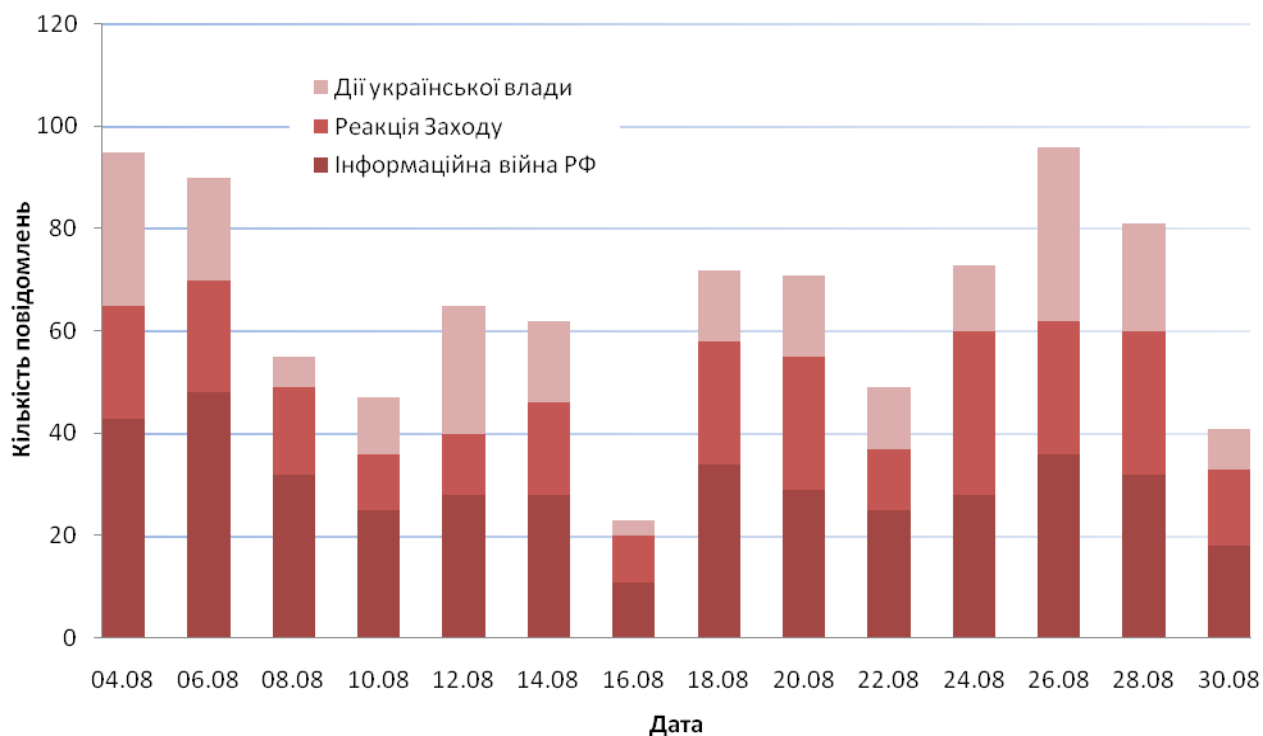
АТО і проблеми окупованих територій

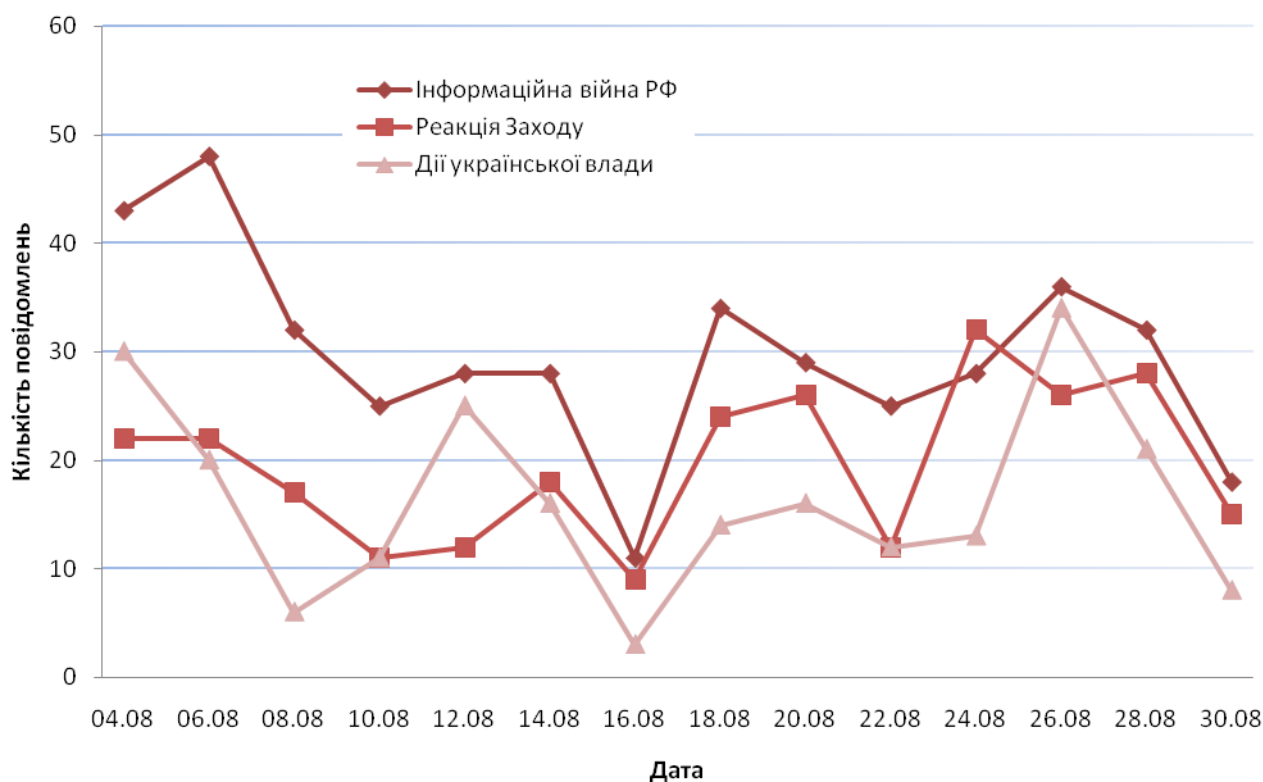
АТО і проблеми окупованих територій

Українсько-російське протистояння (інформаційний аспект)

Українсько-російське протистояння (інформаційний аспект)

АНАЛІТИЧНИЙ РАКУРС

І. Беззуб, мол. наук. співроб. НЮБ НБУВ

Нова Воєнна доктрина України: керівництво до дії чи декларація?

Хочеш миру – готуйся до війни

Воєнна політика є невід’ємною складовою частиною діяльності будь-якої держави. Її головна мета полягає в гарантуванні воєнної безпеки країни. Концентроване відображення воєнна політика знаходить у державній воєнній доктрині.

Воєнна доктрина – декларація політики держави у військовій (оборонній) галузі безпеки, у якій викладена система офіційних поглядів та положень, що встановлюють напрями військового будівництва, умови підготовки держави та збройних сил до війни, засоби та форми ведення воєнних дій. Основні положення воєнної доктрини складаються та змінюються залежно від політики та суспільного устрою, рівня розвитку виробничих сил, нових наукових досягнень і характеру очікуваної війни.

Власне, воєнна доктрина є ідейним стрижнем усієї воєнно-політичної діяльності держави (воєнної політики) як одного з напрямів загальної політики держави, політичних партій, громадських організацій та інституцій. Вона стосується інтересів суспільства та всіх державних структур.

У документах такого характеру наміри держави проголошуються відкрито, тому у воєнній доктрині не повинно бути жодних закритих розділів, її не може розробляти певна група осіб незалежно від громадськості та військово-наукових кіл.

Російська агресія поставила перед Україною проблему перегляду підходів до забезпечення оборони країни та її територіальної цілісності.

У рамках реагування на нові загрози та виклики Кабінет Міністрів України у 2014 р. ініціював програму із зміни воєнної доктрини Української держави.

Загалом доктринальні питання в тому чи іншому вигляді виражені в різних документах: Конституції, Основах (Концепції) національної безпеки, Основах (Концепції) зовнішньої політики, різноманітних законодавчих актах (наприклад, у законах України «Про основи зовнішньої та внутрішньої політики», «Про основи національної безпеки», «Про оборону України», «Про Збройні Сили України», «Про розвідувальні органи України», «Про цивільну оборону України» та ін.), у бойових та загальновійськових документах.

Разом з тим існуюче законодавство у сфері національної безпеки і оборони не відповідає повною мірою сучасним воєнно-політичним умовам, не забезпечує захисту суверенітету й територіальної цілісності України, а відтак потребує негайного уточнення. Закладені в чинному законодавстві норми щодо взаємодії й координації дій органів державної влади і силових структур, як у мирний час, так і в кризові періоди не враховують особливостей нового типу агресії, під час якої широко використовуються не лише традиційні військові операції, а й

різноманітні невоєнні сили та засоби.

Нині державним керівництвом визначені певні заходи з удосконалення законодавства у сфері забезпечення національної безпеки. Так, реформування системи національної безпеки та оборони є головним пріоритетом відповідно до Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015. Серед головних заходів реалізації цієї реформи визначено оновлення доктринальних та концептуальних підходів до гарантування національної безпеки.

Нова редакція Стратегії національної безпеки України, підписана Президентом П. Порошенком 26 травня 2015 р., має стати основою комплексного реформування та розвитку відповідної сфери і важливим елементом оновлення Української держави. Складовою частиною Стратегії національної безпеки є Воєнна доктрина України.

Аналіз діючої Воєнної доктрини, до якої зміни востаннє вносилися 8 червня 2012 р., та реальної ситуації на Сході країни дає змогу зробити висновок, що цей документ не відповідає реаліям нової ситуації, пов'язаної з агресією Російської Федерації проти нашої країни. Визначена в ній система взаємодії різних силових структур під час військових конфліктів є неефективною та розмитою. Реальне зіткнення з ворогом продемонструвало неготовність військової системи до активних оборонних дій.

Крім того, діюча доктрина була написана відповідно до позаблокового статусу країни. Нині ж на порядку денному стоїть перспектива приєднання України до одного з військових блоків.

Воєнна доктрина України має оборонний характер. Це означає, що наша країна не вважає жодну державу своїм воєнним противником, але разом з тим вважатиме потенційним воєнним противником державу або групу держав, послідовна недружня політика яких загрожуватиме воєнній безпеці України.

Тому, як заявив Прем'єр-міністр України А. Яценюк, відкриваючи 3 вересня 2014 р. засідання уряду, Україні необхідна нова оборонна доктрина з чітким визначенням того, хто є агресором і хто є загрозою.

Відповідно до «Плану заходів з імплементації Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, на 2014–2017 роки», Кабінет Міністрів України до грудня 2015 р. мав розробити нові редакції Воєнної доктрини України та Програми розвитку Збройних Сил України (від 17 вересня 2014 р. № 847-р).

Згідно з Планом реалізації Угоди про асоціацію, Кабмін доручив розробку нових редакцій воєнної доктрини України, Програми розвитку Збройних Сил України та інших документів оборонного планування Міноборони України, МЗС, Мінекономрозвитку, Мін'юсту та центральним органам виконавчої влади, а також державному концерну «Укроборонпром». Сприяти в реалізації стратегії України буде Європейська служба зовнішньої діяльності з урахуванням європейського пріоритету зовнішньої політики України.

Проект нової редакції Воєнної доктрини України був прийнятий 2 вересня 2015 р. на засіданні Ради національної безпеки і оборони України та запропонований для затвердження Президенту України.

Нова Воєнна доктрина України:

– визначає Російську Федерацію воєнним противником України та умови звільнення тимчасово окупованих територій України;

– виходить з високої імовірності великомасштабного застосування проти України воєнної сили як головної загрози національній безпеці України у воєнній сфері;

– підтверджує відмову від політики позаблоковості та відновлення стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію;

– визначає ознаки виникнення збройного конфлікту всередині України, у тому числі інспірованого іноземними державами;

– враховує збільшення ролі інформаційно-психологічних операцій;

– наголошує на потребі удосконалення системи мобілізаційної підготовки і мобілізації та суттєвого збільшення професійної складової у Збройних силах України та в інших військових формуваннях;

– формулює заходи з підготовки держави до оборони, необхідні для відновлення державного суверенітету та територіальної цілісності, а також завдання розвитку оборонного та безпекового потенціалу України як необхідної умови відсічі збройної агресії тощо.

За словами Президента України, новизна Воєнної доктрини полягає у відмові від політики позаблоковості та відновленні стратегічного курсу на євроатлантичну інтеграцію, зміщенні акцентів у веденні воєнних конфліктів на комплексне використання воєнних і невоєнних інструментів.

Хоча в програмі визнається, що в «середньостроковій перспективі Україна використовуватиме насамперед власні можливості», «червоною ниткою» через весь стратегічний документ, як зазначив Президент, проходить тема необхідності приведення всієї нашої оборонно-воєнної системи у відповідність зі стандартами НАТО, досягнення критеріїв членства. Ставиться завдання до 2020 р. забезпечити повну сумісність Збройних сил України з відповідними силами країн-членів Північноатлантичного альянсу.

За словами глави держави, сьогодні і Україна, і НАТО поки що не готові до постановки питання про членство, однак існує рішення Бухарестського саміту 2008 р., де наголошується, що для України до блоку «двері відкриті». Тому, наполягає П. Порошенко, Воєнна доктрина повинна передбачати досягнення не лише критеріїв, а й повноцінного членства України в НАТО.

У новій Воєнній доктрині України окремо передбачена готовність протистояти новим методам ведення воєнних конфліктів. Сюди входить не тільки неконвенційна (гібридна) війна, яку Росія веде в Донбасі, але й протидія інформаційним та дезінформаційним кампаніям, економічним війнам, психологічним кампаніям тощо. У сучасному глобалізованому світі ці речі можуть бути навіть важливішими, ніж пряме військове втручання.

Крім того, Президент України заявив, що всі актуальні загрози та воєнні виклики, на жаль, пов'язані з Росією, і всі вони мають тривалий характер. Новий документ ставить завдання з передислокації військових частин і з'єднань та створення належної військової інфраструктури у східних та південних областях країни.

Проект пройшов громадське обговорення із залученням як представників

органів державної влади, так і експертів недержавних організацій, а також іноземних радників, акредитованих при Офісі НАТО в Україні.

За словами військових експертів і аналітиків, проект нової доктрини значно кращий від старого документа, однак і він далеко не ідеальний та має слабкі сторони. Експерти побоюються, що все залишиться на рівні задекларованих у ньому гасел, і закладені ідеї не отримають практичної реалізації.

За оцінками частини експертів, ця доктрина може бути взята за основу у створенні сил оборони нового типу. У порівнянні з попередньою, вона є більш серйозною й активною, передбачає інструменти стримування у вигляді потужної армії й інших збройних формувань.

Однак, на думку директора Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння В. Бадрака, негативним моментом є те, що в документі зазначено лише «необхідність збільшення професійної складової в ЗСУ та інших збройних формуваннях», а мав бути проголошений курс на повністю професійну армію.

Такої ж думки дотримується й експерт із військових питань А. Павленко. Коментуючи заяву голови МВС А. Авакова про необхідність переходу української армії на контрактну основу, він зазначив, що контрактники ефективні лише в боях з малими втратами і проти слабого противника. Експерт навів приклад США, де існує національна гвардія, у якій служить близько 500 тис. чоловік. Саме вони є резервом для всіх військових конфліктів. У середньому, кожен другий, хто бере участь у збройних конфліктах – це не контрактник, а боєць національної гвардії. У Європі такі країни як Австрія, Швейцарія, Фінляндія, підтримуючи нейтралітет, не відмовляються від військового призову.

На думку Військової ради партії «Народний фронт», необхідно використати швейцарський досвід при формування армійського резерву й створення в структурі МВС сил спеціального призначення. Національна гвардія буде покликана не лише забезпечувати внутрішній правопорядок, а й прикривати разом із прикордонниками східні рубежі України. Також вони говорять про необхідність створення 100–150 тис. професійної армії та добре підготовленого та навченого резерву для Збройних сил і Національної гвардії чисельністю 500 тис.

У новій доктрині важливим є збільшення ролі інформаційно-психологічних операцій, що є підставою для формування потужного інформаційного середовища. Армія має знати, хто її ворог і до чого готуватися. Ця доктрина є першим кроком до зрозумілого прояснення питання про потенційного ворога для військовослужбовців від рядового бійця до генерала.

Однак окремі військові експерти, зокрема Д. Васильєв, наголошують на тому, що в доктрині слабо розкрита тема кібербезпеки, адже чимала частина гібридної війни відбувається в інформаційному просторі.

Більше того, коли у світі переважають гібридні війни, вести мову виключно про військову безпеку є недостатнім. Військовий експерт М. Сунгуровський вважає, що новий документ чітко не орієнтує на подальші дії в плануванні системи оборони. Натомість, це повинен бути комплексний документ, що охоплює проблеми інформаційної, економічної, суспільної безпеки.

Незважаючи на те що підготовлена Міноборони нова Военна доктрина

кардинально відрізняється від попередньої і враховує нову геополітичну ситуацію для України, питання фінансування вітчизняної армії стоїть, як і раніше, дуже гостро, заявив експерт С. Коваленко.

Говорячи про актуальність воєнної доктрини, військовий експерт Інституту Євроатлантичного співробітництва І. Козій зазначив, що без ревізії законодавчого поля сектора безпеки неможливо якісно змінити воєнну доктрину.

У зв'язку з цим Міністерство оборони України підготувало низку проектів ключових стратегічних документів оборонного планування за стандартами НАТО. Мова йде про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України, Концепцію Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки Збройних Сил України на 2015–2020 роки, Стратегічний оборонний бюлетень України, а також Державну цільову оборонну програму оптимізації та реорганізації Збройних Сил України на 2015–2017 рр.

Оскільки доктрина, як рамковий документ, не відповідає на всі питання, а тільки задає напрям для подальшого розвитку державної політики у сфері оборони, на її основі мають розроблятися більш серйозні програмні документи, насамперед програма розвитку ЗСУ, програма розвитку озброєнь та військової техніки. Тому про ефективність нової доктрини можна буде судити вже з виконання цих програм.

В Україні необхідно створити єдину систему, яка буде регулювати створення й виробництво озброєння для української армії.

Голова громадської ліги «Україна – НАТО», кандидат політичних наук С. Джердж вважає, що нова воєнна доктрина повинна передбачати не лише відмову від співпраці з Росією із широкого кола питань, але і запуск механізмів розвитку замкнутого циклу військового виробництва з провідними європейськими та американськими виробниками зброї. Але, як заявив військовий експерт В. Бадрак, все це буде неможливим доти, доки в Україні не з'являться закони про військово-технічне співробітництво, захист іноземних інвестицій, офсетні угоди, виробництві озброєнь і військової техніки, державне і приватне партнерство та ще низка інших важливих законів. Їхня відсутність фактично робить правила гри на українському ринку незрозумілими для іноземних компаній.

Оскільки у Воєнній доктрині держава визначає захист своїх кордонів, то в документі необхідно врахувати всі можливі загрози, наголошує військовий експерт В. Кабаненко.

Зробивши невеликий екскурс в історію України, можна помітити, що умови для потенційних конфліктів існують уздовж усього кордону України. Навіть країни Європи мають територіальні претензії до України, а інколи вони набувають сепаратистського характеру.

Так, найближчими європейськими сусідами України є Польща, Румунія, Угорщина. Не зважаючи на демократичні системи, ці країни (якщо не відкрито, то приховано) претендують на частину української території.

Конфлікт на Сході країни підтвердив, що жодна міжнародна угода чи організація не зможуть гарантувати миру та безпеку доти, поки країна сама не зможе цього досягти.

У нинішніх українсько-російських взаєминах перегляд Воєнної доктрини України по-різному сприйнятий у РФ. Більшість вважає, що Україна націлена на загострення конфлікту. Як заявила офіційний представник МЗС Росії М. Захарова, у Києві знову прозвучали войовничі заяви та приймаються рішення, спрямовані на ескалацію конфлікту.

Лідер партії ЛДПР В. Жириновський упевнений, що нова Воєнна доктрина України – це найчорніший документ у Європі, оскільки влада Києва готує громадську думку до збройного конфлікту з Росією.

У свою чергу прес-секретар президента Росії Д. Пєсков не став коментувати українську Воєнну доктрину, оскільки вона ще не затверджена.

Перегляд воєнної доктрини є нормальним плановим процесом, цілком логічним і очікуваним у сучасних умовах двосторонніх відносин України й Росії та доволі м'яким у формулюваннях, вважає колишній начальник міжнародно-договірного управління Міноборони РФ генерал-лейтенант Є. Бужинський.

За словами доцента Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентіві України, кандидата історичних наук О. Киричук, нова редакція доктрини має бути документом, що на крок випереджає доктрини інших країн. До її розробки слід залучити багатьох експертів, необхідно вивчити аналогічні документи інших країн.

Треба зазначити, що розуміння сутності воєнної доктрини в різних країнах є неоднаковим. На Заході це поняття вживається в ширшому значенні, яке може охоплювати будь-які воєнно-теоретичні і воєнно-політичні настанови й погляди. Документи, у яких викладені ці доктринальні погляди, у різних країнах називаються неоднаково. Наприклад, в Україні, Російській Федерації, Республіці Білорусь, Республіці Казахстан – «воєнна доктрина», у Німеччині – «Біла книга», у Сполучених Штатах Америки – «стратегія національної безпеки», у співдружності країн-членів НАТО – «стратегічна концепція НАТО», у Китайській Народній Республіці – «оборонна доктрина», в Японії – «Основний курс в галузі оборони».

Сама форма і стилістика такого документа у всіх країнах передбачає «оборонність». Не залишилося жодної серйозної держави, що має у своїй юридичній базі воєнну доктрину, у якій були б прописані якісь наступальні устремління (багато країн взагалі обходяться без неї). Те ж саме стосується й військових альянсів.

На думку багатьох військових експертів, прикладом для України може стати Ізраїль. Головні принципи оборонної воєнної доктрини Ізраїлю були сформовані ще в 1949 р. Х. Ласком. Її лейтмотивом є переконання в тому, що всі загрози повинні бути локалізовані й попереджені ще до того, як будуть реалізовані.

Представники силових структур Ізраїлю наголошують на тому, що ніхто не збирається вести масштабних та довготривалих бойових дій, але першочерговим завданням є передбачення загроз та їхнє попередження до моменту реалізації. Передбачається ведення бойових дій та операцій на території агресора, а не Ізраїлю. Ця доктрина на практиці реалізується у вигляді мобільного 180 тис. війська. У тісній взаємодії з військом функціонує потужний

аналітичний центр, який виконує роль передбачення всіх можливих загроз. Таким чином, кооперація систем попередження та військових сил дає змогу ефективно використовувати економічні ресурси.

Склад армії Ізраїлю відображає наміри ведення війни локального характеру без прямих масштабних військових зіткнень, оскільки в сухопутних військах переважають бронетанкові та механізовані підрозділи, і це забезпечує їхню маневреність та мобільність. Морські сили також передбачають значну кількість невеликих ракетних катерів з потужним озброєнням. Акцент на створенні підводної флотилії демонструє гнучку тактику ізраїльтян.

На випадок повномасштабної війни передбачена система служби в резерві, що забезпечує швидку мобілізацію близько півмільйона солдат, які не просто проходили службу, а є боєздатними та готовими до виконання бойових завдань без попереднього проходження курсу молодого бійця.

Підтвердженням правильності таких підходів до організації військової системи може служити перемога Ізраїлю в «шестиденній війні», де його противниками були Сирія, Єгипет, Йорданія.

Окремо слід зазначити, що російська агресія проти України змусила й інші країни переглянути свої стратегічні документи у сфері забезпечення національної безпеки. Так, у листопаді 2014 р. нову стратегію національної безпеки було прийнято в Польщі, протягом 2015 р. оновили відповідні документи США, ЄС, Німеччина та низка інших європейських країн.

Цікаво, що зміни до воєнної доктрини були ухвалені й Радою безпеки Російської Федерації 19 грудня 2014 р.

Як пояснив заступник секретаря Ради безпеки РФ М. Попов, уточнення доктрини «пов'язані з виникненням нових військових небезпек і воєнних загроз Росії, які проявилися в подіях «арабської весни», збройному конфлікті в Сирії, а також у ситуації в Україні та навколо неї. Крім того, він зазначив, що Росія у своїй новій воєнній доктрині висловлює занепокоєння з приводу прагнення США та держав-членів НАТО наростити свій стратегічний наступальний потенціал.

Однак будь-які ілюзії щодо оборонного характеру воєнної доктрини РФ зникають після її предметного розгляду, стверджує керівник дослідних програм Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння, директор інформаційно-консалтингової компанії Defense Express С. Згурець.

Упродовж усього періоду незалежності Україна не мала сучасної воєнної доктрини, як і не було визначено потенційного противника, тобто тієї держави чи групи держав, які можуть нести загрозу її суверенітету й безпеці. Однак події двох останніх років розставили все на свої місця. Нова доктрина дасть можливість сформуванню комплексного бачення розвитку оборонної стратегії України, а не займатись її ручним регулюванням.

Нова воєнна доктрина закріплює стратегічні напрями діяльності України щодо гарантування власної безпеки, найперше визначаючи, до чого готуватися оборонним структурам, як вони повинні розвиватися, оснащуватися та переозброюватися. Для остаточного розроблення якісної воєнної доктрини, яка б відповідала вимогам часу, Україні вкрай необхідно критично використати досвід іноземних країн (Ізраїлю, Швейцарії, Фінляндії та ін.), які раніше

пройшли аналогічний шлях. Це допоможе Україні сформувати свій підхід до побудови військової системи, врахувавши власні національні, культурні, державні та політичні особливості (*Матеріал підготовлено з використанням інформації таких джерел: Офіційне інтернет-представництво Президента України П. Порошенка (<http://www.president.gov.ua>); Офіційний веб-портал Верховної Ради України (<http://www.rada.gov.ua>); Урядовий портал (<http://www.kmi.gov.ua>); сайт Радіо Свобода (<http://www.radiosvoboda.org>); сайт Міністерства закордонних справ України (<http://mfa.gov.ua/ua>); Західна інформаційна корпорація (<http://zik.ua>); Сьогодні (<http://ukr.segodnya.ua>); Видання Міністерства оборони України «Народна армія» (<http://na.mil.gov.ua>); сайт Ради національної безпеки і оборони України (<http://www.rnbo.gov.ua>); журнал Верховної Ради України «Віче» (<http://www.viche.info>); Інформаційно-консалтингова компанія «Defense Express» (<http://defense-ua.com>); Центр досліджень армії, конверсії і розоруження (<http://www.cacds.org.ua>); Re:public beta (<http://republic.com.ua>); сайт Korrespondent.net (<http://korrespondent.net>); сайт «Парламентской газеты» (<http://www.pnr.ru>); сайт Інформаційно-аналітичного центру (<http://mediarnbo.org>); сайт Крим.Реалії (<http://ua.krymr.com>); сайт NEWSru.ua (<http://newsru.ua>); Європейська правда (<http://www.eurointegration.com.ua>); щоденна львівська інтернет-газета Поступ (<http://postup.brama.com/index.php>); радіо Голос Столиці (<http://newsradio.com.ua>); сайт інтернет-видання «Патріоти України – єднаймося» (<http://patrioty.org.ua>); Центр журналістських розслідувань (<http://investigator.org.ua>); портал «Политика и Деньги» (<http://politdengi.com.ua>); інформаційно-аналітичний портал Донбасс Новості (<http://www.planetoday.ru>).*

О. Бусол, канд. юрид. наук, ст. наук. співроб. НЮБ НБУВ

Подвійне громадянство

Громадянство для людини має принципове значення, оскільки визначає її політичний і соціальний статуси, матеріальне й духовне благополуччя. Завдяки громадянству для людини розширюється суверенітет держави і особливо її можливість користуватися державними гарантіями своїх прав і законних інтересів як всередині країни, так і поза її межами.

Деякі фахівці вважають, що на сьогодні отримання подвійного громадянства становить пряму небезпеку для Української держави і загрожує національній безпеці нашої країни. Однак попри те, що згідно з Конституцією подвійне громадянство в Україні заборонене, українці де-факто дедалі частіше отримують таке громадянство з Румунією, Угорщиною та Росією, а також і з низкою інших країн. Зважаючи також на оприлюднені дані ЗМІ щодо деяких відомих українців, які, начебто, мають подвійне громадянство, а також інших осіб, які є громадянами іншої держави, але отримали український паспорт, люди справедливо задаються питанням: чи дозволено в Україні подвійне

громадянство? Для відповіді на це питання, насамперед, пояснимо поняття «подвійного громадянства», а також те, чим воно відрізняється від другого громадянства, розкриємо його суть і відмінність деяких понять, пов'язаних із цією темою.

Множинне (подвійне) громадянство (біпатризм, поліпатризм) – це правове становище фізичної особи, яка одночасно перебуває у громадянстві двох чи більше країн.

Від біпатридів, тобто осіб, які мають два або більше громадянства, потрібно відрізнити подвійне громадянство, властиве деяким складним державам. Так, подвійне громадянство належало громадянам СРСР, тому що вони були громадянами Союзу і громадянами суб'єктів федерації. На підставі ст. 8 (1) Договору про Європейський Союз кожний громадянин держави-члена, крім володіння громадянством патрімоніальної держави, є і громадянином Союзу.

Натуралізація – прийняття у громадянство даної держави на прохання заінтересованої в тім особи – також може породити ситуацію подвійного громадянства, якщо таке прохання задовольняється стосовно особи, визнаної громадянином іншої держави.

Безгромадянство (апатризм) – це таке становище особи, коли вона не перебуває в громадянстві якої-не-будь держави. У Конвенції про статус апатридів від 28 вересня 1954 р. апатридом іменується особа, яка не розглядається громадянином якоїсь держави в силу її закону. Стан безгромадянства може виникнути з різних причин, наприклад при:

а) втраті громадянства, якщо дана особа вийшла добровільно або втратила громадянство своєї держави і не набула громадянства в іншій державі;

б) виході з громадянства з метою отримання громадянства іншої держави, що дається через п'ять-десять років;

в) одруженні жінки з іноземцем, держава якого не надає жінці автоматично громадянства чоловіка (США, Франція), а сама жінка має громадянство країни, законодавство якої керується принципом «дружина слідує громадянству чоловіка» (Іспанія);

г) у результаті народження від батьків, які втратили громадянство;

д) позбавленні громадянства тощо.

Зазвичай вважають, що статус апатридів наближений або відповідає статусу іноземців у даній державі. Конвенція 1954 р. у ряді випадків навіть закликає держави надавати апатридам такий же статус, як і громадянам. Це стосується, зокрема, стану в галузі свободи релігії і свободи релігійного виховання своїх дітей (ст. 4), права на судовий захист (п. 2 ст. 16), права роботи з наймом (п. 2 ст. 17) і ін.

Слід мати на увазі, що особи без громадянства (апатриди) цілком підпорядковуються законодавству тієї держави, на території якої вони проживають. За законодавством більшості країн світу особами без громадянства (апатридами) визнаються як особи, що не перебувають у громадянстві жодної держави, так і особи що не мають достатніх доказів перебування у будь-якому громадянстві.

Найпоширенішими причинами утворення безгромадянства як правового становища особи можуть бути:

- народження дитини від батьків-апатридів, якщо законодавство держави, на території якої народилася така дитина не наділяє її своїм громадянством;
- втрата особою громадянства однієї держави і ненабуття нею будь-якого іншого громадянства; вступ у шлюб з іноземцем, якщо внаслідок такого шлюбу перше громадянство автоматично втрачається, а нове не набувається автоматично.

Особи без громадянства повністю підпорядковуються юрисдикції тієї держави, на території якої вони проживають. Правове становище апатридів близьке до становища іноземних громадян, однак з тією відмінністю, що вони не користуються захистом іноземної держави. Таке положення закріплено і в українському законодавстві, зокрема в Законі України від 04.02.1994 р. № 3929-ХІІ «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Основними міжнародно-правовими актами, що регулюють правове становище осіб без громадянства, є Конвенція про статус апатридів 1954 р. та Конвенція про скорочення випадків безгромадянства 1961 р. (в обох Конвенціях Україна участі не бере). Конвенція про статус апатридів 1954 р. визначає їхні основні права і спрямована на запобігання дискримінації цих осіб, але не передбачає ліквідації самого стану безгромадянства. Конвенція про скорочення випадків безгромадянства 1961 р., навпаки, має на меті припинення цього стану, вона заохочує держави надавати своє громадянство апатридам, що проживають на їх території, а також дітям, що народжуються на території цих держав від осіб без громадянства. Цією Конвенцією передбачено також створення спеціального міжнародного органу, який би займався проблемами апатридів. За рішенням Генеральної Асамблеї ООН ці функції покладено на Верховного комісара ООН у справах біженців.

Випадки подвійного громадянства і безгромадянства мають місце внаслідок різноманітного вирішення законодавством окремих держав питань про набуття і втрату громадянства. Можна також сказати, що подвійне громадянство є результатом колізії законів про громадянство різних держав. Воно може виникнути, наприклад, при народженні дітей від батьків, що мають різне громадянство, при натуралізації або в інших випадках. Подвійне громадянство виникає, також, у разі одруження жінки, яка є громадянкою країни, законодавство якої не позбавляє жінку свого громадянства при її одруженні з іноземцем (наприклад, Франція, США, Швеція), або громадянином такої країни, що автоматично надає громадянство жінці-іноземці, яка одружилася з її громадянином (наприклад, Бразилія).

Законодавство України про громадянство виходить з невизнання одночасної належності громадянина України до громадянства іншої держави. Ще в початковій редакції ст. 10 Закону України «Про громадянство» від 8 жовтня 1991 р. було зафіксоване положення, відповідно до якого: «За особою, що є громадянином України, не признається приналежність до громадянства іноземної держави». Але усе ж цей, закон припускав можливість виникнення подвійного громадянства на підставі міжнародних угод України. На сьогодні наявність за громадянином України подвійного громадянства не визнається. Особа, що має подвійне громадянство, перебуваючи на території однієї з держав, у громадянстві якої вона перебуває, як правило, не може посилатися на

свої зобов'язання стосовно іншої держави. Кожна держава, у громадянстві якої перебуває біпатрид, має право вважати його своїм громадянином і вимагати від нього виконання відповідних обов'язків.

Статтею 2 Закону України «Про громадянство України» передбачено, що законодавство України про громадянство ґрунтується на принципі єдиного громадянства – громадянства держави Україна, що виключає можливість існування адміністративно-територіальних одиниць України. Якщо громадянин України набув громадянство (підданство) іншої держави або держав, то у правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України. Якщо іноземець набув громадянство України, то у правових відносинах з Україною він визнається лише громадянином України.

Разом з тим добровільне набуття громадянином України громадянства іншої держави, згідно з ч. 1 ст. 19 цього Закону, є підставою для припинення громадянства України: «1) добровільне набуття громадянином України громадянства іншої держави, якщо на момент такого набуття він досяг повноліття. Добровільним набуттям громадянства іншої держави вважаються всі випадки, коли громадянин України для набуття громадянства іншої держави повинен був звертатися із заявою чи клопотанням про таке набуття відповідно до порядку, встановленого національним законодавством держави, громадянство якої набуто». Проте навіть дану обставину можна не розцінювати як заборону подвійного громадянства, оскільки втрата громадянства України відбувається не автоматично з набуттям громадянства іншої держави, а виключно з дня видачі Указу Президента України про припинення громадянства щодо певної особи.

Законом не встановлено, як саме громадяни України мають декларувати друге громадянство. Адже в Україні немає форм фіксації подвійного громадянства. Довести факт наявності подвійного громадянства практично неможливо, а багато країн, такі як Ізраїль, Румунія, Угорщина не видають довідок про подвійне громадянство, що робить неможливою дію ухваленого закону. Закон передбачає, що неподання або несвоєчасне подання повнолітнім громадянином України, який добровільно отримав іноземне громадянство, заяви про це і копії документа, що підтверджує отримання ним іноземного громадянства, – тягне за собою накладення штрафу від 10 до 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 170 до 510 грн). Ті самі діяння, вчинені службовими особами органів державної влади та органів місцевого самоврядування, – тягне за собою накладення штрафу від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 850 до 1700 грн). Але згідно з Конституцією, людина двічі не може бути притягнута до юридичної відповідальності за одне й те саме правопорушення. Це означає – якщо один раз вас оштрафували, то надалі можна мати два паспорти.

Для розв'язання багатьох проблем, пов'язаних з подвійним громадянством, використовується принцип визначення ефективного громадянства. Ефективне громадянство пов'язане з необхідністю визначення фактичного або переважного громадянства біпатрида для розв'язання проблем, пов'язаних з колізійною формулою прикріплення, що визначає особистий статут фізичної особи (*lex patriae* або *lex domicilii*). У цьому випадку виходять з місця постійного

проживання особи, її роботи, місця перебування її майна, насамперед нерухомого, проживання її сім'ї тощо. Це, наприклад, дуже актуально в сучасній Європі, де існують «прозорі» міждержавні кордони, що, по суті, скасовані, спостерігається ординарна міграція населення в межах Європейського Союзу.

Ситуації подвійного громадянства або без громадянства аномальні й збиткові не тільки стосовно до відповідних осіб, але й тому, що вони можуть породжувати і дійсно породжують конфліктні ситуації і спори між державами. На рівні загального міжнародного права їх неможливо розв'язати, хоча в окремих випадках деякі заходи вживаються. Так, відповідно до норм міжнародного права про зовнішні зносини держав, кодифікованим нині в ряді універсальних конвенцій, діти дипломатичних агентів і інших відповідних їм осіб, які народилися на території держави їхнього перебування, не набувають громадянства в силу винятково законодавства цієї держави. Тому основний засіб зм'якшення або недопущення ситуації подвійного громадянства або безгромадянства полягає в укладанні договорів про громадянство між заінтересованими державами, що і має місце на практиці.

Залежно від функціональної спрямованості виділяють три основні види міжнародних договорів, спрямованих на врегулювання питань множинного громадянства:

1) договори, спрямовані на взаємне визнання права громадян на множинне (як правило, подвійне) громадянство та врегулювання питань, що при цьому виникають;

2) договори, спрямовані на ліквідацію множинного громадянства як явища;

3) договори, які не забороняють множинне громадянство, але спрямовані на подолання його негативних наслідків.

Багато питань виникли у людей після набуття українського громадянства М. Гайдар, яка прибула в Одесу на запрошення М. Саакашвілі. Зважаючи на те, що М. Гайдар є громадянкою Росії, логічно звернутися до законодавства цієї держави, яке регулює відносини в цій сфері. Так, згідно з Конституцією Російської Федерації, росіянин може мати іноземне громадянство (тобто подвійне громадянство) за умов, прописаних у федеральному законі або міжнародному договорі Росії. У головному законі країни також зазначено, що, незважаючи на наявність громадянства іноземної держави, громадянин РФ не позбавляється своїх прав і свобод та не звільняється від обов'язків, що випливають з російського громадянства. Бувають, звичайно, і особливі випадки, які також прописані в законі.

Поняття «подвійне громадянство» в Росії є окремим випадком множинного громадянства. На сьогодні РФ легалізувала це питання з Таджикистаном і Туркменістаном. Стосовно інших країн світу, слід зазначити, що в деяких випадках, навіть попри дозвіл мати друге громадянство і паспорт, володарі декількох громадянств не сприймаються владою Російської Федерації, на території країни в якості подвійних громадян. Для опису такого стану речей в юриспруденції ввели поняття «правовий вакуум». Росія, подвійне громадянство в якій переживає своєрідну кризу, підписала з Туркменістаном і Таджикистаном договір, згідно з яким кожна зі сторін має визнати за громадянами право набути громадянство іншої країни, не втрачаючи громадянства першого. Що стосується

прав, обов'язків, соціального забезпечення людей з подвійним громадянством, а також їх військової служби, підписані договори визначають, що ці питання перебувають у компетенції тієї країни, на території якого такий «подвійний» громадянин проживає. Разом з тим люди, які пройшли військову службу в одній із країн, звільняються від призову в іншій країні. «Подвійні» громадяни також перебувають під заступництвом і захистом обох країн, а наявність двох паспортів істотно полегшує переїзди з однієї держави в іншу. Подвійне громадянство в Росії дістається дуже складно, і на шляху до нього, як правило, виникає ряд обмежень. Так, однією з умов набуття громадянства в таких країнах як, наприклад, Німеччина, Данія та Словаччина, є відмова від колишнього громадянства. Інші обмеження – припинення одного громадянства як наслідок отримання іншого або ж ненадання громадянства за народженням у випадках, якщо дитина набуває при народженні громадянство якоїсь іншої країни.

У світі є держави, які допускають можливість подвійного громадянства. Це, зокрема: Австралія, Бангладеш, Бельгія, Бразилія, В'єтнам, Канада, Колумбія, Кіпр, Домініканська Республіка, Сальвадор, Фінляндія, Греція, Гренада, Угорщина, Ісландія, Іран, Ірак, Ірландія, Ізраїль, Італія, Йорданія, Латвія, Ліван, Литва, Македонія, Мальта, Мексика, Чорногорія, Нова Зеландія, Сербія, Швеція, Сирія, Велика Британія, Сполучені Штати Америки.

У розглянутому контексті цікавим уявляється американський досвід набуття подвійного громадянства. Так, у 1894-го і 1906 р. в Америці були ухвалені імміграційні закони, які забороняли американським громадянам перебувати в іноземному громадянстві. Прикметно, що нині ці закони не скасовано, але водночас вони й не охороняються жорстко органами влади.

У США 1940 р. було ухвалено Закон про громадянство, що обмежує права американських громадян, які беруть участь у політичних виборах іншої держави. При цьому чинна юридична практика дає можливість американському громадянину також залишати громадянство іншої країни. Наприклад, іноземець, який став громадянином США за допомогою натуралізації, може зберегти своє колишнє громадянство за умови, якщо його рідна країна не вимагає, щоб він відмовився від нього. Аналогічно, громадянин США може стати громадянином іншої країни і при цьому зберегти своє американське громадянство, але лише в тому випадку, якщо інша країна не зобов'язує його відмовитися від громадянства США. Прикладом такої суперечності є традиційний текст присяги для осіб, які отримують американське громадянство, який вимагає від того, хто присягає, не лише вірності новій батьківщині, а й відмови від попереднього громадянства.

Водночас в американському законодавстві немає поняття «подвійне громадянство». Але американська влада не переслідує тих, хто прийняв присягу, зберігши при цьому за собою колишнє громадянство, а Державний департамент у інтересах розширення міжнародної співпраці не звертає увагу на те, що багато нових американців, які подорожують світом, також не відмовилися від старої батьківщини. Хоча в американському паспорті прямо вказано, що «власник його не визнає більше жодного громадянства».

Що стосується країн Європейського Союзу, то в них немає чіткого підходу до питання про подвійне громадянство. Одні європейські країни відкидають

його, натомість інші дозволяють. Ірландія визнає подвійне громадянство, а Австрія відкидає. У Німеччині необхідно виконати особливі умови. У Голландії та Італії органи влади на подвійне громадянство заплющують очі – закон не дозволяє, але й не забороняє. А от у Туреччині та Греції подвійне громадянство законом дозволено, тоді як у Норвегії та Швеції – ні. В Іспанії дозволено мати «додаткове» громадянство лише деяких країн. Швейцарія поводить себе щодо цього питання так: швейцарський громадянин може придбати паспорт іншої країни, але при цьому він раз і назавжди втрачає свій. Будь-яка людина, котра отримала швейцарський документ, повинна за законом відмовитися від усіх своїх колишніх паспортів. У Південній Америці майже така сама ситуація. Болівія та Уругвай не визнають подвійного громадянства. В Аргентині можна мати, крім аргентинського, лише іспанський або італійський паспорт. Бразилія лише в певних випадках дозволяє мати інший, окрім бразильського, документ, що посвідчує особу. Ямайка і Домініканська Республіка дозволяють подвійне громадянство. Гондурас і Мексика – ні. Чилі уклала угоду про подвійне громадянство виключно з Іспанією. ПАР, Японія і Філіппіни не визнають подвійного громадянства.

Донедавна європейськими лідерами з отримання другого громадянства були британці, але тепер у цьому їх випередили французи, бельгійці, громадяни скандинавських країн та Іспанії, що пояснюється бажанням уникнути сплати податків. При цьому у Європейському Союзі свідомі того, що підштовхує європейців обзаводитися подвійним громадянством. Тому двері до країн, які називають «податковим раєм», – Монако, Гібралтар, Андорра, Домініканська Республіка і Гренада, Брюссель планується зачинити законодавчо. Арабські держави надають громадянство лише уродженцям цих країн і для іноземця майже неможливо стати в цих державах повноправним громадянином, особливо в Алжирі, Саудівській Аравії та Арабських Еміратах. Вважається, що стосовно цього набуття другого громадянства найліберальнішою країною у світі є Австралія, однак при цьому тут, мабуть, найжорсткіше імміграційне законодавство. Також не дозволяють мати подвійне громадянство Австрія, Бруней, Венесуела, Данія, Китай, Еквадор, Індонезія, Японія, Кенія, Кувейт, М'янма, Малайзія, Маврикій, Норвегія, Непал, Перу, Польща, Португалія, Румунія, Україна, Саудівська Аравія, Сінгапур.

Повернемося до України. На перший погляд, подвійне громадянство має гарантувати захищеність румунської, угорської чи російської національних меншин. Це начебто додає їм упевненості в забезпеченні їхніх фінансових і майнових прав. «Подвійники» можуть відвідати свою другу країну перебування в будь-який час, що створює кращі для них умови для розуміння повсякденних подій. Проте ці особи можуть будь-коли дуже просто перетнути державний український кордон та заробляти і сплачувати податки в казну інших держав.

Вочевидь, за сучасних геополітичних умов масове надання другого громадянства громадянам України може сприйматися як акт агресії проти української держави сусідніх країн. Адже й досі ситуація залишається вибухонебезпечною в українському Криму і по всій Східній Україні, коли Росія провокує отримання жителями цих регіонів російських паспортів. А заплановане перевантаження Севастополя кораблями російського

Чорноморського флоту зовсім не додає позитивних емоцій до ситуації, яка складається навколо України.

Загалом тактика «паспортного тиску» росіян і надання російських паспортів громадянам України, які стверджують, що вони мають російське походження, не нова. Росіяни, по суті, вдаються до досвіду Гітлера 1930-х років, коли він надав німецьке громадянство етнічним німцям Судетської області в Чехословаччині та Силезії в Польщі. Гітлер зробив те саме в Гданську, польському місті та порту на Балтійському морі, яке німці називали Данциг. У Чехословаччині влітку 1938-го Гітлеру вдалося спровокувати судетських німців на збройні виступи проти центральної влади. Потім туди начебто на захист співвітчизників рушив багатотисячний «добровольчий» корпус. А після розгрому «добровольців» чехословацькою армією в дію вступила дипломатія – мовляв, дивіться, як чехи знущаються з німецьких громадян. Урешті-решт завдяки Мюнхенській зраді лідерів Британії та Франції Чемберлена і Даладье гітлерівська тактика спрацювала. Цю саму тактику росіяни використовували і в Грузії. І також доволі успішно, відірвавши від цієї держави чималі території і перетворивши 400 тис. грузинів на біженців. Цю ж тактику Росія, схоже, нині «перекинула» на Україну. Етнічні росіяни чи «російськомовне населення», яке Москва офіційно вважає «співвітчизниками» (фактично так само Гітлер вважав «фольксдойчами» всіх німців за кордоном), є в усіх країнах, які були або частиною Радянського Союзу, як Литва, Естонія і Латвія, чи частиною радянського блоку, як Польща, Чехія і Словаччина. Тому цілком імовірно, що якщо Росії вдасться підкорити Україну (частково чи повністю), то російські геополітичні апетити поширяться і на ці країни. Як пише видання «Тиждень» (автор статті – В. Каспрук), Україна нині є найбільш ласим куснем у меню російського ведмедя, і якщо ніхто не допоможе Українській державі зупинити агресію Кремля, то не виключено, що можуть знайтися нові чемберлени й даладье, які допоможуть кремлівським політичним реваншистам стерти Українську державу з мапи світу або суттєво обкарнати її територію. Але якщо Україна капітулює, то хто ж може гарантувати, що на цьому домаганні Росії буде покладено край? – питає В. Каспрук.

Таким чином, можна зробити висновки:

1. У деяких державах люди можуть отримати подвійне громадянство автоматично (зазвичай при народженні чи вступі до шлюбу) або після успішної натуралізації. Коли справа доходить до подвійного громадянства, то, як правило, думки у світі розділяються. Є країни, де закони дозволяють своїм громадянам отримувати громадянство іншої держави, не втрачаючи при цьому свого першого. В інших країнах, де не дозволяється мати інше громадянство, але якщо таке все ж стається, то це автоматично призводить до втрати першого громадянства.

2. Джерело подвійного громадянства криється у внутрішніх законах кожної країни.

3. Подвійне громадянство часто має певні негативні наслідки, пов'язані з наданням дипломатичного захисту, військовою та державною службою, сплатою податків тощо. Як правило, кожна з держав, громадянство якої одночасно має певна особа, не звільняє її від військового обов'язку та обов'язку

сплачувати податки. Для розв'язання таких проблем може застосовуватися т. з. принцип «ефективного» громадянства, який створює переважний правовий зв'язок біпатрида з тією державою, де особа постійно проживає. Проте навіть застосування цього принципу не усуває усіх колізій, пов'язаних із множинним громадянством.

4. Найефективнішим способом розв'язання проблем правового статусу поліпатридів є прийняття державами відповідних двосторонніх та багатосторонніх міжнародних договорів.

5. В Україні не передбачено відповідання за приховування або несвоєчасне повідомлення про наявність другого громадянства у громадянина України та відсутній механізм декларування подвійного громадянства та його встановлення (*Огляд підготовлено з використанням таких джерел: (svitohlyad.com.ua); В. Каспрук. (tyzhden.ua); (fan-5.ru); Олару Д.В. (dutka.com.ua); (readbookz.com).*

Л. Присяжна, наук. співроб., канд. наук із соц. комунікацій

Безпека дорожнього руху: чого чекати від новацій у регулюванні

За даними ВООЗ у світі кожного року в автомобільних аваріях гине близько 1,3 млн осіб. Найгірший стан з безпекою на дорозі в Домініканській Республіці – 41,7 загиблих, а найкращий в Ісландії – 2,8 на 100 тис. осіб.

На мапі світу за кількістю осіб, які загинули в ДТП, Україна має середній показник, а з числа європейських країн, один з найвищих – 13,5 на 100 тис. осіб. Наприклад, у 2014 р. на території України зафіксовано 153 205 ДТП, тобто щодня майже 420 випадків.

Основними причинами травмувань та загибелі людей у ДТП стали перевищення безпечної швидкості руху (7424 випадки, 26,3 %), порушення правил маневрування (5513, 19,5 %) та керування транспортним засобом у нетверезому стані (2 342, 8,3 %), а серед пішоходів – перехід у невстановленому місці – 1775 випадків.

Знизити кількість дорожньо-транспортних пригод дає змогу впровадження технічних засобів автоматичної фіксації й обробки порушень правил дорожнього руху (ПДР). Відомо, що подібні системи позитивно зарекомендували себе в багатьох країнах світу, зокрема в Німеччині, Швеції, Великій Британії, Італії, Швейцарії, Австрії, Нідерландах, Франції та ін. Зокрема, у Великобританії встановлено понад 6 тис. камер фіксації порушень, у Німеччині – 5 тис., у Франції – 3 тис., а в США – 4 тис. камер.

У Німеччині система відео- та фотофіксації поведінки на дорогах та порушень ПДР, а також штрафних пунктів має багаторічну історію. Згідно з принципами німецьких ПДР, радарний контроль з відео- та фотоспостереженням має насамперед виховувати водіїв, а не карати їх. А використання його необхідне на особливо небезпечних ділянках з великою кількістю аварій.

Фіксують порушення ПДР у Німеччині за допомогою близько 3500

стаціонарних радарів, що встановлені як на автобанах, так і в населених пунктах. Учасників руху автобанами про контроль та спостереження сповіщають табло з написом Radarkontrolle. Разом зі стаціонарними радарними поліція широко застосовує мобільні станції та ручні прилади, які розміщують як на триніжках обабіч доріг у непримітних місцях, так і в самих автівках поліції.

Штрафи за перевищення швидкості мають виписуватися протягом трьох місяців. У противному разі щодо цих порушень спливає термін давності. Самі ж штрафи надходять до місцевих бюджетів.

Зауважимо, що вимоги на дозвіл та експлуатацію технічних засобів автоматичної фіксації й обробки порушень правил дорожнього руху дуже високі, а перебіг налаштування на кожному новому місці фіксується детальними протоколами.

Цікаво, що в Німеччині є таке поняття, як «толерантність» до порушення швидкісного режиму. Його застосовують винятково для позначення похибки при технічній фіксації порушення ПДР, адже, як відомо, кожен прилад відео- та фотофіксації порушення має свої технічні особливості. Фахівці Німецького автомобільного клубу ADAC зазначають, на швидкостях до 100 км/год фіксаторами «толерується» перевищення швидкості до 3 км/год. А при вимірюванні швидкостей у понад 100 км/год поріг «толерантності» досягає 3 %.

Утім, у Німеччині значно більше бояться балів, ніж грошового покарання.

Інформацію про штрафні бали за неправильну поведінку за кермом заносять до реєстру у Фленсбурзі – комп'ютерної бази даних. Перевищення швидкості на 21–25 км/год – штраф 80 євро та один бал, на 51–60 км/год – 280 євро й 2 бали на додачу з позбавленням прав на два місяці. На автобанах ситуація дещо інша: за перевищення швидкості на 21–25 км/год – 70 євро та один бал, понад 70 км/год – 600 євро, 2 бали та три місяці без прав. Провину може збільшити порушення дистанції. Покаранням може бути штраф від 25 до 400 євро та від одного до двох балів на додачу.

І ось, нарешті, і в Україні теж має запрацювати система відео- та фотофіксації поведінки на дорогах та порушень правил дорожнього руху (ПДР).

14 липня Верховна Рада України прийняла законопроект № 2562 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху». За прийняття Закону в другому читанні і в цілому проголосували 267 народних депутатів при необхідному мінімумі в 226 голосів.

6 серпня Президент України П. Порошенко підписав цей Закон.

Нагадаємо, ключові положення нового законодавчого акта.

Законопроект передбачає внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кодексу адміністративного судочинства України та Закону України «Про дорожній рух», згідно з якими буде здійснюватися автоматична фіксація порушень правил дорожнього руху за допомогою технічних засобів з функціями фото- і відеофіксації.

Адміністративну відповідальність за порушення ПДР, зафіксовані в автоматичному режимі, нести будуть власники транспортних засобів, незалежно від того, хто скоїв правопорушення. При цьому розгляд справи про притягнення до відповідальності власника транспортного засобу за порушення ПДР його

автомобілем, зафіксовані в автоматичному режимі, буде відбуватися без особи, яку притягнуть до відповідальності, адже за проектом закону, такі справи не повинні розглядатися відкрито (ст. 249).

Згідно з положеннями законопроекту, буде збільшено час адміністративного затримання особи з 3-х до 24-х годин за підозрою працівника органів внутрішніх справ.

Також, згідно з положеннями законопроекту, будуть внесені зміни і в порядок стягнення штрафів. Так, якщо правопорушник протягом трьох днів оплатив 50 % штрафу, постанова про стягнення вважається виконаною. Якщо ж штраф не буде сплачено протягом 30 днів, буде застосована пеня, яка становитиме подвійний розмір штрафу.

Якщо штраф і пеня не будуть оплачені, правопорушник буде автоматично позбавлений права керувати транспортними засобами на шість місяців. Водночас це не буде звільняти від обов'язку сплатити штраф і пеню.

За словами першого заступника міністра внутрішніх України Е. Згуладзе, будь-яке вилучення водійських прав відбуватиметься тільки через суд.

Новацією в законопроекті є запровадження «штрафних балів». Зокрема, кожному водієві з початку року нараховується 150 штрафних балів, певна частина яких віднімається за вчинення деяких порушень ПДР (наприклад, за перевищення швидкості, проїзд на червоне світло, порушення вимог дорожніх знаків та розмітки – «віднісуюється» 50 балів). Грошовий штраф порушник ПДР повинен буде заплатити тільки після того, як він вичерпає запас нарахованих йому балів.

Як зазначалося вище, Верховна Рада має внести зміни до Кодексу адміністративного судочинства. Так, ч. 2 ст. 71 КАСУ в нині діючій редакції передбачає, що в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, тобто на інспектора ДАІ, який прийняв рішення оштрафувати водія. Наразі пропонується доповнити Кодекс нормою, яка передбачає, що у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані в автоматичному режимі, обов'язок доведення, що в момент правопорушення керував не власник або, що автомобіль або номерний знак вибув з володіння власника внаслідок протиправних дій інших осіб покладається саме на власника авто.

Тим часом зауважимо, що прикінцевими положеннями прийнятого законопроекту передбачено, що Кабінет Міністрів України в місячний строк після опублікування його офіційного тексту зобов'язаний поінформувати власників про зареєстровані за ними транспортні засоби.

Утім, на думку експертів, можливість своєчасної реалізації такої законодавчої норми, зважаючи на обсяг транспортних засобів, які перебувають (зареєстровані та ввезені) на території України (в т. ч. в АРК Крим, та зоні проведення АТО), викликає сумнів.

Водночас експерти радять, якщо вам, як власникові колись проданого за дорученням авто не прийде повідомлення про те, що за вами значаться якісь автомобілі, це краще перевірити самому, звернувшись до МРЕВ за місцем

проживання. Якщо такі «невраховані» машини є в базі ДАІ, то слід від них відмовитися. Перший варіант – зв'язатися з покупцем і попросити його зареєструвати машину на себе. Хоча він може відмовитися, продати машину ще комусь чи у вас просто не залишилося його контактів. У такому випадку треба написати заяву, що ви просите зняти машину з обліку, оскільки машина втрачена і документи втрачено. Але тоді нинішній власник не зможе користуватися цією машиною, і перший же пост ДАІ зупинить її і забере на штрафмайданчик.

Крім того, експерти зазначають, що перш ніж погоджуватися з тим, що ви допустили порушення ПДР, уважно проаналізуйте стан дороги, дорожніх знаків і розмітки. Цілком можливо, що вони не відповідають існуючим нормам і стандартам і послужили причиною допущеного вами порушення. Стандарти в дорозі або при спілкуванні зі співробітником ДАІ ви вивчати не будете. Тому головне ваше завдання – довести, що виною допущеного порушення ПДР є дорожня обстановка: поганий стан дороги, затерта дорожня розмітка, неясний сигнал світлофора (затемнений у променях сонячного світла) або знак, розташований у невидимому для вас місці. У цьому випадку відповідальність має бути перекладена на керівників дорожньо-експлуатаційних служб. А у інспектора ДАІ обов'язково поцікавтеся, хто відповідає за утримання дороги, на якій він вас зупинив, і детально запишіть почуту інформацію у свій блокнот.

Наразі ж лише маємо надію, що прогноз результатів дії цього Закону, який викладено в пояснювальній записці до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення регулювання відносин у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху», здійсниться на 100 %. А саме «прийняття цього законопроекту дасть змогу:

- суттєво зменшити кількість дорожньо-транспортних пригод і постраждалих у них людей;
 - виключити корупційну складову при виявленні та фіксації правопорушень і оформленні відповідних адміністративних матеріалів;
 - удосконалити відносини у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху та наблизить їх до європейських стандартів»
- (За матеріалами інтернет-ЗМІ:
[http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?](http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=54673)
<http://www.dw.com/uk/як-працює-система-відеофіксації-порушень-пдр-у-німеччині/a-18634452>;
http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/GH1Z600A.html;
<http://www.bukinfo.com.ua/show/news?lid=63416>;
<http://market.korupciya.com/2015/08/03/uvaga-vodiyam-ta-vlasnikam-avto-podrobitsi-zmin-do-zakoniv>;
<http://patrioty.org.ua/vlasnikiv-avto-v-ukrayini-nepriyemno-zdivuvali-novim-zakonom/#more-84399>;
<http://infolight.org.ua/content/statystyka-dtp-u-2014-roci-de-ta-chomu>).*

О. Кривецький, голов. ред. НЮБ НБУВ

Підвищення соцстандартів у кризових умовах

Не встиг уряд домовитися про реструктуризацію зовнішніх боргів, а

парламент – проголосувати за прийняті рішення, як Кабмін підготував законопроект, за яким частину зекономлених грошей було передбачено спрямувати на підвищення соціальних стандартів для близько 12 млн українців. Верховна Рада більшістю голосів (340 депутатів) підтримала ініціативу уряду і прийняла проект Закон України про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» щодо підвищення соцстандартів (прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати).

«Країні необхідна підтримка реформістських законів уряду України, і тут парламент повинен бути єдиним у своєму прагненні підвищити соціальні стандарти, заробітні плати і пенсії», – заявив Прем'єр-міністр України А. Яценюк.

В. Гройсман, Голова Верховної Ради України, сказав: «Вітаю прийняття даного закону щодо збільшення соціальних стандартів для кожного пересічного громадянина. Всі ми добре бачимо ситуацію зі зростанням цін, що вдарило по кожній українській сім'ї і від чого лихоманить нашу економіку. Можемо запевнити, що й надалі наполягатиму на підвищенні рівня доходів для людей». А Президент України П. Порошенко ще влітку заявляв, що у нього є «деякі підстави сподіватися, що наша країна пережила найскладніший період» і просив прискорити процес індексації зарплат і пенсій. «Підвищення соціальних стандартів – вкрай важливе рішення, і на наступний рік дану роботу повинно бути продовжено, для цього вже зараз ми плануємо кошти в бюджеті на 2016 р.», – запевнив він.

Відтепер, уже з вересня, на три місяці раніше, ніж передбачалося спочатку, в Україні збільшиться прожитковий мінімум на 154 грн – з 1176 до 1330 грн; для дітей до шести років він становитиме 1167, для дітей віком від 6 до 18 років – 1455 грн, та для осіб, які втратили працездатність (мінімальна пенсія), – 1074 грн, а мінімальна заробітна плата зросте на 160 грн – з 1218 до 1378 грн. Відповідно буде перераховано й пенсії, стипендії та зарплати працівникам бюджетної сфери. Так, за розрахунками Міністерства соціальної політики, виплати вчителям зростуть у середньому на 500 грн залежно від категорії, сімейним лікарям – на 450 грн, медсестрам, працівникам соціальної сфери і культури, зокрема, бібліотекарям, – приблизно на 300 грн. У цілому показники соціальних стандартів збільшаться на 13 %. У держбюджеті додатково планується передбачити на це 10 млрд грн. За версією уряду, вісім місяців бюджетної економії, жорсткої фіскальної політики й успішні переговори з реструктуризації зовнішнього боргу дають привід говорити про стабілізацію економічної та фінансової ситуації в Україні. Тому, зекономлені гроші Міністерство фінансів готове відразу ж витратити на підвищення соціальних витрат. Гроші на підвищення зарплат і пенсій уряд планує взяти з зарезервованих на оплату державних боргових зобов'язань, частину боргів за якими нещодавно міжнародні кредитори погодилися Україні списати, а решту – реструктуризувати.

Підвищення соціальних стандартів для громадян України обговорювалося з Міжнародним валютним фондом (МВФ). Як зазначила міністр фінансів Н. Ярецько, за погодженням із МВФ, збільшення мінімальної заробітної плати допоможе посилити соціальний захист вразливих верств населення, які

найбільше постраждали від девальвації та інфляції в минулому та поточному роках. «Ми дуже обережно ставимось до відновлення економічної стабільності і не хотіли робити в цьому напрямі жодних кроків, доки не мали впевненості в тому, що ми дійсно маємо неемісійний ресурс для підвищення соцвиплат населенню, – сказала міністр. – Стабілізація ситуації в економіці, уповільнення інфляції та темпів падіння гривні, позитивні тенденції у виконанні бюджету, а також реструктуризація зовнішнього боргу стали запорукою для підвищення соціальних стандартів». За її словами, дефіцит Держбюджету-2015 після такого підвищення залишиться в запланованих межах. Як сказала міністр, за планом бюджетні надходження за вісім місяців мали становити 294,6 млрд грн – вони ж сягнули 310 млрд грн. Глава Мінфіну зазначила, що основні понадпланові надходження забезпечив імпорتنний ПДВ на початку року, через девальвацію та зростання ПДВ в останні місяці на 1,5–2 млрд грн щомісяця після впровадження електронного адміністрування цього податку, що скоротило рівень махінацій і збільшило відрахування до бюджету.

І хоча урядовці хваляться, що, попри скруту, знайшли гроші і на підвищення соцвиплат, у профспілках таке підвищення вважають знуцанням над працюючими. «Це – дика несправедливість, адже не може кваліфікований спеціаліст отримувати менше, ніж йому потрібно на прожиття!» – обурюється голова профспілки працівників освіти і науки України Г. Труханов. Відповідно до міжнародної системи розрахунку прожиткового мінімуму, враховуючи ціни на липень 2015 р, фактичний розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи має становити не менше 2900 грн, констатують у Федерації профспілок України (ФПУ).

Голова ФПУ Г. Осовий також вважає, що підвищення прожиткового мінімуму й зарплат, яке запропоновано урядом, – це косметичні правки, які не спроможні компенсувати людям те, що вони втратили через інфляцію і підвищення цін на комунальні послуги. «З грудня 2013 р, коли заморозили зростання зарплат у бюджетній сфері, інфляція з'їла 70 % трудових доходів людей, тому підвищення зарплат на 13 % – неадекватне і нікому нічого не компенсує», – наголосив він. За його словами, соціологічне дослідження ФПУ засвідчило, що більше ніж 51 % працюючих українців отримують зарплатню нижчу за прожитковий мінімум. «У нас шалене зубожіння населення. Таке було лише на початку 1990-х. Ті, хто працюють, потрапили у лещата бідності, не кажучи вже про пенсіонерів», – констатує голова ФПУ. Цифри будуть ще більш вражаючими, прогнозують профспілки, адже з вересня на 23 % зростають тарифи на електроенергію. А скільки людей опиниться біля прірви бідності після початку опалювального сезону, коли надійдуть платіжки з підвищеними комунальними тарифами на опалення, не береться прогнозувати ніхто. І не дивно, що урядовці радять нужденним вже зараз оформлювати субсидії. Однак економісти вважають, що субсидії та підвищення соцстандартів не надто допоможуть збіднілим українцям. «Субсидії тільки частково пом'якшать чергове зростання тарифів, а підвищення соціальних стандартів лише на півроку сповільнить інфляцію», – прогнозує старший науковий співробітник Інституту економічних досліджень В. Кравчук.

А ось у профспілці працівників освіти і науки України констатують, що

зарплатня освітян настільки мізерна, що взагалі всі 100 % педагогічних працівників мають претендувати на отримання субсидії на оплату комунальних тарифів. Усього в галузі освіти працює більше одного мільйона людей. «Субсидії – це абсурд. Працюючим вони не потрібні, їм треба нормальна зарплата відповідно до кваліфікації, з якої вони зможуть оплатити всі комунальні підвищення. А низька оплата праці – це гачок, на якому влада тримає людей, аби смикати за нього у потрібний час, зокрема, перед виборами, – переконана директор соціальних програм Центру ім. Разумкова Л. Шангіна. – Тому вважаю, що підвищення соціальних стандартів напередодні виборів є звичайним популізмом. Замість того, щоб встановити адекватну зарплатню сумлінним працівникам, їх ставлять у позицію прохачів, які мають радити милостині у кількості гривень». Вона наголошує, що через багаторічну безвідповідальну політику влади за межею бідності в Україні опинилася найкваліфікованіша і найосвіченіша частина суспільства – лікарі, учителі, науковці.

Те, що підвищення соціальних стандартів є передвиборним піаром, переконаний і голова профспілки працівників освіти і науки України Г. Труханов. Він вказує на те, що, попри анонсування підвищення зарплат і пенсій з вересня, Кабмін досі не надав проект відповідних змін на узгодження до профільних профспілок. «Талон на черевики – це ще не черевики, – жартує він. – Тільки зараз, напередодні виборів, влада вирішила задобрити електорат».

Цю думку поділяє і економіст В. Степанюк: «Вважаю, що зростання соцстандартів – “кістка” народів під місцеві вибори, бо влада і раніше вже могла їх підвищити. Але, саме напередодні виборів, політики хочуть показати, що турбуються про людей. Це – давня традиція. Напевно, влада міркує, що це додасть їй зайвих “балів” перед виборами». Водночас експерт вважає, що підвищення соцстандартів не зможе відчутно підняти бажаний рейтинг влади, а соціальні стандарти треба не збільшувати, а індексувати.

Проте Прем'єр-міністр А. Яценюк всіляко заперечує, що таким чином він заробляє політичні дивіденди. «Це той рідкісний випадок, коли уряд дбає не про підвищення політичних рейтингів, а про підвищення зарплат, пенсій і соціальних стандартів. Прем'єр-міністр, моя партія і Кабмін не йдуть на вибори», – заявив він у своїй черговій «десятихвилинці» спілкування з народом. Нагадаємо, що соцстандарти не переглядалися з 2013 р. – їх заморозив ще уряд М. Азарова. Практику цю продовжили і обидва уряди Яценюка – доти, поки не з'явився фінансовий ресурс.

«Уряд вибрав оптимальний варіант підвищення соцстандартів, який є реальним і не вимагає емісійних грошей», – запевнює міністр соцполітики України П. Розенко. За його словами, це дасть можливість збільшити доходи найменш захищених верств населення, підвищити його купівельну спроможність, і, як наслідок, активізувати економіку. «Підвищення заробітних плат та пенсій не спричинить зменшення субсидій протягом опалювального сезону 2015–2016 років. Це буде використовуватися тільки як база розрахунку субсидій опалювального сезону 2016–2017 років», – наголосив урядовець.

Але, як би там не було, експерти все ж упевнені, що за нинішнього рівня інфляції таке підвищення соцпараметрів на зростанні споживчого попиту

позначиться несуттєво. Завідувачка відділу соціальної політики Національного інституту стратегічних досліджень О. Пішуліна вважає, що ніякого впливу на економіку таке незначне підвищення соцстандартів не матиме. За її словами, для активізації купівельної спроможності населення зростання мінімальних пенсій і зарплат має бути у 2–3 рази більшим, адже рівень інфляції вже давно перевищив 13 %, і тоді буде дійсно зростання доходів, а населення зможе знову купувати товари тривалого споживання. А от роботодавці підраховали, що додаткові витрати для кожного більш-менш активного підприємства навіть за нинішнього мінімального підвищення, можуть становити майже 2 млн грн. Директор департаменту розвитку соцстрахування Федерації роботодавців України Ю. Кузовий не виключає, що це загрожуватиме ризиком нарощування боргів із зарплати, тим більш, що з початку цього року вже простежується така тенденція. За його словами, якщо вже уряд вирішив подбати про тих, хто отримує мінімальні зарплати, то не обов'язково міняти соцстандарти – можна зобов'язати роботодавців здійснювати доплати. «Тобто, якщо сума нарахувань менша, ніж 1378 грн, проводяться доплати, і тоді ставки піднімаються не по всій системі оплати праці, а тільки тим, у кого зарплата нижче. А так виходить, що у робітників з мінімальною зарплатою вона підвищиться лише на 160 грн, а тим, хто отримує 6 тис., теж потрібно буде підвищити, але вже набагато більше», – зазначив Ю. Кузовий.

«Аби мінімізувати свої витрати, бізнес буде змушений відправляти працівників у відпустки за власний рахунок або переводити на неповний робочий день, – погоджується з Ю. Кузовим науковий співробітник Інституту демографії та соціальних досліджень Л. Ткаченко. – Підвищення, звичайно, добре, але все це повинно бути результатом переговорів із соціальними партнерами. Якщо у держави з'явилися додаткові кошти, і уряд домовився про реструктуризацію, то це ще не означає, що додаткові кошти є у бізнеса».

Проте Президент України П. Порошенко заявив про недопущення дефолту і про необхідність забезпечення макрофінансової стабілізації в країні. «За умов руйнівного військового шоку для економіки, як тільки з'явилася маленька можливість, держава робить перший крок до підвищення соцстандартів, – сказав він під час розширеного засідання Кабінету Міністрів. – Ціною колосальних зусиль нам вдалося врятувати гривню і поліпшити платіжний і торговий баланси, забезпечити зростання депозитів у гривні майже на 4 %, що є свідченням обнадійливих тенденцій у банківській сфері». За словами Президента, є підстави сподіватися, що «інфляція поступово піде на спад, зростання цін зупиниться і ніякої гіперінфляції, яку прогнозували, не буде, а підвищення соціальних стандартів має не тільки фінансово-економічний, а й політичний характер, і символізує відповідальне ставлення влади до своїх обов'язків».

Слухати про позитивні зміни, які стосуватимуться статків громадян і тебе особисто, завжди приємно, особливо на тлі зростання тарифів і цін, що досить-таки гнітюче позначається на психологічному стані членів суспільства. Тож прийняття цього закону щодо підвищення соціальних стандартів, яке відбулося за безпосередньої участі уряду, можна вважати своєрідним «бальзамом на стомлені буттям душі» українців. Домовленості із зовнішніми кредиторами про

реструктуризацію боргів, списання частини з них і відтермінування на чотири роки виплати основної частини кредитів відкрили шлях до перегляду соціальних стандартів у бік підвищення добробуту населення. Та, чи стануть останні реформістські закони уряду дійсно суттєвим демократичним надбанням країни – покаже лише час...

У ЦЕНТРІ СУСПІЛЬНОЇ УВАГИ

Т. Бідюк, бібліотекар I категорії НЮБ НБУВ

Проблеми освітньої галузі окупованих територій

Уже рік як Україна змінила вектор розвитку, намагаючись вирватися з минулого. Події, що дістали назву «Революція гідності», сколихнули всю країну, у суспільстві виникло сподівання на зміни. Проте відбулася окупація Криму Росією. Вона провела лінію розбрату через усе суспільство, через усі сфери життя, через кожну людину, – сусіди стали ворогами, руйнувалися сім'ї, діти й батьки не знаходили порозуміння.

Війна створила проблеми в усіх сферах життя людей, і це лихо не оминуло й систему освіти. В усі часи освіта відігравала важливу роль у розвитку та впливі на суспільство. На тлі питань безпеки й виживання населення в зоні АТО вони можуть видаватися не такими важливими, але слід враховувати, що фактично йдеться не лише про долі молодих людей постраждалих територій, а й про майбутнє всіх територій. Якщо вони відчуватимуть себе відторгнутими, посилюватиметься ціннісний, ідентичний розрив. Від питання: «хто навчатиме молодь окупованих територій?» залежить хто на них житиме через 40 років.

З 5 липня 2015 р. набрав чинності Закон України від 14.05.2015 р. № 425-VIII «Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки учасників бойових дій та їхніх дітей, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для здобуття професійно-технічної та вищої освіти». Згідно з ним закони України «Про професійно-технічну освіту» (ст. 44-1), «Про вищу освіту» (ст. 44), «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (ст. 12) та «Про охорону дитинства» (ст. 19) доповнено нормами про те, що держава забезпечує підтримку для отримання професійно-технічної та вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах до їх закінчення, але не довше ніж до досягнення ними 23 років. Такі діти будуть мати право на позаконкурсний вступ, а також держава братиме на себе оплату за навчання. Тож пільги щодо вступу надаються особам, визнаним учасниками бойових дій, їхнім дітям, дітям, один з батьків яких загинув (пропав безвісти) в районі проведення АТО, бойових дій або збройних конфліктів чи помер унаслідок поранення, контузії чи каліцтва, отриманих у районі проведення АТО, бойових дій або збройних конфліктів, а також унаслідок захворювання, отриманого в період участі в АТО, дітям, один з батьків яких загинув під час масових акцій громадянського протесту або помер унаслідок поранення,

контузії чи каліцтва, отриманих під час масових акцій громадянського протесту, дітям, зареєстрованим як внутрішньо переміщені особи.

Державна цільова підтримка для здобуття професійно-технічної та вищої освіти надається у вигляді:

- повної або часткової оплати навчання за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;
- пільгових довгострокових кредитів для здобуття освіти;
- соціальної стипендії;
- безоплатного забезпечення підручниками;
- безоплатного доступу до мережі Інтернет, систем баз даних у державних та комунальних навчальних закладах;
- безоплатного проживання в гуртожитку;
- інших заходів, затверджених Кабінетом Міністрів України.

Цьогорічна вступна кампанія в українських вишах стартувала 10 липня. Подавати документи до українських вишів абітурієнти змогли до 31 липня. Зарахування студентів на державну форму замовлення проходило в одну хвилину. Списки зарахованих оголосили 10 серпня.

Серед основних нововведень цього року – те, що під час подання документів до вишів вступник має обов'язково вказати пріоритетність кожного з них. Подавати документи можна одночасно у п'ять вишів на три спеціальності.

Вступна кампанія 2015 р. висвітлила багато проблем. Вона була проблемною й для випускників, які навчалися в школах тимчасово окупованого Криму. Практично із самого початку окупації ланка управління освітою на півострові не тільки стала в позицію очікування, а й активно включилася в процес «повернення до Росії». Ті ж самі процеси відбувалися і в закладах освіти, – більшість педагогів сподівалися на зміни, плекаючи надію на підвищення оплати та поліпшення умов праці.

Окупація і війна поставили кримські, донецькі та луганські виші в складне становище. З 39 вищих навчальних закладів Донецької та Луганської областей, які опинилися в окупації, лише дев'ять переїхали в інші міста України. Причини такої ситуації є різні. Перша причина – це керівництво, яке відверто підтримує терористів, а тому не бачить потреби переїжджати. Друга причина – це невпевненість ректорів, що МОН зможе забезпечити на нових місцях матеріально-технічну базу, навчально-методичну літературу, викладацькими кадрами для повноцінного функціонування закладів. До того ж переведення вишів з Донбасу позбавить цей регіон можливості здобувати освіту. Але не всі виші, які перебувають в окупації, хочуть цього. Багато закладів залюбки змінили б адресу, щоб спокійно функціонувати на території вільної України. Однак нині МОН не має можливості забезпечити переїзд усіх вищих навчальних закладів. Для цього не вистачає вільних приміщень, які б змогли прийняти університети та інститути Донеччини й Луганщини. Немає й можливості надати гуртожитки для студентів та працівників навчальних закладів.

Зокрема, Донецький національний університет переїхав у Вінницю, Донецький національний університет економіки і торгівлі ім. Михайла Туган-Барановського переїхав до Кривого Рогу, Донецький національний технічний університет тепер працює в місті Красноармійськ Донецької області,

Луганський державний медичний університет (ЛДМУ) переїхав до міста Рубіжне. Луганський державний університет внутрішніх справ ім. Е. О. Дідоренка з жовтня 2014 навчального року продовжує свою діяльність на базі Сумського філіалу Харківського національного університету внутрішніх справ. Навчання здійснюється в містах Суми та в Миколаєві на базі навчально-консультаційного пункту. Луганський національний аграрний університет (ЛНАУ) переїхав до Харкова. Освітню діяльність виш здійснює на базі Харківського національного технічного університету сільського господарства ім. Петра Василенка. Луганський національний університет ім. Тараса Шевченка переїхав до Старобільська Луганської області. Абітурієнти, які навчаються у вишах, що переїхали на територію України, а самі перебувають на окупованій території і не мають змоги навчатися на тій території, на якій розташований виш, будуть навчатися дистанційно. Тому ці виші на тимчасово окупованій території України не діють. Якщо буде оголошено, що якийсь ВНЗ працює, то в цьому випадку це буде незаконно, оскільки вони не мають ані ліцензії, ані акредитації і не мають права видавати дипломи, тому що вони будуть не визнані.

В окупованому Донецьку залишилися: Донецька академія автомобільного транспорту (ДААТ), Донецький державний університет управління (ДонДУУ). На території Луганська залишилися працювати: Луганська державна академія культури і мистецтв (ЛДАКМ), Луганська філія Київського інституту бізнесу та технологій (КІБІТ) та Луганський державний інститут житлово-комунального господарства і будівництва. На території Криму залишилися працювати: Кримський агропромисловий коледж Національного університету біотехнологій і природокористування України, Кримський технікум гідромеліорації та механізації сільського господарства Національного університету біотехнологій і природокористування України, Сімферопольський коледж Київського національного економічного університету ім. В. Гетьмана, Керченський державний морський технологічний університет, Кримський економічний інститут КНЕУ ім. Вадима Гетьмана.

На території окупованого РФ Криму розміщений Таврійський національний університет ім. Вернадського, який був найбільшим вищим навчальним закладом, існував з 1918 по 2014 р. Після анексії Криму Росією виш перейменували на Кримський федеральний університет ім. Вернадського. На сьогодні діяльність Таврійського національного університету ім. Вернадського планують відновити в Херсоні.

Сукупними проблемами стало й позбавлення наукових звань викладачів та керівників вишів, що співпрацювали із сепаратистами. Вчених звань вони були позбавлені через те, що запламували свою репутацію співпрацею з так званими «ЛНР» та «ДНР», займали керівні посади в «міністерствах» та в самих навчальних закладах, що лишилися на окупованих територіях.

Як зазначив заступник міністра освіти і науки П. Полянський, у 2015 р. до вищих навчальних закладів вступило понад 700 абітурієнтів із Криму та 20,5 тис. абітурієнтів з Донецької та Луганської областей.

Якщо вірити даним так званої «ДНР», то приблизно 18 тис. першокурсників «ДНР» вступає цього річ до вишів на підконтрольній проросійським

сепаратистам території, 155 людей – з атестатами Росії. За даними інформації ЗМІ, усього 666 студентів вступили в 11 вузів РФ. Більшість випускників донецьких шкіл вступили в Московський державний технічний університет, Південний федеральний університет і Донський державний технічний університет.

Водночас проблема вступу молоді з окупованих територій в українські виші зберігається. Мовна політика в так званих Донецькій та Луганській народних республіках у сфері освіти була спрямована на швидку русифікацію, яка торкнулася як закладів вищої, так і середньої освіти.

Перш за все це проблема з документами. Випускники, які не отримали українські атестати і не склали ЗНО, цього року вже не зможуть вступити до вищих навчальних закладів. Адже документи про освіту, видані на території Криму або в самопроголошених республіках «ДНР» та «ЛНР», ніхто не визнає, у тому числі й українське законодавство.

У МОН запевняють, що університети, евакуйовані з Донбасу, теж не зможуть приймати таких абітурієнтів, оскільки у вітчизняному та міжнародному законодавстві чітко прописано: документи, видані на тимчасово окупованій території, не мають жодної юридичної сили. Тож шкільні атестати з «печатками» незваних республік або Криму не приймуть у жодному вищому навчальному закладі України й світу. Учні, які проживають на зазначених вище територіях та бажають отримати документ державного зразка про певний освітній рівень, можуть продовжити навчання на території України за всіма передбаченими формами (денна, вечірня, дистанційна, екстернат, індивідуальна, групова).

Упродовж 2014/15 навчального року на території так званих «ДНР» та «ЛНР» відбувалося переведення шкіл з українською мовою викладання на російську, ліквідація класів з українською мовою навчання, зменшення кількості годин на вивчення української мови в школах. У Криму не залишилося жодної школи, яка навчала б дітей українською мовою. Та й до окупації їх, скажімо так, було зовсім мало – усього 7. Скоротилася і загальна кількість класів з навчання української мови. Якщо раніше працювало 155 програм з навчання українській, то нині їх кількість не перевищує 40, з них більша частина – факультативи.

Для тих дітей, які хочуть вступити в українські виші, але не мають можливості добре вивчити українську мову, оскільки українська мова на окупованих територіях вивчається як факультатив, єдиним виходом у такому випадку є онлайн-навчання. Воно дасть можливість освоїти курс навчання українською мовою і скласти ЗНО. Починаючи з нового навчального року, діти, які мешкають у тимчасово окупованому Криму, а також на непідконтрольних територіях Донецької та Луганської областей, зможуть навчатися в онлайн-режимі, використовуючи можливості Інтернет. Про це під час проведення брифінгу повідомив заступник міністра освіти і науки П. Полянський.

Але й тут виникає складність, вона полягає в тому, що у нас не розвинена подібна система навчання, а щоб її запустити у 2016 р., необхідно вже сьогодні закласти в бюджет кошти. Міністерство освіти і науки створює платформу для технічного розміщення відповідних ресурсів та розглядає питання правового врегулювання надання таким дітям офіційного права проходження державної

підсумкової атестації в онлайн-режимі. Тому ця проблема залишається не до кінця розв'язаною.

Ще однією перешкодою стала зупинка роботи Українського центру оцінювання якості освіти (УЦОЯО) та витяг серверів з Єдиної електронної бази з питань освіти, яка для деяких вступників обернулася проблемами. Вилучення серверів показало наявність окремих питань, але ці питання вирішувалися в робочому порядку.

Важливо, щоб молодь з окупованого Криму, ті, хто опинився в зоні АТО, і навіть ті, чії родини поповнили число тимчасово переміщених осіб на територію РФ, отримали можливість навчатися в українських вишах – це один з небагатьох ефективних важелів боротьби за збереження української ідентичності цієї молоді.

Отже, у цьому році виявлені проблеми виправити не вдається можливим, але залишається актуальним їх розв'язати для наступних вступних кампаній *(Статтю написано з використанням інформації таких джерел: (kovelrada.gov.ua), (espreso.tv), (glavcom.ua), (zakon4.rada.gov.ua), (ukrinform.ua), (bestuniversities.com.ua), (gazeta.dt.ua), (nv.ua), (ua.krymr.com), (osvita.ua), (studiarium.net), (language-policy.info), (delo.ua), (ukrrudprom.ua)).*

ЕКОНОМІЧНІ РИЗИКИ ТА ПРОГНОЗИ

Огляд валютного ринку

Обзор валютного рынка в Украине за неделю с 14 по 18 сентября

Главным событием на мировых финансовых рынках на прошлой неделе стало заседание Комитета по открытым рынкам ФРС. И если в начале недели еще были предположения по ужесточению денежно-кредитной политики США, то в середине недели настроения изменились. Отказ ФРС от повышения ставки, как отмечают аналитики FOREX CLUB в Украине, привел к резкому ослаблению доллара США против большинства мировых валют. Глава регулятора отметила влияние глобальных экономических и финансовых событий, которые могут ограничить деловую активность и оказать дальнейшее давление на инфляцию. Таким образом, комитет обозначил риски для американской экономики и опасения для ее восстановления. По итогам недели пара евро/доллар снизилась на 0,3% до уровня 1,13.

Украинский валютный рынок на прошлой неделе находился под влиянием новостного фона. В начале недели курс повысился, однако уже в среду пошел на откат. Такой динамике способствовали и ограничения НБУ по доступу на рынок некоторых заявок от импортеров, и ослабление доллара на мировых рынках, и новостной фон. В частности, позитивное влияние оказало предоставление Всемирным банком кредита в размере 500 млн дол. для помощи финансовому сектору и положительное голосование ВР по реструктуризации долга.

Позитивные сигналы для валютного рынка также дал Госстат, опубликовав статистику по реальному сектору экономики, где наблюдается замедление спада

во многих отраслях. И хотя большая часть улучшений носит исключительно статистический характер из-за низкой базы сравнения, прохождение дна спада должно привести к выравниванию экономических ожиданий.

Введение Украиной санкций против РФ не отразилось на рыночных настроениях. Однако встречные агрессивные торговые ограничения со стороны России могут уменьшить и без того слабые позиции украинского экспорта и ослабить приток предложения валюты на межбанке.

В пятницу валютный рынок оказался под давлением новой волны «чистки» в банковском секторе.

Доллар США

Курс продажи безналичного доллара в Украине по итогам недели сохранился на уровне 22 грн, наличного – снизился на 0,7% до 23,04 грн.

Разница между наличным и безналичным курсом продажи доллара США сократилась до 1,04 грн. Тем не менее, спред все еще остается высоким, что свидетельствует о рисках, закладываемых банками в обменные операции.

Источник: НБУ, ForexClub

Объем ОВГЗ, принадлежащих нерезидентам, за неделю снизился на 1,3% до 21,54 млрд грн. Среднесуточный объем торгов долларом США на межбанке незначительно возрос – на 4,4 % до 182 млн дол. Торговые обороты остаются низкими по отношению к августу и июлю текущего года. В то же время ликвидность банковской системы возросла на 11,6 %, в частности, среднесуточные остатки на корреспондентских счетах банков за неделю повысились на 11,6 %.

Валютный рынок на текущей неделе может попасть в непродолжительную «турбулентность», вызванную событиями банковского сектора. При этом угроза валютному рынку формируется вокруг дополнительной ликвидности, которая появится на рынке ввиду гарантированных выплат вкладчикам. В частности, правительство приняло решение о выделении Фонду гарантирования вкладов физлиц 21,5 млрд грн на обеспечение выплат вкладчикам ликвидированных банков. Очевидно, что частично средства пойдут на покупку валюты. И хотя данные опасения не проявятся в ближайшую неделю, рынок будет находиться в ожидании.

«Фундаментальных причин для выхода курса из устоявшегося диапазона пока нет, поэтому указанные факторы будут скорее повышать волатильность рынка. Такая вероятность повышается в случае возобновления практики ограничения заявок на покупку со стороны НБУ. Курс продажи безналичного доллара США будет удерживаться в диапазоне 21,5–22,3 грн, наличного – 22,7–23,3 грн. При этом объявленные ориентиры МВФ по курсу доллара на конец года продолжат сдерживать укрепление гривни», – отмечает *А. Шевчишин*, ведущий эксперт информационно-аналитического центра *FOREX CLUB* в Украине.

Важными для рынка станут данные Госстата по финансовым результатам предприятий за первое полугодие. Глобальные рынки будут следить за предварительными данными по деловой активности в промышленности Китая, для того чтобы оценить риски развития ситуации в Азии.

Евро

Курс продажи безналичного евро в Украине по итогам недели возрос на 1,1 % до 25,16 грн., наличного – снизился на 0,4 % до 26,24 грн.

Курс продажи наличного евро на текущей неделе может колебаться в диапазоне 25,5–26,4 грн. Основное влияние на динамику евро будут оказывать настроения на мировых финансовых рынках, с учетом публикуемой макроэкономической статистики.

Российский рубль

Курс продажи безналичного рубля в Украине по итогам недели укрепился на 3,2 % до 0,335 грн, наличного – на 1,4 % до 0,352 грн. Российская валюта получила поддержку на фоне ослабления доллара США в ожидании решения ФРС по процентной ставке и начала периода налоговых выплат. При этом низкие цены на нефть продолжают ограничивать восстановление рубля. По отношению к доллару США рубль по итогам недели упал на 2,5 % до 65,71 р.

Динамика гривни относительно рубля на текущей неделе будет формироваться под влиянием курса гривня/доллар и рубль/доллар. Пока цены на нефть находятся под давлением, российская валюта будет слабой. Котировки продажи наличного рубля могут составить 0,34–0,355 грн.

Актуальный комментарий

Потребительская уверенность украинцев восстанавливается

Потребительские настроения населения в сентябре могут продолжить восстанавливаться. Способствовать этому будет курсовая стабильность, замедление инфляции, повышение социальных стандартов и снижение боевой активности на Донбассе. Такое мнение выразил *А. Шевчишин*, ведущий эксперт информационно-аналитического центра *FOREX CLUB* в Украине.

Для улучшения ситуации на потребительском рынке необходима устойчивая стабильность. И уже сейчас она наблюдается на валютном рынке, который с мая находится в диапазоне 21–22,5 грн за безналичный доллар. Также отмечены позитивные ценовые тенденции: в июле – августе зафиксирована дефляция на уровне 1 % и 0,8 %, соответственно.

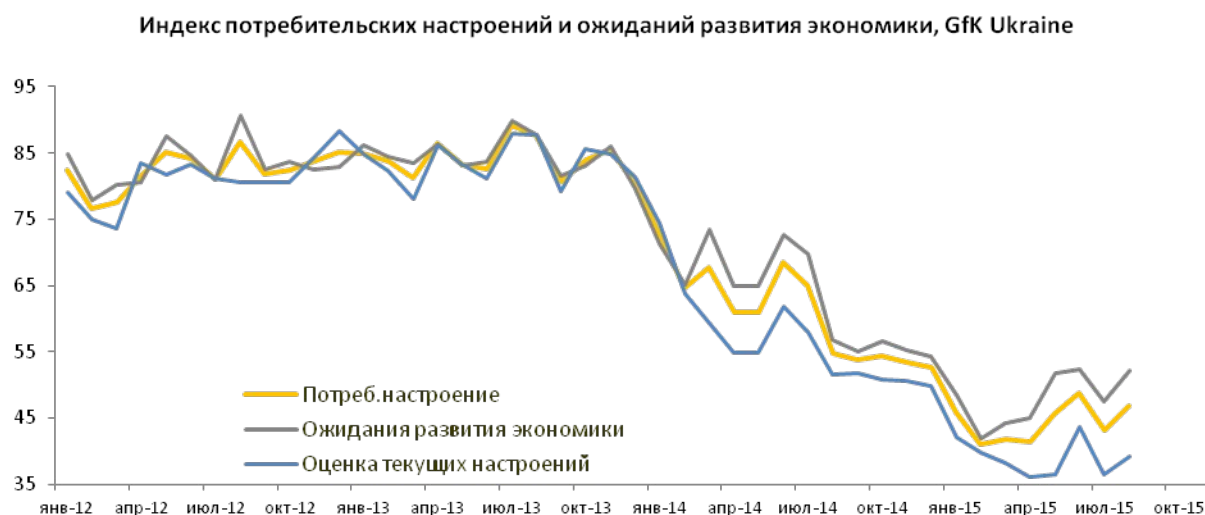
«Вероятно, дно уже пройдено. Возможны еще ухудшения, но новых минимумов в ближайшей перспективе мы не ожидаем. Поддерживать улучшение потребительских настроений будет повышение с сентября социальных стандартов, в частности, на 13 % минимальных зарплат и пенсий.

И хотя данная ликвидность пойдет на растущие коммунальные расходы, повышение окажет позитивное влияние на потребительский сектор», – отмечает А. Шевчишин.

Вместе с тем вопрос роста коммунальных тарифов, хотя и наиболее вероятный, однако остается открытым. Таким образом, сохраняется и вероятность их снижения, что будет весомым вкладом в улучшение потребительских настроений, так как свободные средства пойдут на товарные рынки, усилив восстановление розничных продаж.

По мнению эксперта, негативно повлиять на потребительские настроения в сентябре могут политические риски, которые ухудшат или сдержат ожидания развития экономики на год, а также продолжающиеся проблемы в банковском секторе. В то же время достигнутые договоренности по реструктуризации внешнего долга снимают фундаментальные предпосылки для ухудшения платежного баланса. *«Разрешение вопроса реструктуризации в ближайшей перспективе снижает девальвационные риски, повышает доверие, и ослабляет инфляционные риски. Продолжение сотрудничества с мировыми финансовыми институтами на данном этапе формирует “подушку” ликвидности для дальнейшего экономического восстановления», – отмечает А. Шевчишин.*

Напомним, согласно данным GfK Ukraine, индекс потребительских настроений в августе возрос с 43,2 до 46,9 пунктов. Улучшение зафиксировано благодаря спаду девальвационных опасений и улучшению ожиданий экономического развития на ближайший год. В то же время опасения девальвации и безработицы возросли, что сдержало рост результирующего индекса.

Информационно-аналитический центр **FOREX CLUB** в Украине
Повышение тарифов на электроэнергию и отопление будет способствовать росту инфляции

Потребительская инфляция в сентябре может ускориться до 1,5 % после дефляционных тенденций в июле – августе. Основной рост цен ожидается на

продукты питания и алкоголь. Такое мнение выразил *А. Шевчишин, ведущий эксперт информационно-аналитического центра FOREX CLUB в Украине.*

Кроме того, в сентябре запланировано повышение цен на электроэнергию для первой и второй групп на 25 %. Это повышение найдет свое отражение в стоимости продукции частных домохозяйств, которые будут перекладывать возросшие тарифы на конечного потребителя. На инфляции также отразится рост цен в сфере образования и ожидаемая реализация второго этапа повышения минимальных оптово-отпускных и розничных цен от 5,5 % до 10 % на отдельные виды алкогольных напитков.

Более значительное ускорение роста цен на продукты питания может произойти в октябре. По мнению эксперта, инфляция в этот период может составить 1,1–1,3 %. Основным фактором роста инфляции станет фактическое повышение тарифов на отопление для населения с началом отопительного сезона на 72 %. В то же время сезонное снижение тарифа на газ с 1 октября для населения при потреблении объема до 200 м³/месяц окажет понижающий эффект на инфляцию.

«В октябре, вероятно, начнут реализовываться заявленные правительством прогнозы по повышению цен на хлеб и сезонное повышение цен на молочную продукцию. Учитывая высокие кредитные ставки и проблемы с ликвидностью, свои риски аграрии будут закладывать в повышении цен», – отмечает *А. Шевчишин.*

Открытым остается вопрос отмены дополнительного 5–10 % сбора на импорт, введенного в феврале. В случае его отмены, цены на товары некритического импорта снизятся, что может привести к сокращению темпов роста инфляции.

В свою очередь, предполагаемое повышение минимальных зарплат и пенсий в сентябре, анонсированное Кабмином, по мнению эксперта, не окажет значительного влияния на рост цен на продовольственные и промышленные товары, и будет абсорбировано ростом коммунальных тарифов. По итогам 2015 г. инфляция может составить 43,7 %.

Реальный спрос на наличную валюту продолжит падать

Несмотря на то что валютный рынок продолжает реагировать на политические события, и риски эскалации конфликта на Донбассе сохраняются – реальный спрос на валюту в сентябре – октябре может сократиться, так как у населения снижается гривневый ресурс для покупок иностранной валюты. Такое мнение выразил *А. Шевчишин, ведущий эксперт информационно-аналитического центра FOREX CLUB в Украине.*

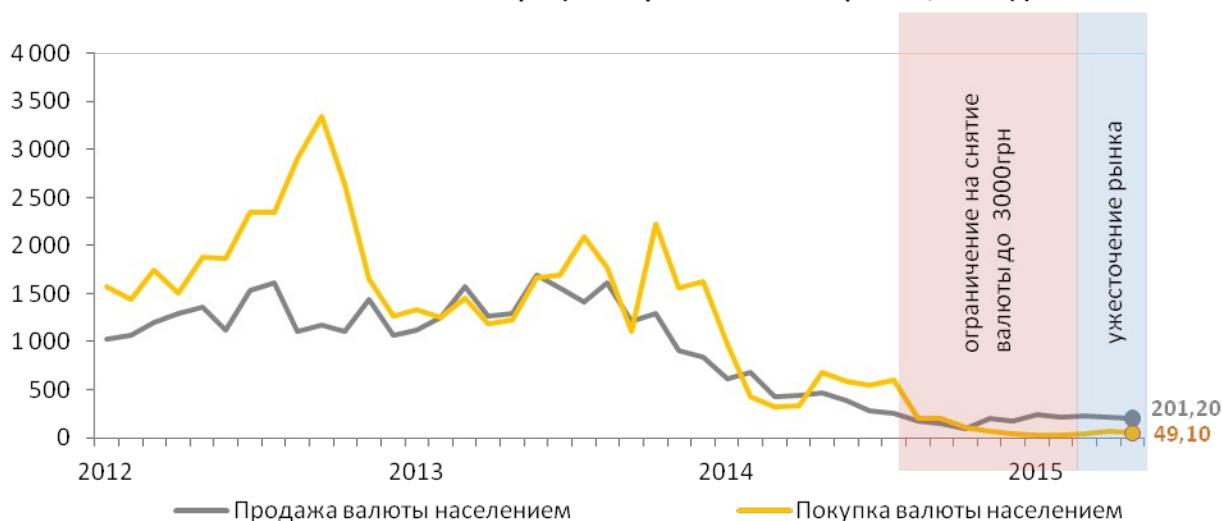
Достигнутые договоренности по реструктуризации государственного внешнего долга, позитивные новости по реструктуризации корпоративного внешнего долга крупных корпораций и прогнозы по сотрудничеству с МВФ, удержание позитивного внешнеторгового баланса, а также вероятность достижения договоренностей по финансированию закупок газа «Нафтогаза» за счет международных кредиторов формируют достаточный базис для стабилизации валютного рынка.

Однако подготовка к местным выборам и выплаты вкладчикам ликвидированных банков могут сформировать на рынке навес наличной ликвидности и, соответственно, дополнительный спрос на валюту.

Предложение валюты может сохраниться на текущих уровнях. «Поскольку не ожидается активного укрепления гривни, продажи валюты будут осуществляться только по необходимости, для пополнения наличных, либо для совершения крупных плановых покупок. Также ограничивать продажи будут прогнозы МВФ по курсу наличного доллара на уровне 23,5 грн к концу года и заложенный в бюджете прогноз среднего курса на 2016 год – 24,4 грн. В рамках таких ожиданий доллар будет привлекательным, как средство сбережения, тем более при размещении на депозитах», – прогнозирует *А. Шевчишин*.

В то же время административное регулирование, по мнению эксперта, остается ключевым фактором влияния на валютный рынок. Низкий уровень гривневой ликвидности сдерживает спрос на валюту со стороны населения. Согласно официальным данным НБУ, в августе объем покупки населением валюты в банках снизился на 32 % до 49,1 % млн дол. Кроме того, опасения нового витка ослабления гривни на фоне неопределенности относительно реструктуризации долга и прогнозов МВФ по курсу на конец года в 23,5 грн – сдерживали также продажи валюты со стороны населения. Объем продажи валюты упал до минимального уровня с марта 2015 г. – 201,2 млн дол.

Наличные валютные операции через банки в Украине, млн.долл

Моніторинг законодавства

Підготовлено компанією

«СФІМОВ ТА ПАРТНЕРИ адвокати · аудитори · податкові консультанти»

Головні зміни

Постанова НБУ від 03.09.2015 р. № 582

НБУ послабив частину адміністративних обмежень, введених у першій половині поточного року для стабілізації валютного ринку.

Збільшено обсяг видачі готівки в іноземній валюті та банківських металах з рахунків клієнтів банків з 15 тис. до 20 тис. грн на добу.

Також регулятор дозволив при купівлі клієнтами банків іноземної валюти не враховувати залишки коштів на їх рахунках у валюті 3-ї групи Класифікатора іноземних валют та банківських металів. Це дозволить клієнтам, які мають на рахунках залишки неконвертованих валют, купувати іноземну валюту.

Уповноваженим банкам дозволено знімати з контролю експортні операції клієнтів, якщо вони надали документальне підтвердження про припинення зобов'язань шляхом заліку зустрічних вимог у валютах, що не підлягають обов'язковому продажу. Сума таких зобов'язань повинна не перевищувати 0,5 млн дол. США за одним контрактом.

Уточнено вимоги щодо обов'язкового продажу надходжень в іноземній валюті – така вимога не поширюватиметься на кошти, які повернені з ініціативи іноземного банку у 2-денний строк.

НБУ скасував вимогу щодо обов'язкового подання в пакеті документів для купівлі/переказу іноземної валюти довідки ДФС, яка засвідчує відсутність заборгованості зі сплати податків для компаній.

Знято заборону реєструвати зміни до договорів про залучення резидентами кредитів/позик в іноземній валюті від нерезидентів у випадку, якщо ці зміни передбачають заміну боржника в окремих випадках. А саме – коли така заміна пов'язана з ліквідацією та/або поглинанням.

У той же час вводиться заборона на купівлю валюти для розрахунків за імпорту продукції, митне оформлення якої було здійснено до 01.01.2014 р. Це стосується випадків заміни боржника та/або кредитора у зобов'язанні за зовнішньоекономічним контрактом.

Тепер компанії-резиденти повинні будуть виконувати такі зобов'язання за рахунок власних коштів в іноземній валюті. Вимога не поширюється на життєво необхідні товари.

Зміни набрали чинності 04.09.2015 р. і діють до 04.12.2015 р. включно.

НБУ планує надалі продовжувати поступову лібералізацію валютного регулювання, якщо цьому сприятиме стан валютного ринку та української економіки в цілому.

Податки і збори

Податок на додану вартість

Роз'яснення ДФСУ від 19.08.2015 р

ДФСУ зазначає, що у разі наявності у платника перевищення суми податку, зазначеної у податкових накладних, складених у звітному періоді та зареєстрованих в ЄРПН, над сумою податкових зобов'язань з податку за операціями з постачання товарів / послуг, задекларованих у податковій звітності з податку у такому звітному періоді, повернення надмірно зарахованих коштів платнику не відбувається, незалежно від суми таких надміру зарахованих коштів.

Лист ДФСУ від 18.08.2015 р. № 30644/7/99-99-19-02-02-17

ДФСУ у цьому листі відповіла на питання про те, які платежі за

використання комп'ютерних програм не підпадають під визначення роялті.

Відповідаючи на вказане питання, ДФСУ зазначила, що не відповідає визначенню роялті для цілей ПДВ платіж:

– за програмне забезпечення (примірник), придбане для використання за функціональним призначенням, тобто для кінцевого споживання, незалежно у який спосіб воно було придбане (на матеріальних носіях чи в електронному вигляді через мережу Інтернет);

– за придбані виключні майнові права на комп'ютерну програму, якщо умови передачі прав на об'єкт права інтелектуальної власності (ІВ) надають право особі, яка отримує такі права, продати або здійснити відчуження в інший спосіб права ІВ.

Лист ДФСУ від 11.08.2015 р. № 29562/7/99-99-19-03-01-17

Погашення податкового боргу з ПДВ за рахунок коштів на електронному рахунку здійснюється Держказначейством України на підставі реєстру ДФС, який формується на підставі рішень суду, направлених до виконання ДФС, у розмірі суми податкового боргу або його частини.

За платниками податку-покупцями закріплено право формувати податковий кредит на підставі копій податкових накладних, отриманих з ЄРПН, без необхідності отримання таких податкових накладних безпосередньо від продавця.

Відтепер не дають права покупцю на включення сум податку на додану вартість до податкового кредиту податкові накладні, які складено з порушенням порядку заповнення лише обов'язкових реквізитів, передбачених п. 201.1 ПКУ. Виключено з переліку обов'язкових такі реквізити податкової накладної, як «Місцезнаходження (податкова адреса продавця)» та «Вид цивільно-правового договору».

Лист ДФСУ від 11.08.2015 р. № 29560/7/99-99-19-03-02-17

ДФСУ звертає увагу, що сільськогосподарські підприємства використовують у системі електронного адміністрування два електронних рахунки: основний, що призначається для проведення розрахунків з бюджетом, і додатковий, що призначений для перерахування коштів на спеціальні рахунки сільськогосподарських підприємств. На додатковий рахунок сільськогосподарським підприємством зараховуються кошти з поточного рахунку в сумі, необхідній для реєстрації податкових накладних, які складаються сільськогосподарським підприємством при здійсненні операцій з постачання сільськогосподарських товарів/послуг у межах спеціального режиму оподаткування.

Податок на прибуток

Лист ДФСУ від 10.08.2015 р. № 16782/6/99-99-19-02-02-15

Податківці відзначили, що громадська організація має право вести підприємницьку діяльність і отримувати дохід від неї. Проте такий дохід не може бути розподілений між засновниками та членами громадської організації і

повинен бути спрямований виключно на досягнення мети громадської організації.

Якщо невідприємницька організація є громадським об'єднанням, створеним з урахуванням вимог Закону № 4572, така організація може скористатися правом для отримання статусу неприбуткової організації згідно з положеннями пп. 133.1.1 ПКУ за умови, що метою її діяльності не може бути отримання і розподіл прибутку серед засновників, членів органів управління, інших пов'язаних з ними осіб, а також серед працівників таких організацій.

Лист ДФСУ від 16.07.2015 р. № 14862/6/99-99-19-02-02-15

Податківці підкреслили, що витрати орендаря на поліпшення об'єкта операційної оренди (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), які призводять до збільшення майбутніх економічних вигод, первісно очікуваних від його використання, відображаються орендарем як капітальні інвестиції у створення (будівництво) інших необоротних матеріальних активів.

Автори листа також відзначили, що при визначенні об'єкта оподаткування платник податків-орендар повинен збільшити фінансовий результат на суму амортизації витрат на ремонт / поліпшення об'єктів операційної оренди, визначеної згідно НП (С) БО і, одночасно, зменшити фінансовий результат на суму амортизації витрат на ремонт / поліпшення об'єктів операційної оренди, визначеної з урахуванням положень ст. 138 ПКУ.

Від себе додамо, що вищезазначені коригування фінансового результату необхідно проводити у випадку, якщо підприємство підпадає під критерії, визначені пп. 134.1.1 ПКУ.

Державна допомога, єдиний соціальний внесок

Лист Мінфіну від 13.08.2015 р.

У цьому листі, зокрема, зазначено про плани підвищити мінімальну з/п та прожитковий мінімум у 2016 р. Так МЗП та прожитковий мінімум для працездатних осіб має становити:

- з 01.01.2016 р. – 1378 грн;
- з 01.12.2016 р. – 1543 грн.

Лист ФСС із ТВП від 31.07.2015 р. № 445/18/99-15

У цьому листі працівники ФСС з ТВП зазначили, що якщо за час простою підприємства не з вини працівника з оплатою не нижче від двох третин тарифної ставки, передбачено вихід працівника на роботу і у зв'язку з настанням тимчасової непрацездатності ним було втрачено право на виплату за час простою, йому призначається допомога по тимчасовій непрацездатності на підставі виданого у встановленому порядку листка непрацездатності та обчислюється середня заробітна плата для розрахунку допомоги за загальними правилами.

Крім того, у листі надано роз'яснення щодо порядку нарахування допомоги по тимчасовій непрацездатності демобілізованому працівнику. Так, на їхню

думку, оскільки період військової служби застрахованої особи за призовом під час мобілізації на особливий період можна вважати періодом, не відпрацьованим з поважної причини, то ці місяці та дні слід виключати з розрахункового періоду та здійснювати розрахунок середньої заробітної плати за відпрацьовані місяці та дні розрахункового періоду.

У разі коли застрахована особа не працювала всі місяці розрахункового періоду, може бути застосовано п. 9 Порядку обчислення середньої заробітної плати, затвердженого постановою КМУ від 26.09.2001 р. № 1266.

Лист ДФС від 31.03.2015 р. № 6667/6/99-99-17-03-01-15

У цьому листі ДФСУ розглянула випадки нараховування ЄСВ на рівні не менше мінімального внеску.

Зокрема, було зазначено, що умовою застосування зазначеної норми є перебування працівника у трудових відносинах повний календарний місяць.

Крім того, було розглянуто нюанси нараховування ЄСВ на дохід працівників, які частину місяця або повний місяць перебували на лікарняному, зокрема:

– якщо працівник відпрацював частину місяця, а іншу частину перебував на лікарняному та загальна сума нарахованого доходу не перевищує розміру мінімальної зарплати, виникає потреба нараховування мінімального страхового внеску;

– якщо працівник перебував на лікарняному повний місяць та сума нарахованого лікарняного менша за мінімальну зарплату, ЄСВ нараховується на рівні мінімального страхового внеску;

– якщо у працівника початок та закінчення лікарняного припадають на різні місяці, то у місяці початку лікарняного ЄСВ нараховується за фактично відпрацьований час, оскільки загальна сума доходу буде визначена після надання листка непрацездатності. Якщо після розподілу лікарняного за місяцями хвороби загальний дохід за місяць становить менше мінімального розміру, виникає потреба за минулий місяць (місяці) донараховувати ЄСВ до рівня мінімального внеску.

Єдиний податок

Лист ГУ ДФСУ у м. Києві від 21.05.2015 р. № 1461/Е/26-15-17-04-14

Головне Управління ДФСУ у м. Києві на запит щодо роз'яснення можливості фізичній особі-підприємцю, платнику єдиного податку 2-ї групи здавати в оренду приміщення повідомило таке.

Пп. 291.5.3 ПКУ передбачено, що ФОП, які надають в оренду земельні ділянки, загальна площа яких перевищує 0,2 га, житлові приміщення, загальна площа яких перевищує 100 м², нежитлові приміщення (споруди, будівлі) та/або їх частини, загальна площа яких перевищує 300 м², не можуть бути платниками єдиного податку.

Отже, якщо площа майна, яке належить на правах власності фізичній особі та надається в оренду (частина здається цією фізичною особою як ФОП, а частина нею ж – не суб'єктом господарювання), перевищує норми, встановлені пп. 291.5.3 ПКУ, то така ФОП, що здійснює діяльність з надання в оренду

власної нерухомості, не має права перебувати на спрощеній системі оподаткування.

Якщо частина майна, яке належить на правах власності фізичній особі, надається в оренду ФОП, а частина ФО – не суб'єктом господарювання, то така ФОП, що здійснює діяльність з надання в оренду власної нерухомості, не має права перебувати на спрощеній системі оподаткування.

Зазначене не забороняє ФОП здійснювати діяльність на загальній системі оподаткування.

З цього питання Державною податковою службою України затверджено узагальнюючу податкову консультацію наказом від 20.02.2012 р. № 136.

Державне регулювання

Перевірки. Контроль. Штрафи. Податковий борг

Постанова КМУ від 05.08.2015 р. № 565

Зазначеною Постановою Кабінет Міністрів України визначив критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності суб'єктами господарювання, які займаються виробництвом теплової енергії, транспортують теплову енергію магістральними та місцевими (розподільчими) тепловими мережами тощо.

Такими критеріями визначено такі:

- 1) вид господарської діяльності; та
- 2) масштаби господарської діяльності, що визначаються за встановленою потужністю обладнання (установок) для виробництва електричної та теплової енергії, фактичними обсягами постачання та передачі електричної енергії, виробництва, транспортування та постачання теплової енергії.

Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання відносяться до одного з трьох ступенів ризику, відповідно до яких їх перевіряє Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг – високого (перевірки не частіше одного разу на рік), середнього (перевірки не частіше одного разу на три роки), незначного (перевірки не частіше одного разу на п'ять років).

У разі коли за результатами не менш як двох останніх заходів державного нагляду (контролю), проведених протягом останніх трьох років, що передують плановому, не виявлено фактів порушення умов та правил провадження ліцензованої діяльності, наступний плановий захід щодо такого суб'єкта господарювання проводиться не раніше ніж через установлений для суб'єкта господарювання відповідного ступеня ризику період, збільшений у 1,5 раза.

У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику з тих, до яких він може бути віднесений.

Запитання – відповідь, розміщене на ЗІР

На запитання щодо можливості розстрочення та відстрочення сплати штрафу за порушення митних правил ДФСУ повідомила таке.

Відповідно до ч. 1 ст. 459 МКУ адміністративна відповідальність за порушення митних правил встановлюється МКУ. За порушення митних правил

можуть бути накладені такі адміністративні стягнення: 1) попередження; 2) штраф; 3) конфіскація (ч. 1 ст. 461 МКУ).

Статтею 539 МКУ встановлено, що штраф повинен бути сплачений особою, яка вчинила порушення митних правил, не пізніше 15 днів з дня вручення або надіслання їй копії постанови органу доходів і зборів про накладення штрафу, а в разі оскарження постанови - не пізніше 15 днів з дня залишення скарги (адміністративного позову) без задоволення.

Разом з тим, у разі якщо штраф не буде сплачено у строки, встановлені ст. 539 МКУ, постанова органу доходів і зборів або суду (судді) надсилається для примусового виконання до відділу державної виконавчої служби за місцем проживання або роботи порушника або за місцезнаходженням його майна (ч.1 ст. 540 МКУ).

Таким чином, положеннями МКУ не передбачено надання розстрочення та відстрочення сплати штрафу за порушення митних правил.

Ліцензії, патенти, дозволи

Лист ДРСУ від 16.07.2015 р. № 5223/0/201-15

У цьому листі Державна регуляторна служба нагадала, що порядок розширення ліцензіатом провадження виду госпдіяльності, який здійснюється ним частково, встановлений частинами 9–11 ст. 15 ЗУ «Про ліцензування видів господарської діяльності».

У разі наміру розширити госпдіяльність додатковою частиною, ліцензіат подає до органу ліцензування заяву про розширення такого виду господарської діяльності, у якій зазначає вид господарської діяльності, до якого він має намір розширити свою діяльність, разом з документами згідно з ліцензійними умовами.

Заява про розширення здійснення виду госпдіяльності, що підлягає ліцензуванню, вважається заявою про отримання ліцензії в частині, на яку ліцензіат має намір розширити свою діяльність, і розглядається органом ліцензування за аналогією з порядком розгляду заяви про отримання ліцензії.

У листі також зазначено, що порядок звуження ліцензіатом провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, на певну частину, встановлений ч. 8 і 10 ст. 15 ЗУ «Про ліцензування видів господарської діяльності». При намірі звужити вид господарської діяльності ліцензіат подає до органу ліцензування заяву про таке звуження, у якій вказує частину виду госпдіяльності, до якої він звужив провадження виду господарської діяльності.

І розширення ліцензіатом провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, додатковою частиною і звуження ліцензіатом провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, не передбачає переоформлення ліцензії.

Фінансовий моніторинг

Постанова НБУ 12.08.2015 р. № 520

НБУ вніс зміни до Положення про порядок здійснення банками вкладних

(депозитних) операцій з юридичними і фізичними особами.

Передбачено, що за договором банківського вкладу (депозиту) на вимогу банк зобов'язаний видати вклад або його частину і нараховані відсотки на першу вимогу вкладника.

За договором банківського строкового вкладу банк зобов'язаний видати вклад та нараховані відсотки за цим вкладом після закінчення строку, визначеного в договорі банківського вкладу.

Повернення вкладнику банківського строкового вкладу та нарахованих відсотків за цим вкладом на його вимогу до закінчення строку або до настання інших обставин, визначених договором, можливе виключно у випадках, коли це передбачено умовами договору строкового банківського вкладу.

Наказ Мінінфраструктури від 30.07.2015 р. № 295

Мінінфраструктури оновило Положення про застосування запобіжних заходів щодо держав, які не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та фінансуванням поширення зброї масового знищення.

Положення поширюється на СПФМ - операторів поштового зв'язку, які проводять операції з переказу грошових коштів, державне регулювання і нагляд за діяльністю яких у сфері протидії легалізації доходів здійснює Мінінфраструктури.

Оператори поштового зв'язку при створенні філій (інших відокремлених підрозділів та дочірніх підприємств) у ризикованих країнах, а також щодо існуючих філій у таких державах зобов'язані провести оцінку заходів щодо протидії відмиванню коштів, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення. У подальшому не рідше одного разу на рік потрібно проводити уточнення цієї оцінки.

Відносно клієнтів, місцем проживання (перебування, реєстрації) яких є ризикована держава, оператор поштового зв'язку повинен встановити високий ризик і вжити передбачених законодавством заходів.

Також зазначено, що оператори мають право відмовитися від проведення фінансової операції у разі, якщо фінансова операція містить ознаки такої, що підлягає фінмоніторингу.

Галузі і сфери діяльності

ІТ та телекомунікація

Законопроект від 17.06.2015 р. № 2306а

3 вересня 2015 р. ВРУ проголосувала за проект Закону України «Про електронну комерцію», що визначає організаційно-правові засади діяльності у сфері електронної комерції в Україні, встановлює порядок вчинення електронних правочинів із застосуванням інформаційно-телекомунікаційних систем та визначає права й обов'язки учасників відносин у сфері електронної

комерції.

Цим Законом, визначається, зокрема, що електронна комерція – це суспільні відносини, що виникають при укладанні та/або виконанні правочину із постачання електронних товарів та/або продажу/постачання товарів, виконання робіт, надання послуг/електронних послуг та/або здійснення інших дій, спрямованих на отримання прибутку, створення зобов'язань з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем, якщо в результаті вказаних дій у учасників таких відносин виникають зобов'язання майнового характеру.

У випадку підписання цього Закону Президентом України, він набере чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Будівництво

Наказ Мінбуду від 27.07.2015 р. № 176

Цим наказом прийнято ДСТУ-Н Б А.2.2-13:2015 «Енергетична ефективність будівель».

Настанова з проведення енергетичної оцінки будівель», розроблений ДП «Державний науково-дослідний інститут будівельних конструкцій». Цей національний стандарт набирає чинності з 01.01.2016 р.

Наказ Мінбуду від 03.07.2015 р. № 152

Цим наказом затверджено перелік із 72 національних стандартів, які в разі добровільного застосування є доказом відповідності продукції вимогам Технічного регламенту будівельних виробів, будівель і споруд, затвердженого постановою КМУ від 20.12.2006 р. №1764.

Земля

Наказ Держгеокадастру від 17.08.2015 р. № 352

Держслужба України з питань геодезії, картографії та кадастру визнала такими, що втратили чинність, власні накази:

– від 04.06.2015 р. № 95 «Про деякі питання взаємодії між територіальними органами Держгеокадастру/Держземагентства під час розпорядження землями сільськогосподарського призначення державної власності»;

– від 17.07.2015 р. № 198 «Про внесення змін до наказу Держгеокадастру від 04.06.2015 р. № 95».

Наказ Мінагропроду від 22.06.2015 р. № 235

Мінагропрод визнав таким, що втратив чинність, свій наказ від 26.12.2012 р. № 829 «Про затвердження зразків та описів печаток державних кадастрових реєстраторів».

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

У відповіді зазначено, що фізична особа-підприємець подає до контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію з плати за землю, якщо земельна ділянка використовується для

провадження господарської діяльності (магазин, СТО тощо) на підставі договорів, укладених у встановленому законом порядку, та державних актів на право власності або постійного користування земельною ділянкою, які оформлені на фізичну особу-підприємця.

Якщо вказані документи оформлені на фізичну особу, то нарахування плати за землю (земельного податку або орендної плати) здійснює контролюючий орган, який видає платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення плати за землю за встановленою формою, у тому числі якщо така особа використовує вказані земельні ділянки для провадження господарської діяльності.

Крім того, контролюючий орган здійснює нарахування земельного податку фізичній особі у разі використання нею земельної ділянки (у тому числі для провадження господарської діяльності), на яку відсутні відповідні документи. У такому випадку нарахування грошових зобов'язань з плати за землю здійснюється контролюючим органом на підставі інформації, наданої відповідними територіальними органами Держгеокадастру та Укрдержреєстру.

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

ДФСУ зазначила, що форма Податкової декларації з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності), затверджена наказом Мінфіну від 16.06.2015 № 560, який набрав чинності 31.07.2015 р., буде використовуватися для складання звітності з 01.01.2016 р., у тому числі й для самостійного виправлення помилок, допущених у податковій звітності за попередні звітні (податкові) періоди.

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

ДФСУ вважає, що контролюючі органи мають право на нарахування фізичним особам сум земельного податку не пізніше закінчення 1095 дня, що настає за останнім днем граничного строку сплати грошових зобов'язань, нарахованих контролюючим органом. При цьому граничним строком сплати грошових зобов'язань для фізичних осіб - платників земельного податку, що перебували на обліку станом на 1 травня, є 29 серпня. Граничний строк сплати грошових зобов'язань для фізичних осіб - платників земельного податку, що набули право власності на земельні ділянки після 1 травня, визначається з урахуванням дати отримання інформації про перехід права власності.

При цьому оскільки сума грошового зобов'язання із земельного податку для фізичних осіб – платників розраховується контролюючим органом, то такі особи не несуть відповідальності за своєчасність, достовірність і повноту нарахування такої суми.

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

На думку ДФС, оскільки відповідно до п. 102.2 ПКУ грошове зобов'язання може бути нараховане або провадження у справі про стягнення такого податку може бути розпочате без дотримання строку давності (1095 днів) у випадку неподання податкової декларації за період, протягом якого виникло податкове зобов'язання, то плата за землю юридичним особам, які не подавали

податкову декларацію понад 1095 днів, нараховується з періоду, у якому виникло податкове зобов'язання.

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

ДФСУ зазначила, що юридична особа має право подати уточнюючу податкову декларацію з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) протягом 1095 днів, що настають за останнім днем граничного строку подання податкової декларації, а якщо така декларація була надана пізніше – за днем її фактичного подання.

Запитання – відповідь, розміщені на ЗІР

Податківці вважають, що якщо орендар відшкодує земельний податок орендодавцю згідно з умовами договору оренди нежитлового приміщення, то таке відшкодування вважається частиною оплати вартості послуг оренди, є складовою частиною операції з постачання послуг, а тому є об'єктом оподаткування ПДВ.

Нерухомість

Наказ Мін'юсту від 26.08.2015 р. № 1588/5

Цим наказом запроваджено у Львівській області пілотний проект щодо розподілу функціональних обов'язків між особами, які приймають заяви у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, та особами, які приймають рішення за результатами розгляду таких заяв, і принцип екстериторіальності щодо подання та розгляду таких заяв.

Заяви про державну реєстрацію прав та їх обтяжень, про внесення змін до запису Державного реєстру речових прав на нерухоме майно (у разі якщо такі зміни не стосуються виправлення технічних помилок), про взяття на облік безхазяйного нерухомого майна, про скасування, про відкликання заяви, що стосуються нерухомого майна, яке розташоване у межах Львівської області, можуть подаватися до будь-якого районного, міського, міськрайонного, міжрайонного управління юстиції Львівської області, до Головного територіального управління юстиції у Львівській області, а також особам, які відповідно до абзацу 4 ч. 1 ст. 9 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» наділені повноваженнями державного реєстратора з видачі та прийому документів і здійснюють свою діяльність на території Львівської області.

Постанова КМУ від 12.08.2015 р. № 594

Внесено зміни до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті на будівництво (придбання) житла для військовослужбовців, осіб рядового і начальницького складу, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16.02.2011 р. № 147.

У разі коли кількість квартир, запропонованих переможцем конкурсу, менша ніж кількість, визначена конкурсною документацією, головний

розпорядник коштів, відповідальний виконавець за бюджетною програмою з метою придбання необхідної кількості квартир має право розглянути наступні конкурсні пропозиції, які не були відхилені, відповідають вимогам конкурсної документації в межах кількості квартир, визначених конкурсною документацією, та додатково визначити переможців конкурсу.

У випадках, коли головним розпорядником бюджетних коштів, відповідальним виконавцем за бюджетною програмою було двічі відмінено конкурс у зв'язку з поданням для участі в ньому менше двох конкурсних пропозицій учасників, у разі проведення конкурсу втретє може бути визначено переможця з одним учасником конкурсу, пропозиції якого відповідають вимогам конкурсної документації.

Постанова КМУ від 12.08.2015 р. № 582

Визнано такою, що втратила чинність, постанову Ради Міністрів Української РСР від 03.06.1986 р. № 208 «Про затвердження Примірного положення про гуртожитки» (ЗП УРСР, 1986 р., № 6, ст. 30).

Наказ Держстату від 11.08.2015 р. № 185

Цим наказом визнано таким, що втратив чинність, з 01.01.2016 р. наказ Державного комітету статистики України від 07.07.2009 р. № 235 «Про затвердження форм державних статистичних спостережень зі статистики нерухомості».

ЩОДЕННИК БЛОГЕРА ¹

Взгляд юриста

Юридический блог компании Jurimex

Про автора: К. Чарторийский

Трансферное ценообразование

13 августа 2015 вступил в силу Закон Украины «О внесении изменений в Налоговый кодекс Украины относительно трансфертного ценообразования» № 609-VIII от 15 июля 2015 года.

Данным Законом уточнен ряд норм, регулирующих трансфертное ценообразование.

Теперь по правилам контролируемых операций корректироваться будет только сумма налога на прибыль предприятий. Напомним, до внесения изменений база налогообложения НДС при осуществлении контролируемых операций также должна была отвечать принципу «вытянутой руки».

Повышен стоимостный критерий хозяйственных операций, при достижении которого такие операции признаются контролируемыми, с 20 000 000 до 50 000 000 гривен годового дохода налогоплательщика от любой деятельности, и с 1 миллиона гривен до 5 000 000 гривен – объем таких хозяйственных операций налогоплательщика с каждым контрагентом. При

¹ Збережено стиль граматику оригіналу

исчислении данных сумм, налог на добавленную стоимость не учитывается. Сумма годового дохода отныне будет рассчитываться по правилам бухгалтерского учета.

В старой редакции НК Украины, для целей начисления налога на прибыль предприятий контролируемые операции были все хозяйственные операции по продаже товаров через комиссионеров нерезидентов, а теперь только внешнеэкономические операции с участием комиссионеров-нерезидентов при достижении стоимостных критериев признаются контролируемыми.

Уточнена процедура информирования налогоплательщика по поводу обнаружения контролируемых операций. Отныне, если контролирующий орган при выполнении функций налогового контроля выявил факты нарушений, он посылает сообщение о выявленных контролируемых операциях ДФС Украины. Уведомление направляется средствами электронной связи не позднее 5 рабочих дней со дня выявления таких операций.

Для стимулирования исполнения обязанности по отчетности по контролируемым операциям увеличены штрафные санкции за неподачу отчета до 300 размеров минимальной заработной платы, установленной на 1 января отчетного года. Уменьшена ответственность за отсутствие декларирования отдельных контролируемых операций до 1 процента от незадекларированных контролируемых операций с ограничением в 300 размеров минимальной заработной платы по всем зафиксированным контролируемым операциям. Если налогоплательщик не предоставляет документацию по трансфертному ценообразованию на запрос ДФС Украины, штраф составит 3 процента от суммы контролируемых операций, по которым не представлена соответствующая документация, но не более 200 размеров минимальной заработной платы, установленной на 1 января отчетного года (<http://jurblog.com.ua/2015/08/transfernnoe-tsenoobrazovanie/#more-7366>). – 2015. – 19.08).

Блог на сайте: obozrevatel.com

Про автора: А. Завадюк, журналист

Никакого особенного статуса у Донбасса не будет

То, что мы наблюдаем сейчас в ВР – это наглядный пример того, почему Украина столько лет являлась колонией Москвы. Тотальная безответственность украинской "элиты" и как следствие неумение договариваться и соблюдать договоренности. Я сейчас не говорю кто прав и, кто виноват, только про качество украинской политики.

Минск-2 и изменения в конституцию не плохи и не хороши – все зависит от того, что случится после.

Если это только наши отношения с Путиным и Донбассом – тогда это не очень хорошие договоренности. Если – это часть большой игры, в которой Украина выступает как один из участников негласной антипутинской коалиции – тогда все зависит от возможностей и мотивации этой коалиции довести дело до конца. Концом должна стать ликвидация агрессивного путинского режима.

Точно о ситуации с нашими партнерами-союзниками-попутчиками знает только Порошенко. И он персонально за эту ситуацию отвечает. К Порошенко можно относиться по-разному, но он точно не идиот и точно не собирается лишаться власти. Если он настаивает на выполнении Минска-2 в полном объеме, даже несмотря на то, что Путин свою часть договоренностей выполнять не собирается, значит Порошенко понимает все риски такого шага.

ДЛНР – это оккупационные администрации и без поддержки оккупанта они долго не продержатся. Их не спасут никакие изменения в конституцию и никакие договоренности. Когда оттуда уйдет Путин, никакого особенного статуса, без нашего украинского на то соизволения, у Донбасса не будет. Да и не нужен ему никакой особенный статус, если Украина, именно Украина, а не местная мафия, даст там людям работу и достойную зарплату, ДЛНР там очень скоро забудут как дурной сон (<http://obozrevatel.com/blogs/36285-nikakogo-osobennogo-statusa-u-donbassa-ne-budet.htm>). – 2015. – 1.09).

Блог на сайте: «Українська правда»

Про автора: член Консультативної ради VoxUkraine Ж. Роланд (професор Каліфорнійського університету, Берклі), співзасновники VoxUkraine Ю. Городніченко (професор Каліфорнійського університету, Берклі) та Т. Милованов (професор Пітсбурзького університету)

Насильство перед Верховною Радою 31 серпня під час попереднього голосування за внесення змін до Конституції було ганебним і не виправданим. Але воно говорить про глибоку недовіру населення до поточного процесу конституційних змін, ініційованого Президентом Порошенко.

Люди побоюються, що зміни до Основного закону країни вносяться з надмірним поспіхом і без належного обговорення. Безумовно, легітимний конституційний процес для України має бути організований по-іншому.

Демократичний процес внесення змін до Конституції вимагає набагато більше, ніж робота парламентських та конституційних комісій і голосування у парламенті. Для цього є три важливі причини.

Завдання внесення змін до Конституції навряд чи можна довірити людям при владі, навіть якщо вони обрані законним шляхом.

Обрані політики при владі дивитимуться на конституційні зміни під кутом своїх вузьких інтересів і намагатимуться збільшити власні повноваження.

Подібні логічні міркування застосовні і до членів парламенту. Спокуса розглядати конституційні зміни з огляду на владну позицію (як члена парламентської більшості, чи опозиції) – надто велика.

Зміна Конституції – подібна до процесу рефлексії для всієї країни, і вимагає спокійного зваженого обдумування.

Інститути є складними механізмами, які можуть призводити до непередбачених наслідків.

Мінімізувати небажані наслідки можна, якщо забезпечити достатню різноманітність думок в дебатах про найкращу Конституцію для країни..

У цьому процесі не може бути переможців і переможених, але має бути обмін аргументами між людьми, які чесно намагаються розробити найкращі правила управління своєю країною.

Легітимний процес конституційних змін є процесом суверенним, до якого мають бути залучені різні частини незалежної нації.

Конституційні зміни не є питанням міжнародних перемовин.

Такі зміни не можуть бути надиктовані іноземними державами – неважливо, чи є вони нашими друзями чи ворогами. Нав'язування конституційних змін під час загрози військового насильства або військової окупації робить цей процес ще менш законним.

Перші два пункти мають важливе значення стосовно того, яким мусить бути легітимний конституційний процес.

Перш за все, має існувати окрема Конституційна асамблея (а не мала за складом та різноманітністю комісія), єдиним завданням якої є підготовка змін до Конституції. Залишати значні конституційні зміни на розсуд виключно парламенту не бажано.

Така Конституційна асамблея повинна бути достатньо широкою та репрезентувати всю різноманітність країни. Її географічне, історичне, ідеологічне, соціально-економічне та філософське різноманіття.

Одна з можливих ідей полягає в тому, щоб Конституційна асамблея на третину складалась з обраних парламентаріїв, на третину – з представників місцевих органів влади (мерів, голів районних/обласних рад, тощо) і ще на третину – з представників громадянського суспільства і неурядових організацій.

По-друге, члени Конституційної асамблеї повинні входити до неї не для того, щоб захистити певні особливі інтереси (виборчого округу, області, яку представляє член, або будь-якої іншої конкретної групи).

Конституційний процес не є таким, за якого представники різних інтересів в ході суперечки домагаються поступок для компромісного рішення.

Він є таким, за якого окремі делегати обмінюються думками, намагаються переконати інших, прийняти іншу позицію, або бути переконаними іншими.

По-третє, правилом прийняття рішення для Конституційної асамблеї повинна бути "супер-більшість" – дві третини, або більше членів. Це означає, що рішення повинні бути інклюзивними і що багато груп зможуть мати право вето. Правило одностайності зробило б прийняття рішень занадто незграбним і надало б окремим індивідуумам можливість паралізувати всю асамблею. Цього слід уникати.

По-четверте, процес повинен бути прозорим.

Найкращий спосіб досягти цієї мети – це забезпечити постійне телевізійне охоплення обговорення. У такий спосіб можливості для вузьких груп інтересів досягати закулісних домовленостей також зводиться до мінімуму.

Неможливо запобігти тому, щоб певні люди таємно уклали сумнівні угоди. Але відкрита трансляція обговорення змушує учасників наводити в дискусіях аргументи, які засновані на національних інтересах, а не на інтересах вузьких груп.

По-п'яте, для того, аби зробити Конституцію, прийняту асамблеєю, легітимною, її потрібно ратифікувати на загальнонаціональному референдумі.

І останнє. Третій принцип про те, що легітимний процес конституційних змін є процесом суверенним піднімає болючу дилему для України.

З одного боку, Україна не може обійти важливу стадію глибокої конституційної реформи на шляху до консолідації та перетворення на сучасну процвітаючу і прозору демократію.

Цього можна досягти лише через широкий інклюзивний процес.

З іншого боку, Україна – на своїй власній території – в даний час є жертвою російської агресії. Аргумент полягає у тому, що не можна провести законний процес конституційних змін в країні, яка знаходиться у стані війни.

Як розв'язати цю дилему? Відмова розпочати конституційні зміни була б, на наш погляд, помилкою. Це означало б, що Путін може тріумфально обмежувати демократичний процес в Україні.

Відкласти конституційні зміни на потім – теж виглядає хибним. Чим більше часу минає після Майдану, тим більш демобілізованими почуваються люди.

Тим менше шансів є на успішну всенародну мобілізацію для проведення конституційних змін.

Навпаки– потрібно використовувати вікно можливостей, коли агресія Росії досить слабка і Путін не в змозі диктувати політику в Україні. Місцеві вибори є можливістю об'єднати людей навколо ідеї Конституційної асамблеї.

Всередині України зараз недостатньо підтримки для глибокої конституційної реформи.

Місцеві вибори, занадто повільний темп реформ і незмінна корупція, сподіваємося, змусять людей усвідомити, що конституційна реформа не розкіш, без якої можна обійтися, але гостра потреба для виживання країни та її єдності.

Україні потрібна глибока конституційна реформа, щоб визначити її Фундаментальний Закон як суверенної нації, але Україні не потрібні недбалі конституційні правки насажені згори – вони ставлять під загрозу майбутнє нації як суверенної добре функціонуючої демократії (<http://www.pravda.com.ua/articles/2015/09/1/7079768>). – 2015. – 01.09).

Блог на сайті: obozrevatel.com

Про автора: Т. Березовец, політтехнолог, директор компанії BertaCommunications

План Путина. Как изменение Конституции скажется на Донбассе

Те, кто придерживаются мнения, что изменения в Конституции Украины в части децентрализации и отсылки на особый режим местного самоуправления на Донбассе принимать не стоит, должны ответить себе на следующий вопрос: согласны ли они на продолжение войны? И готовы ли они пойти добровольцами на фронт? Пишет Тарас Березовец для "Нового времени".

В случае срыва процесса внесения изменений в Конституцию весьма вероятным будет возобновление боевых действий. Так, Украина обязалась внести правки в Основной закон, подписывая Минские соглашения. Что происходит сегодня? Украина выполняет свою часть обязательств ценой своих же потерь. Россия, тем временем, постоянно нарушает соглашения, как,

впрочем, и сами террористы. В результате Европейский союз совместно с США вынуждены сохранять режим санкций. Более того, вынуждены их усиливать.

Предположим вариант, что ни Украина, ни Россия с боевиками не выполняют достигнутых договоренностей. Европейский союз снимет с России санкции, поскольку они несут миллиардные убытки. Уничтожение санкционных продуктов рассчитано, в том числе, на слабое сознание европейских фермеров, которые увидев все эти ужасы, понимают, что под российским катком раскатываются миллиарды евро, которые они могли заработать на рынке РФ.

Давление идет сумасшедшее. Если Украина откажется выполнять Минские соглашения, Запад с радостью эти самые санкции отменит. Америка, конечно же, санкции сохранит, но у американцев своя стратегия и они могут себе это позволить, чего не скажешь о странах ЕС.

Читайте:

Децентрализация. Соцсети возмущены голосованием коалиции и Оппоблока

На сегодняшний день Рада 265-ю голосами проголосовала за изменения, но необходимых 300 голосов для второго чтения – нет. Именно поэтому я считаю, что голосование по данному вопросу нужно было проводить после выборов (<http://obozrevatel.com/blogs/76152-plan-putina--kak-izmenenie-konstitutsii-skazhetsya-na-donbasse.htm>). – 2015 – 31.08).

Блог на сайте: obozrevatel.com

Про автора: В. Богайчук, член Комісії людських та громадянських прав Світового конгресу Українців

З далеких часів СРСР оплата за спожите в опалювальний період тепло здійснювалася з рівномірною розбивкою на 12 місяців з жовтня по жовтень наступного року. І так було до серпня 2015 року коли ГІОЦ міста Києва припинив вносити у платіжки вартість спожитого в опалювальному періоді 2013-2014 років тепла. Таким чином одномоментно було створено ланцюжок заборгованості "мешканці – ЖЕКи, ЖБК, ОСББ – Київенерго" в розмірі до 25% вартості спожитого в опалювальному періоді 2013-2014 років тепла.

На перший погляд вирішення проблеми не є складним навіть за наявності певного відсотка мешканців нездатних зрозуміти звідки в них у 2015 році заборгованість за тепло спожите в 2013 році. Проблема буде стосовно відшкодувань пільговикам, які втрачені суми матеріалізують в головний біль керівникам і бухгалтерам своїх ЖБК і ОСББ (за ЖЕКи промовчу). Натуживши нерви й інтелект можна і цю проблему вирішити. Але невже в кабміні подобається щоб їхню мати хтось лишній раз трахнув. Хоча в сексі лишнього разу не буває.

На цьому епопея з оплатою опалення не припиняється. З жовтня 2014 року оплату за опалення необхідно здійснювати по факту споживання. Це правильно. Неправильно те, що завірений печаткою акт виконаних робіт з Київенерго з розбивкою тепла на жилі і нежилі приміщення надходить після закінчення строків подання даних в ГІОЦ КМДА для виконання платіжок. Можна такі дані

подати без офіційного документа, а в наступний місяць або по закінченню опалювального періоду зробити перерахунок (це для любителів подвійної роботи і спілкування з допитливими мешканцями, що може перейти в спілкування з прокурором у випадку скарги допитливого мешканця щодо необґрунтовано завищеної плати). Можна наплювати на перерахунок (це для любителів спілкування з прокурорами). А можна подати дані з затримкою на 1 місяць: дані по опаленню за жовтень будуть в квитанції за листопад і відповідно за квітень будуть в квитанції за травень. Це для любителів ставати москалями. Бо пана Яценюка хтось смикнув за язик повідомити новину, що опалювальний сезон закінчився у квітні і відповідно по теплу за лютий (платіжки за квітень) пільговики отримали пільгу лише за 7 днів. Звернення в департамент соціальної політики КМДА з проханням дозволити ГРОЦу зробити перерахунок пільг в повному обсязі виявило серед спеціалістів цього надзвичайно потрібного місту підрозділу невинуватих долбоотрахів. Тож усі мають тішитися поповненням бюджету на украдені у пільговиків по декілька десятків гривень.

Описані вище ситуації стосуються далеко не кожного і тому насамкінець трохи інформації для всіх. Бо всі без винятку є споживачами. Минулого року я отримав висновок сервісного центру, що наданий їм для ремонту виріб є фальсифікатом. Оскільки продавець відмовився, як передбачено законом, повертати мені кошти то я звернувся до суду. Суддя Святошинського суду прийняла близько до серця позицію відповідача "всі торгують фальсифікатом, а мені неможна?" і лише Апеляційний суд міста Києва⁵ пояснив продавцю, що потрібно торгувати так щоб такий як цей покупець не мав підстав судитися.

Хамська поведінка продавця викликала в мене бажання задіяти ще й норми закону, які передбачають накладання штрафу за відповідне правопорушення. Тож, враховуючи факт доведення в суді порушення прав споживача, звернувся з листом до інспекції з питань захисту прав споживачів у Житомирській області з проханням відповідно до наданого пунктом 13 статті 26 Закону Про захист прав споживачів права накладати на суб'єкта підприємницької діяльності стягнення, передбачені статтею 23 цього Закону. Досить оперативно надійшла відповідь, яка мені розтлумачила, що на період заборони перевірок і накладання штрафів забули ліквідувати інспекції з питань захисту прав споживачів.

А недоумкуватим долбоотрахам з КМ і ВР невтямки, що підприємець, який дурить державу і споживача, буде дурити їх за будь-яких обмежень на перевірки. Тому цивілізація і виробила систему впливу на подібну наволоч у виді каральних структур, які і повинні працювати у повній відповідності суворості закону без штучних фіскальних менопауз (<http://obozrevatel.com/blogs/36542-pri-vsij-povazi-do-pana-yatsenyuka.htm>). – 2015. – 31.08).

Блог на сайті: ubr.ua

Про автора: Н. Мисник

Повысились ставки судебного сбора: сколько будет стоить налогоплательщику спор с налоговым органом

С 01 сентября вступает в силу Закон Украины «О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины касательно уплаты судебного сбора» № 484-VIII (далее – «Закон»).

С 01 сентября вступает в силу Закон Украины «О внесении изменений в некоторые законодательные акты Украины касательно уплаты судебного сбора» № 484-VIII (далее – «Закон»). В связи с принятием этого Закона ставки судебного сбора (в том числе с налоговыми органами) существенно повысились. Так, например, за подачу административного иска имущественного характера необходимо заплатить 1,5 процента цены иска (но не менее 1 размера минимальной заработной платы); неимущественного характера – 1 размер минимальной заработной платы. За подачу апелляционной жалобы – 110 процентов ставки, которая подлежала уплате при подаче искового заявления. За подачу кассационной жалобы – 120 процентов ставки, которая подлежала уплате при подаче искового заявления. То есть, если сумма налогового доначисления составляет 1 000 000, 00 грн., то для того, чтобы оспорить ее в суде налогоплательщику придется оплатить: • 15 000, 00 грн. – в суде первой инстанции • 16 500, 00 грн. – при подаче апелляционной жалобы • 18 000, 00 грн. – в кассационной инстанции, если ни суд первой, ни апелляционной инстанций не принесут результатов. Следует также отметить, что возможность частичной уплаты судебного сбора при подаче искового заявления в размере 10% от цены иска (предусмотрена положениями ч. 3 ст. 4 Закона Украины «О судебном сборе» в действующей редакции), с 1 сентября отменяется. Очевидно, что далеко не каждый налогоплательщик сможет позволить себе обжаловать в суде неправомерно начисленной суммы налогового обязательства, а это может привести к параличу системы судебного обжалования ППР. В связи с этим в адрес Высшего административного суда Украины было направлено официальное письмо с просьбой урегулировать сложившуюся ситуацию. Автор письма, доктор юридических наук, Данил Гетманцев, просит присвоить налоговым спорам статус неимущественных и установить для них ставку налогового сбора в размере 1 минимальной заработной платы. Официальных разъяснений по этому поводу ВАСУ пока не опубликовал. А это означает, что с 01 сентября налогоплательщики должны платить судебный сбор из расчета 1,5 % суммы иска сразу и в полном объеме. В то же время, есть общие положения Кодекса административного судопроизводства Украины (далее – «КАС Украины»), которые предоставляют возможность уменьшить судебный сбор или по крайней мере отсрочить/рассрочить уплату судебного сбора. В соответствии с положениями ч. 1 ст. 88 КАС Украины установлено: «Суд, учитывая имущественное положение стороны, может своим постановлением уменьшить размер подлежащих к оплате судебных расходов или освободить от их оплаты полностью или частично, отсрочить либо рассрочить уплату судебных расходов на определенный срок». Учитывая вышеизложенное, повышение ставок судебного сбора – не причина для паники и отказа от подачи искового заявления в суд (<http://blog.ubr.ua/pravo/povysilis-stavki-sudebnogo-sbora-skolko-budet-stoit-nalogoplatelshiku-spor-s-nalogovym-organom-11740>). – 2015. – 1.09).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: Л. Швед

Большая часть российского общества сняла с себя ответственность за войну на Донбассе

11% уверены, что на стороне ополченцев вообще не воюют российские граждане.

Однако большинство считает, что это добровольцы (48%) или наемники (24%), но не солдаты российской армии. К добровольцам, воюющим на стороне ополченцев, россияне в большинстве своем относятся положительно. Однако за минувший год доля одобряющих действия ополченцев снизилась с 64% в июне прошлого года до 53%, одновременно выросло негативное отношение – с 19% до 27%. При этом добровольно послать своего сына или близкого родственника на эту войну готовы лишь 13% респондентов, а 68% и вовсе постарались бы отговорить его от такого шага.

Характерной чертой российского общественного мнения в отношении Украины является почти единогласное (за исключением 4–5%) отрицание ответственности России за что бы то ни было из происходящего там: за продолжающийся конфликт, нарушение Минских соглашений, сбитый МН17 и т.д. При этом, по мнению большинства, виноваты в том, что все это происходит, даже не украинские власти, а Запад во главе с США.

Около 20–25% составляют «ястребы», которые поддерживают ввод российских войск на восток Украины, мыслят категориями «геополитики» и «национальных интересов», выступают против интеграции Украины в ЕС, симпатизируют Януковичу и т.д. С другой стороны, около 10% населения с самого начала симпатизировали протестующим на Майдане, уверяют, что хорошо понимали их мотивы, положительно относились к возможной интеграции страны в Европу и т.д.

Однако большинство населения относится к происходящему безразлично: люди не хотят разбираться и занимать какую-либо сторону (<http://www.informer.su/blog/bolshaya-chast-rossyjskoho-obschestva-snyala-s-sebya-otvetstvennost-za-voynu-na-donbasse/>). – 2015. – 26 08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: С. Кукарека, украинский блогер и политический аналитик

Контроль конфликта на Донбассе станет ударом для России

По словам политолога, если Россия сумеет выйти из этой ситуации, и Армения сможет выйти.

По его словам, однако, будет нелегко, «а если в такой трудной для России ситуации Армения попытается получить поддержку со стороны Запада, то она взорвется, и от Армении ничего не останется. Армения не нужна Западу. Единственно, чего он может добиться, это контроля над Карабахским

конфліктом, чтобы нанести удар своему геополитическому противнику – России. Армения сейчас должна крепко держаться за Россию, спокойно следить за возникшей тяжелой финансово-экономической ситуацией. Россия может преодолеть эти экономические проблемы, конечно, с большими трудностями, но это период испытаний, и армянский народ вместе с российским народом, совместными силами попытается преодолеть кризис и встать на ноги».

То есть контроль над конфликтом – это удар по России. А Армения, что есть стороной того конфликта – должна предпочесть контроль над конфликтом – интересы России, и мы мол тогда преодолеем. Папа Зигмунд рыдает прям в гробу (*blog/kontrol-konflykta-na-donbasse-stanet-udarom-dlya-rossyyu/*). – 2015. – 26.08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: Р. Кулик, журналіст, молодший лейтенант ЗСУ

Конфлікт Росії та України йде корінням крізь сторіччя

Мда, щойно Олексій Мочанов у ефірі hromadske.tv:

– як би ви назвали цю війну?

– “это война олигархов за возможность продолжать влиять на ситуацию в стране. у них есть Путин, у нас Порошенко, быть может еще Коломойский. они воюют за сохранение влияния. а мы для них просто территория для войны”.

Знаєте, коли я спілкувався із нашими солдатами, які повернулись із полону, всі зазначали, що ця теза – головний аргумент терористів, метод вербовки полонених українців і спосіб деморалізації бійців.

Транслювати це сумнівне твердження на всю країну – якось ні разу непродумано. Це раз.

Просто нагадаю про цей текст:<https://www.facebook.com/kulykromanviktor/posts/861439593924724> – як доповнення і пояснення останньої цитати Мочанова. Це два.

І навіть не знаю, чи варто почати пояснювати Олексію, що коріння цієї війни лежить набагато глибше, аніж будь-які олігархи чи політики. Різними способами і методами війна триває більше трьохсот років, а названі олігархи – всього лиш пил і перехідні фігури у масштабному процесі протистояння України з росією. Це три.

Але йому видніше. Він же волонтер і скільки всього зробив для армії, а ти хто такий?! – напишуть мені в коментарях. Ну ок, ясно.

Просто фільтруйте bullshit без скидок на авторитети. Все, чого прошу (*<http://www.informer.su/blog/konflikt-rosiji-ta-ukrajiny-jde-korinnyam-kriz-storichchya/>*). – 2015. – 26.08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: Р. Ташбаев, военный аналитик американского консорциума Strategem, готовящего программу переобучения ВСУ

Представители “Антимайдана” готовили провокацию в центре Киева

Вот бесследно исчезнувший пост с бесследно исчезнувшими аккаунтами юзеров.

Читайте пока читается.

“Тюльчитай – открой личико!”(с)

Меня заинтересовало неожиданно созданное мероприятие именно на 29 августа. Мероприятие будет проходить в непосредственной близости от Майдана (Крещатик и Институтская). Поминование героев, панихида, награждение отличившихся. Весьма благородные цели и задачи. И пусть только кто-то попробует быть возмутителем спокойствия – ведь это явный признак неуважения к павшим.

Я бы и внимания не обратил, хотя “совпадение” по времени и месту с заявленным “Маршем Гнева” естественно выглядит как минимум подозрительным. Моё внимание привлек один комментарий девушки, которая явно лучше меня разбита в персонажах минувших революционных событий:

” Анна Анна 29-го ми йдемо на Всеукраїнський день гніву. А з якою метою цю подію назначили в той же день і час?

Like · Reply · 20 hrs

Sergey Yarlykov replied · 1 Reply

Андрій Хома Там є контакти, задавайте питання організаторам, будь ласка)

Like · Reply · 1 · 18 hrs

Oksana Brit Представник громадського оргкомітету ЖЕНЯ НОЖЕНКО???? Я марю???Ноженко????полоненний Слона з Мар’їнки,з Антимайдану??? Тепер він організує чествування Воїнів Світла??Люди???Ви що творите???

Like · Reply · 16 hrs

Андрій Хома Не знаю хто це і що творить, перепост із сторінки мого товариша...

Like · Reply · 13 hrs”

Линк здесь: <https://www.facebook.com/permalink.php...>

Мне стало интересно что же это за товарищ уважаемого Андрея Хомы, которого он уважает настолько, что перепостил его статусное сообщение и я пошёл на его страницу, с которой происходит разгон информации о данном мероприятии по соцсетям:

<https://www.facebook.com/memoreofheroes>

Несложно просмотреть хронологию событий. 18 августа сего года создаётся юзер профайл. Заливаются два изображения национальной символики. Затем перепост поздравления с Днём Независимости Украины от вновь приобретённых друзей. Следующий пост от 25 августа – тоже перепост о мягких игрушках для детей в зоне АТО. И после этого – пошёл активный разгон информации о панихиде при этом изображение горящего трезубца на памфлете мероприятия – точная копия аватарки юзера.

До 18 августа сего года – ни одного признака активности.

Смотрите, думайте, анализируйте.

Я же для себя ещё сильнее убеждаюсь в том, что живу в интересное время. Ришелье, Мазарини и Маккиавелли – нервно втроём курят в сторонке, завистливо поглядывая на современных серых кардиналов Украины, засевавших и прочно окопавшихся во властных кабинетах на крови героев, памятью которых постоянно прикрываются и машут как флагом клоуны на американском родео, чтобы отвлечь быка и вытащить с арены ковбоя.

Гюльчитай, открой личико! Только вначале я сделаю несколько шагов назад и сниму оружие с предохранителя. Мало ли что (<http://www.informator.su/blog/predstavytely-antymajdana-hotovyly-provokatsyyu-v-tsentre-kyeva/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Б. Яременко, дипломат, экс-генконсул Украины в Стамбуле, глава правления «Майдан закордонних справ»

Глава держави зловживає присвоєнням дипломатичних рангів

Лише зараз помітив указ президента про присвоєння дипломатичних рангів.

Це звичайно практика – присвоювати дипломатичні ранги до Дня Незалежності і до Дня дипломата.

Вітаю своїх товаришів – Володимира Лакомова, посла в Пакистані, Вадима Костюка, генконсула в Мюнхені (до речі, на мою нескромну думку – найактивнішого, а можливо і найкращого генконсула і керівника закордонних дипустанов. Свого часу, працюючи в Стамбулі я дуже вдало використав пару його змістовних і хороших практичних порад). Ранг отримав і Ярослав Мельник, керівник протоколу президента, який колись працював і під моїм керівництвом в протоколі кабмінівському. Добре знаю і Олексія Горащенкова, помічника президента.

Як то кажуть, успіхів і подальшого кар’єрного та професійного росту, колеги.

Але в цій діжці з медом є і дьоготь.

Всього президентом присвоєно ранги шістьом особам. Три з них – співробітники адміністрації президента. Я не буду претендувати на точність, але загалом в АПУ на ниві міжнародних відносин працюють близько 50 осіб. Система дипломатичної служби – це понад 2 тисячі співробітників. Нехай, якщо взяти самих лише дипломатів, – тисяча.

Відчуваєте диспропорцію? Троє з 50-ти і троє з 1000?

Це свідчення прогресування хронічного недуга – АПУ є годівничкою в плані стрімких кар’єрних злетів. У нас так виходить, “що охороняєш, те і маєш”. Працюєш ближче до президента – більше шансів отримати нагороду, відзнаку, ранг і тд.

І це при тому, що формально усі подання на ранги, які присвоюються президентом має вносити Міністерство закордонних справ. Керівництво МЗС,

яка бачимо, традиційно, жертвує інтересами своїх працівників в ім'я “добрих відносин” з керівництвом.

Це недостойно і шкідливо з точки зору роботи з персоналом та організації ефективної дипломатичної служби. Бо навіщо працювати добре, якщо помітять і оцінять лише тих, хто першим “прикладеться” до руки, що підписує указ про нагородження?

Так і живе наша держслужба, як за царів та імператорів (<http://www.informator.su/blog/hlava-derzhavy-zlovzhyvaje-prysvojennyam-dyplomatychnyh-ranhiv/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Ю. Романенко, блогер, оглядач

Почему Украина не может пойти по пути янки

Вопрос: Юрий, по совокупности всех ваших сентенций за год о вирусологии-что надо было делать Янки в 1861, отпустить зараженных конфедератов, сохранить здоровый Север? как бы сложилась 2-мировая, например, в этом случае и вообще история всего

Yuriy Romanenko: Отличие янки от нас в том, что они они имели ресурсы для победы над Югом, а у нас таких ресурсов нет. А появление ресурсов требует времени и перемен в государстве, а попытка удержать Донбасс будет опять-таки забирать и время, и ресурсы. В итоге мы теряя время и ресурсы, получим коллапс.

Янки вошли в кризис имея развитую промышленную базу и руководство, понимающее долгосрочные национальные интересы. Такая политика имела поддержку национальных финансово-промышленных групп и населения, а также внешних акторов, которые видели в этом конфликте свою выгоду.

Мы имеем конфликт ФПГ, конфликт интересов с внешними акторами, конфликт интересов различных социальных групп, который накладывается на мировоззренческие отличия регионов, которые используют ФПГ и внешние акторы, чтобы контролировать государственный аппарат, который находится в состоянии паралича в условиях схлопывания старого экономического уклада и, как следствие, потери ресурсной базы такой модели государства. Вот суть ситуации. И нельзя выйти без потерь из нее на пути к выравниванию дисбалансов в системе, а без этого мы не сможем выжить. Пока нас разрывают противоречия, то ни о какой победе речи идти не может. Ответьте на простой вопрос – за полтора года противоречия уменьшились или увеличились? Они увеличились со всеми вытекающими. Не разрешен ни один принципиальный вопрос, который вверг нас в этот кризис. Не разрешен не только внутри страны, но и в мировой системе, где разворачиваются процессы определяющие пределы нашего маневра. Так о чем мы спорим?

Мы сможем вернуть Донбасс. Я не исключаю этого в какой-то перспективе, когда у нас будет устойчивое государство, устойчивая экономическая база и устойчивая международная коалиция в нашу пользу. Сегодня мы не имеем ни одного из этих показателей. Меркель Олланд в любой момент могут прекратить санкции в отношении России и угрожают Порошенко это сделать. Обама концентрируется на более важных проблемах для США.

Стали бы вы выходить в море на утлом плоту в 9-бальный шторм просто потому, что вам хочется плыть? Нет, очевидно, если вы не самоубийца.

Почему же сегодня находясь в утлом челне мы настойчиво пытаемся плыть к центру бури?

Короче, я говорю все время о рациональности и последовательности действий в большом контексте в 30-40 лет. Масса же воспринимает мои слова в текущем контексте из которого она не может выйти, потому что эмоционально вовлечена или, наоборот, подавлена проблемами. Однако, именно концентрация на коротком контексте – путь в никуда, поскольку это не дает возможности видеть всю картинку в целом, включая изменения в мировой системы, изменение мотиваций ключевых игроков, перераспределения ресурсов и т. д. (<http://www.informator.su/blog/pochemu-ukrayna-ne-mozhet-pojty-po-puty-yanky/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайте: pravda.com.ua

Про автора: К. Волох, бизнесмен, гражданин Израиля. Живет в Киеве

Старания Яресько могут закончиться дефолтом

Повторю еще раз: Яресько – большой молодец.

Но только если она сейчас с той же энергией не возьмется реформировать налоговую систему и затыкать черную дыру под названием “таможня”, то все эти усилия по списанию были напрасны – всё равно через какое-то время все закончится дефолтом и развалом. Это как подключить больного в критической стадии к аппарату искусственного дыхания. Если вы знаете способ его лечить, и вам просто нужно выиграть время – это одно. А коль не знаете и не собираетесь лечить, то вы просто продлеваете его агонию.

Причем, этап реформирования будет гораздо более сложным. Не потому, что это такая уж непостижимая высшая математика. А потому, что интересы. Одно дело, сидеть и переговариваться с воспитанными доброжелательными (пусть и жесткими, как все банкиры) западными людьми. Разговаривая с ними на одном языке (каламбурчик получился невольной -К.В.), всегда можно с цифрами в руках доказать, что провести реструктуризацию долга (списать часть, сдвинуть начало выплат и растянуть их срок) – это лучше, чем довести Украину до дефолта и ждать с возвратом до морковкина заговенья, тем более, что и акционеры (политические) требуют такого сценария избежать. Другое дело – налоговая реформа. Чтобы стимулировать развитие экономики, она должна предполагать резкое уменьшение количества налогов и снижение их ставок. И при одной этой мысли Кондратий хватает как правительство, так и кредиторов. “Когда еще мы увидим ваш теоретически предсказанный рост и расцвет, –

дружно восклицают они. – А чем нам завтра казну наполнять, чем платить зарплаты бюджетникам, пенсии и покрывать затраты на оборону? Руки прочь от доходной части бюджета!”. И тогда оказывается, что ради реформ нужно будет на какое-то время еще больше ужаться, а ведь народ уже сейчас на грани выживания. Либо придется искать более творческие способы создать для бюджета подушку безопасности, например, распродать все государственное имущество.

А вот это задачка не из простых. Во-первых, из-за кризиса оно сейчас ужасно недооценено. Во-вторых, имея в виду состояние украинской бюрократической и правоохранительной системы, злоупотреблений там будет выше крыши. И во всех их обвинят именно инициаторов реформ, “разбазаривателей общественного добра”. И популисты всех мастей будут танцевать гопак на их телах. К тому же, все хорошие перспективные госпредприятия разметут, а самое убыточное дерьмо оставят кормиться из наших налогов (в 100 ярдов гривен дотации они сегодня обходятся бюджету). И их в условиях жесткой экономии и приватизации придется ликвидировать, выбрасывая на улицы десятки тысяч людей, что популярности власти тоже не прибавит.

Впрочем, все это мелочи в сравнении с трудностями, с которыми придется столкнуться при реформировании таможни. Целый сонм политиков, правоохранителей, судей и чиновников кормится с этой черной дыры на границе. Никакого желания дать по рукам этим ворах у высшего политического руководства страны нет. И не потому непременно, что и сами они сами оттуда кормятся (у меня лично нет такой информации), а потому, что там интересы спонсоров их партий и избирательных кампаний, политические союзники и соратники, просто друзья и верные люди, а также субъекты всевозможных политических союзов и конструкций. И вот эту заразу победить не удастся даже локально, в масштабах одной области, Саакашвили – при всей его поддержке президентом.

Думаю, непросто это будет и для Минфина, если не сможет опереться, кроме западных спонсоров, еще и на украинское гражданское общество. Пока похоже, что с первыми у нее все получается отлично, а вот о существовании вторых она и не слышала. Сложность же задачи такова, что без задействования всех ресурсов она не решаема. Если решаема вообще на этом этапе.

В общем, госпожа министр, пикник под названием “реструктуризация госдолга” закончен. Now a hard part (<http://www.informator.su/blog/staranyya-yaresko-mohut-zakonchytsya-defoltom/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайте: informator.su

Про автора: А. Аваков, министр внутренних дел Украины

Главу райдержадміністрації затримано на величезному хабарі

29.07.2015 за матеріалами Департаменту протидії злочинності у сфері економіки МВС України ГСУ МВС України відкрито кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 368 КК

України відносно голови Липоводолинської райдержадміністрації Сумської області, який зловживаючи службовим становищем вимагав неправомірну вигоду в сумі 1,5 млн. грн. за надання дозволу на проведення пошукових робіт на території району.

27.08.2015 працівниками Департаменту ПЗСЕ МВС України спільно з Генеральною прокуратурою України затримано “на гарячому” голову Липоводолинської РДА Сумської області, який через посередника отримав частину хабара в сумі 700 тис. грн.

Правопорушників затримано в приміщенні кафе, розташованому біля будинку райдержадміністрації.

На даний час проводяться невідкладні слідчі дії (обшуки в службових приміщеннях райдержадміністрації та за місцем проживання).

Вирішується питання про затримання правопорушників в порядку ст. 208 КПК України та повідомлення їм про підозру.

І не кажіть мені – “їх потім випустить суд під заставу .. все марно ..” Ми зробили свою роботу – такий чиновник повинен бути з ганьбою вигнаний і засуджений. Нам, так само як і Вам не подобається практика м’яких покарань для хабарників. Я подав, Кабмін підтримав і направив до парламенту обваження санкцій. А поки чекаємо депутатського слова і .. ловимо і будемо ловити хабарників!

Кожен на своєму місці – роби те, що повинен. Не шукай приводу – не робити. Не бери участі у брехні. І країна буде мінятися!
(<http://www.informator.su/blog/hlavu-rajadministratsiji-zatrymano-na-velycheznomu-hab1488ari/>). – 2015.– 27.08).

Блог на сайті: informator.su

Про автора: Ю. Бутусов, український журналіст, військовий експерт, головний редактор сайту Цензор.НЕТ

Киевский судья покрывает нелегальный оборот валюты

Судья Елене Пихур постановила вернуть 4,3 миллиона долларов нелегальной сети обмена валюты компании, изъятой налоговой милицией при обыске компании “Виктория”.

Апелляционный суд отменил ее решение как необоснованное. Когда будет уволена судья Пихур?

Вниманию главы ВККС Козьякова, комитетов Верховной Рады.

5 августа подразделения налоговой милиции совершили рекордное в истории Украины изъятие денежных средств при обыске сети нелегальных обменных пунктов компании “Виктория”, директором которой является Гудзь Юрий Геннадиевич:

http://sensor.net.ua/.../nalogovaya_nakryla_krupnuyu_set_nele...

Было изъято 3 800 000 долларов США; 10 700 000 грн; 1 500 000 российских рублей, и документы, которые свидетельствуют о незаконной деятельности предприятия, связанной с обменом валют и уклонением от уплаты налогов. Так же в процессе обыска были изъяты следующие единицы не

зарегистрированного огнестрельного оружия: два автомата АКСУ-74, два карабина «Сайга», револьвер – все боевое оружие было без разрешений на право владения, хранения и использования.

Официальный ежегодный (2012,2013,2014гг) оборот денежных средств всего предприятия ТОВ «ФК Виктория» 700-900 тыс грн.

Судя по документам черной бухгалтерии, изъятая сумма – это примерный оборот нелегальной сети за несколько дней. Налоговая милиция потребовала наложить арест на изъятое имущество, в виду целого ряда нарушений криминального кодекса и предъявления подозрения в умышленном избежании подачи информации о финансовых операциях в размере, который равен или превышает 150 тыс. гривен, и в уклонении от уплаты налогов, сборов, на сумму в 50 миллионов гривен.

Однако судья Шевченковского районного суда г. Киева Пихур Елена Витальевна отказала налоговой милиции в наложении ареста и на изъятые деньги и на изъятое оружие. И в общем-то, эти деньги и оружие, несмотря на все очевидные улики и документы налоговая милиция должна была вернуть. Но... почта из суда слишком медленно доходила до кабинетов исполнителей – все как-то не получалось и не получалось выполнить позорное решение судьи. В результате налоговая милиция успела подать апелляцию на решение. И вот сегодня произошло обыкновенное чудо – Киевский городской апелляционный суд отменил решение Пихур и наложил арест.

Теперь деньги и оружие не вернут – они останутся в уголовном деле как вещественные доказательства. Дело будет расследовано в законном порядке. Теперь это дело принципа.

Считаю, что дело должно получить максимальный резонанс, и это лучшая гарантия, что оно дойдет до суда.

Sergii Ivanov Єгор Соболев

Сергей Козьяков, Руслан Князевич – наверное стоит провести расследование в отношении судьи, которая пыталась сорвать проведение суперрезонансного расследования (<http://www.informator.su/blog/kyevskyj-sudya-pokryivaet-nelehalnyij-oborot-valyutyi5555/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайте: informator.su

Про автора: П. Олещук, политолог, преподаватель КНУ им. Тараса Шевченко

Российское правосудие рассчитывало на унижение Сенцова

Думаю, что когда арестовывали Сенцова и Кольченко, не было планов на настолько серьезный приговор.

Были мысли показать россиянам “раскаивающихся и валяющихся по полу” майдаунов”, которых потом милует добрый российский царь.

Вышла одна неувязочка. Фигуранты дела оказались не рабами, а Свободными Людьми, полными достоинства и самоуважения, которого и близко не было у их мучителей.

Их пытали, им поломали жизнь – а они пели гимн.

Потому они не могли быть не посажены . Нерабов посадили на самый возможный по длительности срок, чтобы утратить рабов(<http://www.informator.su/blog/rossyjskoe-pravosudye-rasschytyivalo-nanyzhenye-sentsova/>). – 2015. – 27.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Г. Мирослав, журналист

Украина продолжает сопротивляться политике старого режима

Когда Янукович отказался подписать ассоциацию с Европой, мне сразу было ясно, что это не самостоятельный ход, а сделанный под давлением Кремля.

Когда же прошли первые попытки разогнать мирные протесты в Украине, мне сразу стало ясно, к чему все идет. Вдруг как осенило – Янукович строит диктатуру. Он и не планировал вступать в никакие Европы, ему нужна была пожизненная власть. Такая как у Лукашенко, такая как у Путина. В Европе это было бы исключено, а после такого воровства и дербана – смертельно для семьи. Только диктатура, под Путиным, но пожизненная.

Очевидно, что к этой мысли Янукович пришел не сам. И очевидно, что был преступный сговор с Путиным, иначе бы не было генералов ФСБ, не уничтожалась бы армия такими темпами, не вводились бы граждане России на посты в СБУ и Армию, не скупались бы предприятия российским бизнесом. Иначе бы Януковича и Ко не приняли бы с распростертыми объятиями в РФ. Готовилась тихая оккупация.

И все бы удалось, но случился Майдан. Фатальная ошибка – не учли менталитет. Майдана бы и не было, если бы не решились на силовой разгон. Перенесли опыт Болотной 2012 года на Украину. Тогда удалось задуть протестное движение и запугать россиян. Решили, что у нас тоже прокатит. А мы оказались другие.

Получился своего рода фальстарт. Планировали закручивать гайки постепенно, но Майдан вынудил оперативно реагировать и делать ошибки. Поэтому и всплыли “диктаторские” законы 16 января, пакетом, а не как в России – постепенно. Теперь ясно, что это законы не для колонии Империи. Удивляюсь как там не вставили “запрет кружевных трусов” или “о защите прав верующих” – наверное все-таки эти писульки отвлекающие. А вот пакет 16-го – основной для всего “русского мира” был принят.

Украинцы быстро поняли, почувствовали, проанализировали, ощутили, предугадали, догадались, заподозрили, осознали, каждый по-своему, куда все идет, и дали отпор. И когда началось в Крыму – Майдановцы первыми стали добровольцами. Первый батальон, теперь им. Кульчицкого, был совсем маленький, плохо вооруженный и слабо обученный, но мотивированный, самоорганизованный, непримиримый к старому порядку, патриотичный. Батальоны начали расти как грибы. Люди начали штурмовать военкоматы с просьбами и требованиями взять их на фронт. Волонтеры стали завозить бронежилеты и каски, рации и разгрузки, форму и берцы сотнями.

Сопротивление идет до сих пор. Еще не закончилась война, мы еще не победили, мы только в начале пути. Но посадок режиссеров на 20 лет по сфабрикованным делам, пыток невинных Надежд, средневекового клерикализма, погрома выставок, массовых доносов, репрессий и запретов кружевных трусов у нас уже никогда не будет, по крайней мере пока существует Украина (<http://www.informator.su/blog/ukrayna-prodolzhaet-ysto1488vo-soprotivlyatsya-polytyke-staroho-rezhyma/>). – 2015. – 28.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: П. Олещук, политолог, преподаватель КНУ им. Тараса Шевченко

В Украине появляются “электоральные кооперативы”

Создание партии “Наш край” – это отражение уродливого характера нашей политики, её клановой бизнес-природы.

Сначала крупные парламентские партии пишут под себя закон о местных выборах с тем, чтобы на выборах заработали их местные партийные организации, которые сейчас будут проводить выборы за счёт кандидатов, и ещё будут брать с них деньги за выдвижение.

Ряд мэров прикинули, что выгоднее самим скинуться и зарегистрировать “одноразовую партию”, чем отстегивать “брендовикам”. А освободившиеся деньги пустить на гречку. Никакой мысли. Никаких идей. Ничего нового – только вопрос финансирования кампании.

Партии создаются в промышленных масштабах, а реальных партий не наблюдается. Есть вот такие вот “электоральные кооперативы”, бренды и продажа франшизы и амбициозные стартапы, созданные на инвестиции заинтересованных ” состоятельных парней”.

Касательно местных выборов – те же кланы, но “в профиль”.

Все это абсурд, ибо непонятно, почему мэр города обязательно должен представлять партию, если он в идеале не должен заниматься общеполитическими проблемами (<http://www.informator.su/blog/114meryi-horodov-prynyaly-sa-sozdanye-odnorazoviyih-partyj/>). – 2015. – 28.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: І. Мосійчук, народний депутат України від Радикальної партії, перший заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності

Міноборони сприяє злочинному ув'язненню Надії Савченко

Стало відомо про наявність в обвинувачувальному висновку Слідчого комітету Російської Федерації відносно Надії Савченко характеристики з останнього місяця її роботи, де вказано, що як військовослужбовець Надія Савченко характеризується задовільно, не врівноважена, на зауваження не завжди реагує правильно (!).

Такими своїми діями Генпрокуратура визнає і легалізує злочинне й політично-мотивоване провадження проти військовополоненої Надії Савченко. Замість того, щоб дати гідну відсіч подібним запитам з боку органів країни-агресора, наша Генпрокуратура відсилає їм папірці непевного змісту.

Яким чином ця характеристика опинилась в матеріалах справи? В який спосіб і на яких підставах Слідчий комітет РФ звернувся до Генеральної прокуратури України, і та на його вимогу зробила запит характеристики в Міністерстві оборони?

Як народний депутат України, перший заступник голови парламентського комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, я направив запит на ім'я Генерального прокурора Віктора Шокіна із вимогою надати мені копії всіх документів і листів цієї справи, та роз'яснити на яких підставах Генеральна прокуратура вступає у відносини із Слідчим комітетом Російської Федерації (*Докладніше ознайомитись із текстом цього депутатського запиту можна за посиланням (<http://www.informator.su/blog/minoborony-spruyaje-zlochynnomu-uv-uznennyu-nadiji-savchenko/>). – 2015. – 28.08*).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Д. Тимчук, український військовий, політичний журналіст та популярний блогер. Підполковник запасу [1]. Координатор групи «Інформаційний спротив». Став відомим через детальне висвітлення перебігу Кримської кризи, інтервенції Російської Федерації в Україну, а також сепаратистських виступів та російської диверсійної діяльності в Україні. Народний депутат України 8-го скликання

Только за август Россия перебросила на Донбасс более ста танков

Мы продолжаем систематизировать информацию о работе путинского “военторга” на Донбассе.

Итак, по данным группы «Информационное Сопротивление», на протяжении последнего месяца (25 июля – 28 августа 2015 г) из России в оккупированные районы Донбасса было переброшено:

- порядка 150 танков;
- порядка 50 БМ;
- 48-50 ствольных буксируемых артсистем и САУ;
- 32 реактивные системы залпового огня (РСЗО);
- свыше 250 грузовых автомобилей с боеприпасами, амуницией и снаряжением;
- 15 эшелонов с боеприпасами и ГСМ (перевозки осуществляет ОАО «РЖД») (*<http://www.informator.su/blog/tolko-za-avhust-rossyya-perebrosyla-na-donbass-bolee-sta-tankov/>*). – 2015. – 28.08).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Р. Ташбаев, военный аналитик американского консорциума Strategem, готовящего программу переобучения ВСУ

Кампания вокруг “Марша Гнева” вызывает все больше вопросов

Сейчас начинается целая кампания вокруг “Марша Гнева”, организатор которого призывает граждан Украины выйти на протестную демонстрацию 29 августа, если не ошибаюсь.

Помимо того, что мне многие пишут в личку, два дня назад ко мне пришло сообщение от журналистов “17” канала с предложением организации Скайп-интервью завтра, в четверг с просьбой разъяснить некоторые моменты.

До того как сообщество, разделившись на два лагеря, начнёт заниматься любимым для современных украинцев занятием, я хочу здесь официально разъяснить свою позицию и сразу же пресечь возможные выдумки, фантазии и другие плоды воспалённого воображения.

Вначале несколько фундаментальных фактов, на которые я рекомендую всем желающим опираться, в попытке составить своё мнение и разобраться в ситуации.

1) Я говорю только правду, потому что пришёл много лет назад к выводу о том, что так легче жить. Никогда не прятал и не прячу всего лица, всегда подписываюсь своим именем и посему несу персональную ответственность за свои слова и поступки.

2) Я до сих пор так и не выучил и не запомнил кому конкретно какие СМИ, конкретно телеканалы в Украине принадлежат. Я прожил из последних 19 лет лишь 5 месяцев с перерывами в Украине и не особо заморачивался этим вопросом ввиду чрезвычайной занятости встречаясь и общаясь с общественностью. На сегодня я знаю что принято считать что “112” принадлежит Захарченко, хотя меня терзают смутные сомнения что уже давно это не факт; “1+1” и “2+2” – каналы Коломойского; “5-й Канал” – принадлежит Порошенко. Меня буквально два с половиной месяца назад жестоко били за то, что я не мог назвать владельца канала “ТРК Украина”. Людям в масках показалось что это не возможно не знать. Но я полагаю что я не единственный американец, который действительно этого не знает. Кстати – не знаю до сих пор. Лень и равнодушные к этому вопросу победили.

То есть кому принадлежит “17 Канал” – меня спрашивать бесполезно. Я не знаю и мне совершенно всё равно. Я сужу журналистов по их профессиональной этике. Если этики нет, то есть идёт вырывание из контекста, искажение моих слов или окрашивание всего в какие-то краски- то и канал/газета/журнал которые они представляют – для меня ассоциируются с кучами дерьма, в которое лучше не вступать.

Надеюсь моя логика в этом вопросе покажется вам последовательной и правомерной.

3) Я не знаком лично с человеком, который себя называет в Фейсбуке Степаном Мазурой. Он примерно ммесяц назад написал мне в личку, говоря о том, что мой недавний поступок его вдохновил и предложил выступить со-организатором “Марша Гнева” или как минимум помочь с распространением

этой информации, то есть как я понимаю в переводе на более близкую вам терминологию – “пиаром”.

На что я ему ответил, что если я и сделал какие-то конструктивные выводы с момента моей акции – так это о том, что не стоит пытаться за кого-то сделать их работу. Я несколько поостыл выходить и страдать за тех, кто собственно в страдания живёт, но при этом пальцем не шевельнёт для того, чтобы что-то изменить. К сожалению таких сейчас пока подавляющее большинство.

Я никогда не призывал к насильственному свержению власти и являюсь осознанным противником всякого проявления насилия между гражданами Украины в такое тяжёлое время. Я считаю что этой нации и так выпало немало горя, страданий и боли, и посему долг каждого порядочного человека – сделать всё, чтобы после любого выявления своей гражданской позиции или исполнения своего служебного долга – каждый без исключения гражданин Украины имел возможность вернуться домой, к своим семьям и близким целым и невредимым.

4) Я не являюсь организатором, модератором или каким-либо руководителями любой группы в социальных сетях или общественной организации под названием “Майдан 3.0”. Одноимённая группа в Фейсбуке возникла сразу или во время моей акции, но я даже не имею административных полномочий, не могу добавлять участников или утверждать посты. Во многие группы с похожим названием меня добавили другие люди особо не заморачиваясь со спрашиванием разрешения. Большинство из вас знают это на себе.

ГО” Майдан 3.0” было создано небольшой группой людей, которые во время моей акции присоединились ко мне. Насколько мне известно в этой группе сразу возникли разногласия и она то ли распалась то ли совершенно была не в состоянии проводить какую-то либо заметную деятельность. Какова судьба этой группы и насколько она активна – мне на этот момент неизвестно. Но похоже на полный штиль.

Поэтому я довольно скептически отношусь к “новостям” о том, что “Майдан 3.0” является со-организатором “Марша Гнева”. Во всяком случае лично мне об этом ничего не известно.

5) Когда я объявил о своём намерении выйти на одиночный пикет, много людей написали мне с просьбой создать событие под названием “Майдан 3.0” для того чтобы легче было записываться на мероприятие. Что я и сделал. Записалось более тысячи. Появилось на начало акции около 180. Осталось участвовать в акции около 28.

6) Большим любителям теории глобального заговора а также следователям-самоучкам я хочу указать на то, что провокации с бюджетом в шесть тысяч гривен не делаются. Моей первой проблемой на второй-третий день моей акции стало то, что люди приехали с других городов и им просто было не за что есть, пить и даже курить. Я был совершенно к этому не подготовленный, это вам скажет практически любой из участников минувшей акции. Чувствуя ответственность за случившееся я выворачивал свои собственные карманы и делился чем было. А когда не было – то так и сидели, иногда даже голодные.

7) Я не имею никакого отношения к организации или участию в “Марше Гнева” по причинам, которые я описал выше в пунктах 3 и 4. Мало того – я отношусь к прогнозам массовости данного мероприятия весьма скептически. Потому что заявить в фейсбуке о том, что идёшь и, собственно прийти – это совершенно разные вещи. Ввиду огромного отставания в понимании своих прав и демократических процессов, лавины различной противоречивой информации, а также уже привитым СМИ стереотипам – я считаю что население Украины ещё не созрело для цивилизованного и организованного изменения своей жизни к лучшему, тем более ненасильственными способами и методами. Необходимо время на такой процесс образования и самообразования. И моя прошлая акция только доказала такое предположение.

8) Мне не известно о каком-либо участии в организации данного мероприятия известных лично мне людей из группы Фейсбука “Майдан 3.0” или ГО под таким же именем. Поэтому такая информация лично для меня является новостью и я хочу заранее предупредить о том, что например группа фейсбука “Майдан 3.0” и группа “Украинский Майдан 3.0” – совершенно не обязательно одно и то же. А то я уже замечаю попытки некоторых “журналистов” натянуть презерватив на трёхлитровую банку и занимающихся манипуляцией сознания читателей, рассчитывая на то, что если в начале статьи название группы состоит из двух слов, а в конце – из одного, то читатель этого не заметит.

Глупый, несомненно не заметит. Остальных прошу обращать внимание на такие “мелочи”.

9) Первой поправкой к Конституции США, первым пунктом Билля о Правах Человека, а фактически – не поправкой ввиду ошибки, а первой, защищённой от произвола трёх ветвей исполнительной власти свободой, АБСОЛЮТНО необходимой для конструктивного развития государства и нации – было не что-то, а пункт о свободе слова, печати и мирных собраний в том числе с целью выражения протеста.

Я являюсь твёрдым сторонником американской модели построения гражданского сообщества, где хорошо и вольно жить БОЛЬШИНСТВУ, а не небольшой кучке “избранных”. Поэтому я всегда поддерживаю методы демократического воздействия на любое правительство и госслужбы если только они являются абсолютно МИРНЫМИ. Посему мне не понятно как призыв к мирному протесту может быть провокацией. Если есть за что протестовать – выходи и тебе не нужны никакие организаторы. Если всё устраивает – сиди дома. Если чувствуешь, что мирно не можешь, а способен потерять самоконтроль и перейти к насилию – тоже сиди дома.

Но как и каким образом меня можно “спровоцировать” выразить свою гражданскую позицию – лично мне, американцу по менталитету и участнику УСПЕШНОГО социального эксперимента под названием “Демократия” за последние 18 лет моей жизни – абсолютно не понятно. Кроме тех случаев, когда люди считают себя слепыми щенками и не могут жить без поводья. Тогда да. Если ты слепой – то тебя любой провокатор может завести куда угодно. Лично мне поводья не нужен.

По любым непонятным моментам относительно данной ситуации я настоятельно рекомендую учиться не выдумывать самому то, что нравится

вашему воображенню, а поступать по-американски просто и практично. А именно напрямую задать вопрос человеку, мнение о котором вы пытаетесь составить/озвучить/опубликовать. А красивые и сенсационные истории – оставить профессиональным писателям.

То есть спросить у меня напрямую. Я не спрятан за забором советников, руководителей моей администрации и прочих секретарей. Я вполне доступен, с открытым, так бы выразиться забралом.

По поводу же того, является ли эта акция тем, что отвечает вашим требованиям воспринимаете ли вы её как честное и открытое действие или спецоперацию, подготовленную какими-то реакционными силами – это решать вам самим. Без поводыря.

Спасибо за время, потраченное на прочтение.

P.S. Подправил ошибку “117-й” канал на “”17” после того как перепроверил личное сообщение. Ну не разбираюсь я в них, звините (<http://www.informator.su/blog/1488nachynaetsya-provokatsyonnaya-kampanyua-vokruh-marsha-hneva/>). – 2015. –28.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: З. Шкіряк, український політичний та громадський діяч, лідер ГО «Новий Київ», экс-депутат Київради. З 2014 р. радник міністра внутрішніх справ України.

Нові поліцейські Одеси за ніч оформили біля 30 ДТП

Увага! Патрульна поліція Одеси продовжує ефективно працювати на вулицях міста, охороняючи мир і спокій городян!

Результат за останню ніч: затримання грабіжника, наркоманів, нападника з ножом та чергового п'яного водія. Оформлено 28 ДТП.

Коротко. На Думській площі, поліцейськими затримана особа з ножом. Він погрожував перехожим. Люди підняли галас. В цей час поруч їхав наш екіпаж. Полісмени швидко відреагували і здійснили затримання нападника. Спрацювали чітко. Злочинець доставлений у райвідділок.

Далі. Чоловік скоїв ДТП і втік з місця пригоди. Поліцейський патруль навздогнав і затримав правопорушника. Особа виявилася в стані алкогольного сп'яніння. Його доставлено для медичного обстеження та експертизи на вміст алкоголю.

Наступне. Поліцейські, що здійснювали патрулювання вулиць Одеси, помітили двох підозрілих осіб під час “закладки” наркотиків. Під час здійснення оперативних заходів та перевірки, у них виявлено в макову суміш та порошок білого кольору. Вони затримані і доставлені у райвідділ міліції. Здійснюються усі необхідні процесуальні дії щодо притягнення їх до кримінальної відповідальності.

Крім того, поліцейські затримали грабіжника, котрий зірвав золотий ланцюжок з жінки. Перехожі здійняли крик. Саме в цей час поруч проїздив

наш патруль і миттєво здійснив затримання бандита та доставив його у райвідділ міліції.

Всього за зміну, одеські полісмени оформили 28 ДТП.

Усі затримані та правопорушники будуть відповідати згідно чинного законодавства в рамках статей КК України та КУпАП.

Варто зазначити, що всі правопорушення і затримання злочинців були здійснені саме під час патрулювання поліцейськими вулиць Одеси.

Особлива подяка мешканцям і гостям міста, що активно співпрацюють і допомагають нашим поліцейським. З кожним днем довіра до них зростає. Так тримати! (<http://www.informator.su/blog/novi-politsejski-odesy-za-nich-oformyly-bilya-30-dtp/>). – 2015. – 28.08).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Greg Davis, блогер, фотограф, журналіст

Блоку Порошенко грозит внутрєнняя конкуренция

Слияние БПП с рядом партией приведет к ее не долговечности.

Внутри партии будет много течений и наступит внутрєнняя конкуренция, что негативно для страны в целом.

Потому что самы члены партии будут ее раскачивать. Тем самым закачивая ситуацию в стране в целом. Подобный опыт в Украине был – это Партия Регионов. Последствия оказались плачевными для все страны.

На такие действия силы идут по причине, что ново созданные силы, так как “Народный фронт” не занимались партийным строительством. И результатом стала потеря рейтинга, до уровня не проходного.

Яценюк на слияние согласился для удержания премьерского кресла, такова сущность Арсения Петрович – отсутствие стратегии и не дальновидность. Местами она напоминает действия загнанного зайца, который отбивается чем может от кровожадных пастей борзых псов.

БПП в свою очередь слияние устраивает, так как они укрепляют параллель своей власти, оставляют Арсения в кресле, где ему достаются все тумачи за не эффективное реформирование страны и улучшение благосостояние граждан. А так же сильно боятся в АП и окружении гаранта Коломойского. Не так самого Коломойского, как его непредсказуемость и бескомпромиссность. Как один из членов БПП охарактеризовал поведение Игоря Валерьевич из родни примата с гранатой, не возможно понятно, что он с ней сделает или в вас метнет или сам на нее сядет.

Арсений Петрович зарекомендовал себя как эксперт множить партии однодневки, а так же как рейдер чужих партий. Яценюк умеет плести интриги по страшной бабок на лавке под подъездом и запуская этого “Чужого” в БПП, стоит опасаться, что он вырвется наружу разрывая грудную клетку Блока президента (<http://www.informator.su/blog/bloku-poroshenko-hrozyt-vnutrennyaya-konkurentsyya/>). – 2015. – 28.08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: А. Гончаров, директор Института развития экономики Украины

Кабмин использует местные выборы как отмашку от государственного долга

В этих тяжелейших условиях, как заявила Наталия Яреско, предполагается списать 20% суммы основного долга или около 3,6-3,8 млрд. долл. США, уменьшив госдолг с 19,3 млрд. долл.

США до около 15,5 млрд. долл. США. При этом наши финансовые власти согласились на то, что средневзвешенная купонная ставка по ценным бумагам будет повышена до 7,75% годовых с нынешних 7,22% годовых. Это очень большие деньги, т.е. нам всё равно придется погашать проценты по оставшейся сумме долга, а погашение еврооблигаций с погашением в 2015-2023г.г. будет отсрочено лишь на четыре года – до 2019-2027 годов. Это для нас только короткая передышка. В результате чего рассчитываться по долгам нам придется дольше, и платить на 0,5% больше. Думаю, сейчас одна только радость для нынешнего состава Кабмина, что выплачивать основной долг не надо накануне выборов в местные советы. А что будет через четыре года, вряд ли кто-нибудь знает. Вероятнее всего, ломать головы о возврате украинского госдолга уже будут другие министры(<http://www.informer.su/blog/kabmin-yspolzuet-mestnyie-vyiboryi-kak-otmashku-ot-hosudarstvennoho-dolha/>). – 2015. – 28.08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: Г. Гопко, українська громадська діячка і журналістка, народний депутат України, координатор Коаліції громадських організацій та ініціатив «За вільну від тютюнового диму Україну», співзасновник регіонального центру громадянського представництва «Життя»

Мировые цены на нефть наносят колоссальные убытки российской экономике

Ключ к успеху и победе агрессором – в нашем национальном единстве и в единстве Украины с западными союзниками.

Все украинские политики, все фракции, коалиции должны работать как единая национальная сборная – ради сильной, развитой, европейской Украины. Попытки расшатать коалицию, посеять разочарование, сорвать принятие изменений в Конституцию, дающих власть местным общинам, или вообще любых изменений в Конституцию – это путь в никуда.

Война не может быть оправданием, чтобы не делать реформ, обещанных людям, в т.ч. – децентрализацию власти. Поэтому все, кто думает не о политической конъюнктуре, а о будущем Украины, 31 августа будут голосовать за изменения в Конституцию. Все спекуляции вокруг «статуса Донбасса» или «признания ЛНР-ДНР», которых и близко нет в проекте изменений – безответственны и опасны для страны.

Так же безответственными являются призывы, чтобы Украина не выполняла Минские соглашения и чтобы было разрушено наше единство с Западом. Время работает на нас. Главное – использовать его не для ссор и “всёпропальства”, а для реформ, для укрепления нашей армии и совместного с Западом дипломатического и экономического давления на Россию.

Один только факт: 24 августа, наш День Независимости, российский Forbes назвал «чёрным понедельником» российской экономики. За полтора года агрессии рубль упал более чем вдвое – с 32 до 70 рублей за доллар, и это далеко не предел. Мировые цены на нефть стремительно снижаются, нанося колоссальные убытки российской экономике в придачу к международным санкциям. Есть много вещей и процессов, незаметных на первый взгляд, но очень важных. Поэтому простой призыв ко всем политикам – не дадим разрушить страну изнутри. Давайте будем ответственными, будем единой национальной командой, и нас никто не одолеет (<http://www.informator.su/blog/myrovyie-tsenyi-na-neft-nanosyat-kolossalnyie-ubyitky-rossyjskoj-ekonomyke/>). – 2015. – 28 08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Т. Близнюк

Міграційна служба не знає, як легалізувати бійців-іноземців

Сьогодні була в Київській міграційній службі.

Нашо?

Значить, бійців-іноземців (в основному – рашка-білорашка), які тут перебувають без будь-якого статусу – неміряно. Вже навіть я, яка не має жодного стосунку до цих міграційних питань, маю бл. двадцяти людей, а може й більше, бо я замагалася записувати усіх, хто мені дзвонить телефоном, коли я на ходу, пише в лічку, або зустрічає мене десь іще на акціях чи в судах. Тобто, людей, по яких я намагалася звернутися в різні установи з питань їхньої легалізації.

Ще у грудні минулого року Порошенко у Верховній Раді сказав, що всі бійці добробатів, які є іноземцями, при бажанні отримують українське громадянство. Сказав і забув, що не дивно. Але, коротше, мені соромно казати бійцям-іноземцям, які за мене воювали, що нічо не знаю і ситуація їхня патова.

Коротше, бійцям не положено статус біженця, а громадянство теж не, бо для того треба стопісот документів, яких у більшості бійців нема. Їхати назад їм, зрозуміло що, не можна, бо їх там не те що посадять, а, можливо, тупо вб'ють. У нас є бійці, які перебувають у федеральному розшуку за свою громадську або політичну діяльність, є такі, які не знають, але здогадуються, що по поверненні їм жопа. Там, у міграційній, їм так засирають мізки і на стільки незрозуміло все пояснюють, або не пояснюють, що вони вертаються звідти охрінівші і їдуть на війну без статусів. Потім у них канешно ж прострочене перебування і вони вже бояться в ту службу йти і починають наярювать нам на тему “шо делать?”. Процедура на стільки складна, тривала, нічого не обіцяюча, що треба або

воювать, якщо приїхав з цією метою, або не воювати, а довго займатися своєю легалізацією.

Вот... і от сьогодні ЧорКом, представники ДУК ПС і Бат ОУН зробили акцію біля київської міграційної, і було багато-багато телекамер. Ну і що? і вийшли якісь тьоті і почали засмічувати журікам мізки складними фразами. І на тому, бачу, акція ні про що завершується.

Тоді я кажу цим працівникам міграційної, що нехай хоч приймуть при нас тих бійців, які з нами прийшли, щоб ми подивилися, яка схема розгляду їхніх питань. Вони спочатку шось то-сьо... потім погодилися.

Ну і лишилися ми з кількома правозахисниками і кількома іноземцями там. І почалася ця канитель. До вечора трьох розглянули і хоч якось їхні питання порішали. Хоч тимчасово. Але усі троє казали, що всього цього, що їм пояснювали при нас, їм не пояснювали, коли вони приходили самі.

Ніякого алгоритму легалізації бійця-комбатанта нема. Міграційна служба не знає, яким чином їх легалізовувати.

Боєць Карпатської Січі Олег Жданов наприклад, надав їм пояснення про свою громадсько-політичну діяльність на батьківщині, через яку йому було небезпечно лишатися в рашці. Політбіженцем визнаний не був. Не був визнаний його друг, з яким він тікав сюди від ФСБ, хоч він знаходиться у федеральному розшуку.

Я так поняла, що треба довідку з ФСБ, шоп тебе визнали політичним. Інші варіанти для цих жінок з міграційної геть не переконливі.

І разом з тим я нафоткала повно громадян Сомалі та інших майбутніх афроукраїнців, які спокійно собі або сиділи в коридорі, і їм виносили продовжені терміни перебування. Сидять собі, або ходять у дворику, погано знаючи мову і ні в чому нікого не переконуючи, вони якось отримують подібні їм статуси. Вони шо, воюють потім? Ага, на ринках.

Кажись наша влада в мені намагається розпалити расову нетерпимість. Тримаюся з останніх сил.

Пе Ес: ну, дечого добилися:

1. Івану Коломійцю – продовжили термін перебування до листопада, хоча перед тим відмовили в усьому, вилучили паспорт і післали в нікуда. (це чувака, який, на мінуточку, спалив бетеер на Майдані під час революції)

2. Олегу Жданову – дали можливість продовжити перебування, сплативши штраф за просрочений термін.

3. Володі Гроцкову – дали можливість пройти процедуру заново.

Ну, не такий вже результат, але порівняно з ніяким – хоч шось (<http://www.informator.su/blog/mihratsijna-sluzhba-ne-znaje-yak-lehalizovuvaty-bijtsiv-inozemtsiv/>). – 2015. – 28 08).

Блог на сайті: informator.su/

Про автора: Ю. Морозов, журналіст, голова Об'єднання відповідальних громадян

Політики ігнорують невдалий досвід бізнес-партій

Про несправжні партійні проекти

“Партія Яценюка не піде на вибори”, “Кличко і його 18 однопартійців влились у БПП”. По пару слів заголовків, за якими стоять кулуарні переговори і домовленості верховних вершителей доль.

А тим часом в Кривому Розі сидять персонажі, які возили гроші, йшли на компроміси і робили непритаманні для себе речі, щоб очолити місцеві організації партій, які “не підуть” чи “влились”. А ще вони комусь щось пропонували, обіцяли і гарантували.

Найсмішніше і найсумніше одночасно, що багатьох цілком адекватних товарищів ці уроки нічому не вчать, і вони знову пнуться в ті бізнес-партійні проекти, які використовують їхні “нові обличчя”, а потім чи перетворять їх на гвинтики, які будуть робити не те, що вважають за потрібне, а те що скаже власник проекту, чи просто викинуть як непотріб (<http://www.informator.su/blog/polityky-ihnoruyut-nevdalyj-dosvid-biznes-partij/>) .– 2015. – 29.08).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: Л. Маслов, старший розвідчик ОМБр

Киевские политики уничтожают в Харькове политический плюрализм

Вчера в Харькове состоялись общественные primaries по поводу единого кандидата в мэры.

Я лично не присутствовал, но поделюсь чужим мнением.

Харьков слили партайгеноссы и админресоссы из Киева. Все. Натя вам мартышку на колесиках. А если будете себя хорошо вести – российского бизнесмена с клюшкой.

1. Все кандидаты крайне слабые.

2. Ни один не готов ради общей победы снять свою кандидатуру.

3. Все местные партайгеноссе – в душе чиновники-держиморды в самом мерзком смысле этого слова (тащить и не пущать, кресло превыше всего)

4. Общеукраинское: все партийные организации устроены не по принципу «один человек – один голос», а «один доллар – один голос» словно хозяйственные общества, где такой принцип вполне естествен. Решающее слово за «спонсорами партии», отсюда и отношение к политике как к бизнесу (<http://www.informator.su/blog/kyevskye-polytyke-unychtozhayut-v-harkove-polytyc1488heskyj-plyuralizm/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайті: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: П. Олещук, політолог, преподаватель КНУ ім. Тараса Шевченко

В Конституции Украины могут появиться черты территориальной дискриминации

Скажите, как бы вы отнеслись, если бы в Конституцию внесли поправку:

“Особенности самоуправления евреев/цыган/татар определяется особым законом”? Возмутились бы не прикрытой сегрегации и дискриминации?

Скажите, а чем дискриминация по территориальному признаку принципиально лучше? Чем лучше, когда статус людей в конституции приписывают на основании места проживания? Вот ты живёшь там – значит у тебя такая власть и такой доступ к управленческим услугам. А вот за 10 км. – рожей уже не вышел.

Поскольку у нас в стране отсутствует у большинства понимание конституционализма, то и к конституции относятся у нас как к бумажке. Напишу. Вычеркну. Переправлю...

Хотя ничего незыблемее основного закона быть не может. В стране, где Конституция – тряпка, никакого закона никогда не будет (<http://www.informator.su/blog/v-konstytutsyy-ukraynyi-mohut-poyavytsya-chertyi-territoryalnoj-dyskrymnatsyy/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: І. Попов, народний депутат України, фракція РПЛ, заступник голови Комітету з питань запобігання і протидії корупції

Українські партії починають утворюватися по російському зразку

Я звичайно бажаю колегам, які вступають чи залишаються в БППУСі, всіляких успіхів і конструктивної роботи, побудови чіткої ідеології, політичної відповідальності.

Проте, насправді хочеться будувати партії по європейській традиції: електоральна база, позиція з ключових питань суспільства, економічна програма; і вже після цього партія- носій ідеології і програми приходять до влади. Поки що ж бачимо рецидиви старої моделі: особа чи група приходять до влади без чіткої ідеології, потім починає поглинати всіх сусідів по політикуму, які готові вступити будь-куди аби залишитися біля влади. І в результаті виходить “Единая Россия”, Партія регіонів, “За Єду” чи “Нур Отан”. І товаришують ці партії між собою, обговорюючи на зустрічах в основному питання цензурування Інтернету та протидії кольоровим революціям. А офіційно всі подають заявки до ЕРР – Європейської народної партії. Чомусь у нас багато політиків думають, що там ідеологія “за все хороше проти всього поганого”.

Найстрашніше, що творці подібних адмінпартій потім з такими ж підходами і працюють – тобто будують закрите суспільство в стилі Оруела, а не конкурентне та відкрите, західного типу (<http://www.informator.su/blog/ukrajinski-partiji-pochynayut-utvoryuvatysya-po-rosijskomu-zrazku/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: А. Гончаров, директор Института развития экономики Украины

Гонтарева уничтожила украинский кредитный рынок

Как-то так уж слишком быстро удалось В.Гонтаревой убить наш кредитный рынок, что даже сообщение пресс-службы НБУ о решении Правления Нацбанка Украины снизить учетную ставку с 28 августа 2015г.

с 30% до 27% практически ни у кого не вызвало никакой реакции. Рынок как лежал в реанимации на больничной койке, так и продолжает лежать. Более того, на банки только возрастает давление, связанное с катастрофическими макропоказателями и жесткими мерами госрегулятора. И не помогает геополитика. А ведь наша банковская система – системообразующая экономики страны. Поэтому она должна от всего отбиваться и при этом еще что-то зарабатывать. Ну, точнее сказать – хотят сейчас зарабатывать. Но делать им это очень трудно. Поэтому прогнозирую кардинальное изменение структуры банковского сектора, где останется несколько госбанков, крупные частные и нишевые банки (<http://www.informator.su/blog/hontareva-unychtozhyla-ukraynskyj-kredytnyj-ryinok/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: К. Сазонов, политолог

Европа мешает Украине увольнять нечестных судей

Итак, вчера мы вечером пообщались с Алексеем Филатовым – он работает в АП и занимается судебной реформой.

Приличная доза пессимизма получена. Не хотел это говорить, сейчас от счастья в своих кроватках перевернутся Азаров с Медведчуком (может и пописяют от счастья), но я это напишу – в некоторых вопросах Европа нам не союзник, а помеха. Именно из-за наших соглашений с ЕС сейчас нельзя тупо уволить в один день 9 тысяч судей.

Позитив: У команды президента есть четкое видение – я специально спросил, что с этим судейским корпусом каши не сварить. Их надо выгонять. Если не всех, то чем больше, тем лучше для Украины. Алексей Филатов это сказал просто своим ртом без всяких компромиссов. Они понимают, какой это плюс к рейтингу и как это нужно стране.

Негатив 1: Они это не делают и не сделают. Потому что через Европейский суд по правам человека все 9 тысяч судей восстановятся на работе, взыскав с Украины приличную сумму. Это 100% и юридически элементарно. Значит, нужно искать обходные пути.

Негатив 2: Можно собрать инфу на судей и провести с каждым беседу. По результатам которой уволить или оставить. Большинство, конечно, будет уволено, потому что пробы ставить негде. Но если прокуратура и общественность лягут костями, а квалификационная комиссия будет тратить на одного судью всего один день нам потребуется 9 тысяч дней. Это больше 20 лет. Но такой темп никто не удержит.

Негатив 3: Есть вариант частичного решения проблемы. Предложить судьям с одной стороны жесткий контроль, а с другой – возможность сейчас уйти на опупительную пенсию. 50 тысяч в месяц – не вопрос. Для государства это пыль. Но если народу сказать, что мы отпускаем продажных судей на пенсию в 50 тысяч в любом возрасте – завтра АП снесут.

Негатив 4: У судей есть союзники – прокуратура, лоббисты, европейские структуры, Венецианская комиссия и вообще все, кого можно коррумпировать. У нас союзников нет.

Позитив 2: Те, кто хочет выкорчевать систему, прекрасно все понимают. И готовят несколько хитрых ударов по судейскому корпусу. Часть вещей говорить вслух нельзя. Еще часть – мне самому не надо знать. Но есть твердое обещание решить вопрос за три – три с половиной года.

Р. С. Из забавного, что вчера запомнилось не по теме: “Друзья, мы все понимаем и видим эти риски. Ну, я уже не знаю каким глазом вам подмигнуть, чтобы стало понятно – мы в курсе и есть решение...”

Р. Р. С. Жаль, что я не поехал с вами вместе дальше. Ну, Виктор Пузанов понял о чем я (<http://www.informator.su/blog/evropa-meshaet-ukrayne-uvolnyat-nechestnyih-sudej/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: О. Мочанов, український автогонщик, автомобільний та автоспортивний журналіст, телеведучий, тест-пілот, музичний виконавець-бард. Чемпіон України з автослалому (1999), призер чемпіонатів України з ралі, чемпіон німецької серії багатогодинних кільцевих перегонів на витривалість – серії VLN (2008). Автомобільний експерт Першого національного каналу. Активний пропагандист автомобільного спорту. Майстер спорту України міжнародного класу з автомобільного спорту (2008). Волонтер, здійснює забезпечення українських військ під час війни на Сході України.

“Марш гнева” может стать очередной провокацией

Обсудили с друзьями на фронте и в тылу сегодняшний “Марш гнева”.

Однозначно – не пойдём и не поддержим, отговаривать не будем, все взрослые люди, но мнение своё выскажем однозначно:
не идём.

Сохраним силы на понедельник, когда реально нужно будет у Верховной Рады продемонстрировать “непарламентское большинство” и не дать возможности народным депутатам проголосовать кулуарно изменения в Конституции Украины без обсуждения общественного договора, как это принято в уважающих сеюя странах у уважающих себя наций.

Время сбора под ВР и точное сообщим дополнительно.

И да, не ведитесь на глупые призывы заблокировать входы в Раду для нардепов. Это бред сивых коммунацких кобыл. В правительственном квартале многие здания соединены подземными переходами, и можно нырнуть на углу Институтской и Банковой в обычную дверь обычного подъезда – чтобы попасть в любое помещение ВР, КМ или АП.

Наша задача не заблокировать работу Парламента (реальный уровень недоверия к которому выше 70% по результатам незаказной социологии),

А продемонстрировать нардепам волю народа и не допустить внесение изменений в Конституцию незаконным путём, без обсуждения общественного договора, без Конституционного конвента (погуглите значение будь ласка. Просто конвент – это собрание монахов в пределах одного монастыря. В том числе для обсуждения Устава, чтобы чужие со своим не приходили)

Субботу и воскресенье проводим в обычном режиме. Семья, отдых, вода, война, общественно-полезный труд.

Позже опубликую текст Звернения и попрошу продублировать, максимально распространить и (впервые очень попрошу!) зайти по ссылке на петицию и поддержать её, попросив то же самое сделать друзей и знакомых.

Мы сейчас не говорим о том, КАКИЕ изменения в Конституцию страны нам предлагают. Мы настаиваем на том, что ТАК их вносить – преступно.

И никто по своей воле в своей туссовочке не может изменить основной Закон.

Устав нашего Монастыря.

Не имеет права.

Не получал на это полномочий и мандата доверия.

Это должен делать не Парламент.

Это должен делать Народ.

И никто больше.

Мы обсудим общественный договор – и согласуем с самыми разными Людьми в Украине жизнеспособные положения Конституции.

А потом пусть другие занимаются политикой, экономикой, социалкой...

Потому что Конституция –

это мы (<http://www.informator.su/blog/medyjnyie-lychnosty-yhnoryruyut-marsh-hneva1488/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: А. Капустин, журналист, публицист

Электронные петиции вызвали бурю в социальных сетях

Итак, Петр Порошенко подписал Указ, которым утвердил порядок рассмотрения электронных петиций, адресованных Президенту Украины.

Отныне в соответствии с Законом “Об обращениях граждан” на рассмотрение Главы государства будет подаваться электронная петиция, в поддержку которой собрано не менее 25 тысяч подписей граждан в течение не более трех месяцев со дня опубликования.

Но поскольку Украина – не Штаты, где эта норма прижилась достаточно давно, то представляю, какой сейчас начнется прессинг в соцсетях?

Сколько фейсбучных «друзей» и «подруг» теперь начнут донимать просьбами «поставить подпись «под «очень важной петицией», от которой зависит судьба, как минимум «трех галактик» и одной черной дыры?...

Также с большой долей вероятности предрекаю, что для многих это станет, если не основным, то дополнительным бизнесом.

Тем более, что эти самые петиции как-то «очень вовремя» запустили аккурат накануне местных выборов.

Что наряду с фейковыми рейтингами и прочей гнилой социологией будет по полной использовано политтехнологами.

И в итоге, по сути, неплохое начинание запросто может стать не инструментом демократии, а узаконенной айтишной формой совкового политического доноса. Поскольку на постсоветском пространстве по-прежнему просто обожают ссылаться на «письма трудящихся»...

Неужели вы думаете, что какая-нибудь специализированная бот-контора не в состоянии собрать 25 тысяч штыков?

Одно лишь Минстець со своим «войском» чего стоит...

Так что хочу сразу предупредить, что я коллективные петиции подписывать не намерен. Вплоть до угрозы бана особо назойливым... (<http://www.informator.su/blog/elektronnyie-petytsyy-vyizvaly-buryu-v-sotsyalnyih-setyah/>). –2015. – 29.08).

Блог на сайте: [informator.su](http://www.informator.su)

Про автора: В. Ар'єв, український політик та журналіст, автор проекту «Закрита зона», народний депутат України, віце-президент ПАРЄ

Ми хочемо, щоб сепаратисти не могли впливати на політику України

Спробую пояснити сенс змін до Конституції – там, де йдеться про Донбас.

Що хоче Путін: особливий статус, з прописаними в Конституції правами для “особливих” територій впливати на всю внутрішню і зовнішню політику України з правом вето.

Що хочемо ми: посилення в Конституції на закон про особливості місцевого самоврядування, щоб ці території НЕ МОГЛИ впливати на внутрішню і зовнішню політику України, а питання їхньої реінтеграції залежало від того, наскільки там готові (чи не готові) бути Україною.

Якщо ж Конституція залишиться в нинішньому вигляді, то шпаринка у вигляді 92 статті теж залишиться, а окупована територія матиме рівні права і можливості з іншими, що ускладнить захист від політичної дестабілізації. Саме тому Путін категорично проти нашого варіанту, який по формі виконує Мінські угоди, а по суті забезпечує для України можливість відгородитися від розповзання сепаратистської зарази. Тобто, дає Україні великі можливості для маневру.

Все інше – або нерозуміння, або маніпуляції. В будь-якому випадку відповіді закладені в самому тексті змін (<http://www.informator.su/blog/my-hochemo-schob-separatysty-ne-mohly-vplyvaty-na-polityku-ukrajiny/>). – 2015. – 29.08).

Блог на сайте: informer.su

Про автора: С. Кукарека, украинский блогер и политический аналитик

Правовая система Украины мешает выгодным инвестициям

Про инвестиции и экономику.

20 лет наблюдений над нашими смелыми реформаторами так и не принесли мне ответа на один простой вопрос. Что они собственно делают? Они типа привлекают инвестиции, или они таки строят экономику? Ибо это процессы не только немножко разные, но и местами взаимоисключающие, противоречащие друг другу.

Сами посудите, если задача – привлечь инвестора, то ему нужно предложить некое эксклюзивное положение, низкий уровень конкуренции по сути, что и позволит ему максимизировать прибыль, ускорить возврат инвестиций и т.д. Это значит что “все остальные” не смогут с ним конкурировать по ряду каких-то причин. И в первую очередь – резиденты. Ибо иначе в чем смысл мероприятия?

Особенно остро этот вопрос встает в том случае, когда предполагается привлекать инвестиции внешние, и не просто их привлекать, а латать с их помощью бюджет и поддерживать курс нацвалюты. То бишь инвестор знает что его со старта обстригут на 20% НДС как минимум, и кстати отконвертируют его баксы в гривну “на условиях НБУ”. И если срок окупаемости проекта предполагается лет 10 и более – то это как минимум беспроцентное кредитование бюджета Украины тем самым НДСом. То бишь возможная прибыль – должна окупать.

А окупать она может при достаточно малом сроке окупаемости, и высокой рентабельности. Что делает маловероятными вложения например в производственную сферу. При этом прямым конкурентом собственно инвестициям там есть ГЦБ и просто финансовый сектор, то есть грубо депозиты. Которые у нас имеют доходность запредельную (по западным меркам) и столь же запредельный кстати уровень рисков. Проблема тут в том что собственно инвестиции в национальную экономику – с точки зрения любого инвестора выглядят еще более рискованными чем государственные бумаги или плотно регулируемая государством банковская система.

Итого, необходимым условием собственно инвестиций – является ожидаемый уровень рентабельности как минимум не ниже чем цена денег на рынке. Что таки достаточно далеко от “реального сектора”. Или возможность серьезно уменьшить свои риски через какие-то эксклюзивные гарантии и договоренности с государством. Что уже достаточно близко к прямой коррупции. Именно потому у нас основным “иностранным инвестором” есть собственно разные офшоры, контролирующиеся теми самыми людьми которые могут эффективно управлять теми самыми рисками. То есть непосредственно причастными к нашей власти.

Это создает ситуацию когда “проведение денег через офшор”, то есть их вывод из под юрисдикции Украины даже с последующим реинвестированием – имеет огромный смысл как с точки зрения рисков, так и возможности получить те или иные льготы (то есть поднять прибыльность). Но наряду с этим это

означает ухудшение положения всех тех кто не имеет возможности (или желания) использовать такие механизмы. Ухудшения до состояния неконкурентоспособности. Убийство внутреннего инвестора как идеи, как явления.

И не только даже инвестора, но и вообще уже реально работающих предприятий, которые должны быть просто неконкурентоспособны по сравнению со сверкающими инвестиционными перспективами, иначе чем привлечь инвестора? Вот и привлекают чем могут, ну как например уровнем цен на внутреннем рынке на фоне низкой цены рабочей силы. Что в сумме – означает низкую покупательную способность, и этого самого инвестора скорее отпугнет. Ну это как например.

Опять таки, важна и стоимость денег. Если вы убеждаете инвестора что вложить деньги в какую-то отрасль выгодно, то как вы ему объясните что этих денег не вкладывает само государство? Как ему объяснить ставку рефинансирования в 30% и запредельную цену коммерческих кредитов? Почему государство не хочет заработать там, где оно предлагает заработать ему? Это понять невозможно, и инвестор этого не поймет. Потому не будет инвестиций. Наблюдая такие кредитные ставки он сделает вывод о запредельном уровне рисков, и будет при этом абсолютно прав. Возможно он захочет сыграть в эту игру компенсируя риски прибылью, но это уже совсем отдельный бизнес, и им не будут заниматься те кто кроме денег может привнести в экономику еще что-то, будь то опыт, технологии, репутацию свою и.т.д. То бишь развития экономики не будет. Будет интерес спекулянта, и желание державы и там поиметь свою долю. Но за счет кого банкет?

А банкет вот как раз за счет реальной экономики и будет, за счет населения, остатков госмущества, возможностей наращивать внешний долг и.т.д. Пир стервятников и разграбление страны в лучших традициях еще советской пропаганды что рисовала нам звериный оскал империализма и неокOLONиализма. Это как началось еще при Кучме таки продолжается по сей день несмотря на победу двух Майданов. Экономика таки падала, падает и продолжит падение, ибо она заведомо приносится в жертву.

Если речь идет о реальных инвестициях (что внешних что внутренних) то первым вопросом будет уровень рисков, который сейчас надежно отсекает всех кроме офшорных коррупционеров и особо безбашенных спекулянтов. А привести уровень рисков в “нормальные рамки” невозможно без нормальной правовой системы, и кстати серьезного обрезания прав всяких контролеров и регуляторов. Одна только судебная реформа может принести бюджету денег намного больше чем все издевательства над НДС, ЕСВ и налогом на прибыль вместе взятые. Тупое упразднение половины полномочий фискалов (причем лучшей их половины) может принести денег больше чем любая “детеизация”. Ибо это и будет детенизация на самом деле. Вывод банковской системы из под “ручного управления” НБУ может дать экономике в разы больше денег чем любая подматрасная экспроприация и запрет хождения налички. Ибо деньги нужны не только (и даже не столько) бюджету, деньги нужны в первую очередь экономике. Экономика задыхается без денег и скоро задохнется совсем. И никакое наполнение бюджета этого не отменит, а скорее лишь ускорит. Вот така

фигня, малята (<http://www.informator.su/blog/pravovaya-systema-ukrayni-meshaet-vyihodnyim-ynvestytsyyam/>). – 2015. – 30.08).

Блог на сайте: pravda.com.ua

Про автора: К. Волох, бизнесмен, гражданин Израиля. Живет в Киеве

Власть не торопится реформировать судебную систему

С год назад, когда я был значительно более оптимистичен в вопросе будущих изменений в Украине и ее правосудии, один опытный человек сказал мне, что я даже не представляю, с чем мне придется столкнуться:

“Украинские судьи циничны, беспринципны и продажны, но по сути своей профессии они умеют завернуть любое говно в такую обертку, что его с трудом отличишь от конфеты”. Касается это, явно, не только судей.

Точно так же вчера Филатов на встрече с блоггерами в АП откровенными манипуляциями и передергиваниями заставил два десятка вполне здравых и неглупых людей поверить, что власть всерьез заинтересована реформировать судебную власть, что все попытки сделать это более быстро и радикально – непрофессиональны и немедленно будут разгромлены Европой, а уволенные судьи восстановлены ЕСПЧ, что оппоненты господина Филатова, предлагающие другой вариант реформы, намерены уволить 9 тысяч судей и оставить страну без правосудия вообще и т.п. Мне кажется, из всех встреч блоггеров эта была наиболее манипулятивной и, по результату, принесла только вред.

Невероятно в этой истории было, что мои попытки оппонировать Филатову зашикивались (типа, АП – не место для дискуссий: задал вопрос, получил ответ и нишкни). И даже сегодня, когда я попытался в группе объяснить суть манипуляций, это никого не заинтересовало. То ли Филатов и впрямь настолько убедительнее меня, то ли подействовала магия стен президентской администрации, но мои коллеги ретранслируют услышанную там чушь как истину в последней инстанции, даже не пытаясь понять другую точку зрения. Мне, видимо, еще предстоит выработать свое отношение к этой ситуации (<http://www.informator.su/blog/vlast-ne-zaynteresovana-reformirovat-sudebnuyu-systemu1488555/>). – 2015. – 30.08).

Блог на сайте: pravda.com.ua

Про автора: Є. Шевченко, начальник КШМ у батальйоні «Донбас»

Раскрыты финансовые преступления штабного командования

Шокирующая правда о том, как высший генералитет и штабное командование нашей армии ворует десятки и сотни миллионов гривен из военного бюджета – к сведению общественности, журналистов и конечно же вниманию СБУ, КРУ, ГП и нашего уважаемого Президента.

Будет много цифр. Прошу репоста и огласки.

Предисловие. В течение последнего полугода, в перерывах между фронтом и Киевом, я вёл и продолжаю ряд расследований в отношении высшего

руководства армии и концерна “Укроборонпром”. Полномочия хоть весьма и весьма ограничены, но кое-что удаётся нарыть даже мне и какое-то время удивлялся – мол, как же так получается, что миллионы гривен оседают в карманах генералов-чиновников, и никто почему-то этого не видит?.. Ладно я, но как же вездесущая СБУ? Они ведь видят и знают всё! Куда смотрит ГП? А ещё есть налоговая, кру и прочие люди, ответственные за расходование наших с вами бюджетных средств.

Я не был наивен, но всё же сложно было признать тот факт, что абсолютно вся система времён Януковича не просто сохранилась, а расцвела ещё более буйными красками! И крышуют все эти процессы разворовывания целой страны по сути две команды – Порошенко и Яценюка. Все в доле, друзья – абсолютно все! Именно поэтому после Майдана в тюрьме не оказался ни один (!) чиновник высокого ранга – максимум, увольнение и пенсия в тихой гавани Канарских островов.

Имеется много фактов и много фамилий, в наличии есть массивы служебной документации, но обращения в СБУ и ГП ничего не дают – всё спускается на тормозах. Не питаю особых надежд и на этот раз, но преследую три цели:

- 1) Люди должны знать истинное лицо Порошенко и Яценюка;
- 2) Все опубликованные факты пригодятся после того, как власть в свои руки возьмёт истинно-патриотичная хунта, которая, уверен, посадит в тюрьму всех этих подонков;
- 3) Вдруг повезёт и Сакварелидзе возьмет дело на свой контроль, сможет довести его до суда и усадить на скамью подсудимых людей, причастных к этим кровавым деньгам.

Основная проблема для меня заключается в том, что наша власть засекретила почти всё, что касается войны. С большим трудом удаётся достать те или иные документы, контракты, приложения, спецификации на закупленный товар и прочее. Но когда всеми правдами и неправдами всё же удаётся, то становится очень интересно. И больно. Больно, потому что пока один военный на передовой истекает кровью, другой в Киеве, тоже вроде как военный, покупает виллу в Испании. Но обо всём по порядку.

Итак, перейдём к фактам. Сегодня я опубликую ряд материалов, касающихся разворовывания денег на закупках топлива в НГУ.

Есть несколько вариаций и несколько схем, которые стали очевидны в ходе расследования, но в целом особой оригинальностью эти твари и подонки не отличаются.

Для примера беру договор номер “32” от 12 сентября 2014г., согласно которому ЦБО НГУ (Центральная база обеспечения) на общую сумму 43млн.грн закупила 3млн. литров дизельного топлива у ТОВ “Техойл”, собственником и директором которого является весьма интересный персонаж Пащенко В.В., но это отдельная история.

Так вот, тендер провели и цена вроде как хорошая – 13,92грн за литр, в то время как розничная цена на АЗС в день подписания договора равнялась 16,00грн (для сравнения с розничными я взял цены сети АЗС компании “Укрнафта”, чей официальный ответ у меня имеется). Средняя разница между

розничной и оптовой ценой на рынке нефтепродуктов составляет 15%, то есть по идее цена должны была быть на уровне 13,60грн, ну да ладно – это пока опустим и я даже как-то обрадовался, но дьявол, как известно, кроется в деталях.

Также поясню, что я изначально подошёл к выявлению фактов коррупции с позиции того, что воровать это кодро наверху просто не может, потому как жить на одну зарплату им явно не с руки и я был бы очень рад ошибиться, был бы очень рад убедиться в том, что армия в находится в надёжных руках истинных патриотов, но я оказался прав – патриотизмом там и не пахло – бал правит цинизм, предательство, наглость и жадность. И плевать им на жизни наших ребят с высокой-высокой башни.

Так вот, далее с этим договором, впрочем и не только с этим, а и со многими другими произошла интересная ситуация. Согласно ст. 40 Закона Украины “Про здійснення державних закупівель”, а также ссылаясь на соответствующий пункт 11.7 данного Договора, который позволяет “В связи с изменением конъюнктуры рынка” изменить цену, но не более чем на 10% (!) от указанной и проведённой по тендеру, стороны по обоюдному согласию таки повышают заявленные 13,92грн до 15,30грн и делают это 18 (!) сентября – то есть у них всего через неделю после проведения тендера конъюнктура рынка изменилась аж на 10%! Хотя на самом деле цена вообще не изменилась! Она как была в рознице 16,00грн, так ею и осталась.

Идём далее, но вы, мои дорогие читатели, вероятно уже догадались, что произошло ещё через одну неделю, да? Прошла ещё одна неделя и что же мы имеем с данным договором? Бинго! Ссылаясь на ту же статью и всё на тот же пункт договора “стороны” 25 сентября повышают тендерную цену ещё на 10% и выходим на итоговые 16,53грн! А что же происходит на рынке нефтепродуктов? О, да тут оказывается действительно замечено повышение цены, но на сколько? На 10%? Нет! Цена повысилась с 16,00грн до 16,30грн, то есть с 12 по 25 сентября 2014г. “конъюнктура рынка” в целом изменилась на 1,9%, в то время как согласно договора она изменилась на 20%!!!

Итак, что имеем на выходе – если коротко. Среднерыночная цена дизельного топлива на день подписания договора равняется 16,00грн, оптовая на уровне 13,60грн, цена по контракту 13,92грн, общая сумма контракта равняется 43млн.грн – если быть точным, то 43 059 432,00грн. За две недели благодаря ловкому движению рук брюки превращаются..., то есть цена за литр с 13,92грн изначальных превращается в 16,53грн, то есть по факту большая часть закупленного по данному договору дизельного топлива была закуплена по цене выше розничной!!! Да танкистам дешевле было бы заезжать на городские АЗС Артёмовска, чем брать топливо на базах обеспечения!

Таким образом штабными генералами было украдено примерно 700тыс.\$ и это я вам, мои дорогие друзья, рассказал только лишь об одном договоре – один договор и 700тыс.\$ ушло на офшоры, на новую машину для себя любимого, на норковую шубу жене, на заокеанский отдых детей... Так это один! Представьте себе масштабы этого тотального воровства в масштабах страны! Эти цифры не то что в моей голове, они даже в калькуляторе уместаются с трудом...

И как это можно понять? Как это можно принять? Это возможно кому-то простить??? Нет – это невозможно! Сядут все! А не сядут, так здохнут твари от блуждающего по Киеву танка!

Фото данного договора и движения ловких генеральских рук прилагаю. Преступники, место которых в тюрьме и чья подпись стоит в данном договоре и без участия которых данная коррупционная схема никак не могла состояться:

- 1) Начальник ЦБО – Шиптенко И.В.
- 2) Заместитель начальника ЦБО – Попов Д.Г.
- 3) Главный бухгалтер – Назаренко М.И.
- 4) Юрисконсульт – Жадько И.В.

Главные действующие лица, оставшиеся за кадром данной сделки, но получившие львиную долю отката, находятся в штабе НГУ:

- 5) Заместитель командующего НГУ – полковник Мясников О.В.
- 6) Начальник Управления НГУ по тыловому обеспечению – полковник Баштовой В.М.

Готов дать соответствующие показания, а также предоставить всю имеющуюся у меня по данной теме документацию (начиная с весны прошлого года и по сей день) следователям СБУ, ГП или кому там оно вообще может вдруг понадобится.

Моя боль и злость заключается в том, что практически во всех “интересных” (то есть, где счёт идёт на сотни и десятки миллионов гривен) договорах нашей оборонки присутствует коррупционная составляющая. Отдельные люди, как-то Нелли Стельмах и другие пытаются что-то сделать, и кое-что у них действительно получается, но они экономят жалкие крохи в сравнении с тем, что списывается на той же бронетехнике, на “липовых” сделках Укроборонпрома, но об этом позже.

P.S.: надеюсь, меня не назовут агентом ФСБ, “зрадныком” и “всепропальщиком”. Также надеюсь избежать атаки ботов и удаления данного поста с последующей блокировкой аккаунта на ФБ. Ну а если таки заблокируют, то быть может мы встретимся на суде?.. Далі буде;) (<http://www.informator.su/blog/raskryityi-fynansovyie-prestuplenyya-heneralyteta-y-shtabnoh44445o-k1488omandovanye-ukraynskoj-armyy/>). – 2015. – 30.08).